

Dimarts, 27 d'abril del 1976

PORTUGAL

Victòria socialista a les eleccions

El 35 % de vots els són insuficients per a formar govern

El diumenge, dia 25, els portuguesos gaudiren d'un temps esplèndid que els permeté d'anar a votar mentre prenien el sol primaverairenc. Però no solament fou un dia assolellat, sinó també un dia tranquil i encalmat, malgrat la seva enorme transcendència política.

L'índex de votants de gairebé un 84 per cent indica la gran participació popular en aquests comicis. Tot i això no es veien gaires cues als centres electorals gràcies a un sistema «gil i a la excel·lent distribució de les urnes. La policia i l'exèrcit vigilaven molt discretament, però no tinc notícies que haguessin d'intervenir-hi.

El petit nombre de vots en blanc o nuls, un 5 per cent escàs, demostra el poc ressò que tingueren les consignes abstencionistes donades pels partits d'estrema esquerra. Aquests basaren llur campanya en un doble objectiu: el rebuig a unes eleccions «burgueses» i l'atac al «social-feixisme» del PC (Partit Comunista).

Mario Soares, líder del Partit Socialista Portugués (PSP), guanyador de les eleccions del 25 d'abril, vota a Lisboa. Segons les normes de la llei electoral portuguesa, és el president de la taula electoral el qui diposita el vot a l'interior de l'urna.

«Victòria socialista a Portugal», ens digué, «afavoriria molt el procés democratitzador a Espanya». Mes tard, el president Costa Gomes, acompanyat del primer ministre Pinheiro d'Acevedo dirigi, una salutació als informadors que omplien la sala, però no oferí l'esperada conferència de premsa oberta, sinó solament a la televisió portuguesa.

Els primers resultats arribats provenien del nord de Portugal i anaven donant la victòria al CDS (Centre Democràtic i Social) Partit de Dretes. Però més endavant el Partit Socialista recuperà terreny. Cap a la matinada el PS confirmà el seu avenç: un comunicat, a les 5.35 li atorgava ja un 33,47 per cent dels vots, seguit del PPD (Partit Popular Democràtic), també de dretes, amb el 26 per cent, el CDS amb el 15,50 cent i el PC amb el 14 per cent. A mesura que arribaven els resultats del Sud les previsions es confirmaven: el Sud ha votat socialista i comunista. Així, al districte de Faro, per exemple, el PS ha tret el 44,70 per cent dels vots i sis diputats, el PPD el 19,30 per cent i dos diputats, i el PC ha tret el 14,05 per cent i un diputat. A Setúbal, per posar un altre cas, el PC ha tret nou diputats, el PS set i el PPD un.

RESULTATS

Segons el darrer comunicat, d'ahir a la tarda i encara provisional, el PS havia d'assolir un 35,19 per cent dels vots, el PPD un 23,80 per cent, el CDS un 15,71 per cent i el PC un 14,78 per cent. Després ja venien la UDP amb un 1,70 per cent i la resta de partits amb percentatges inferiors a un 1 per cent.

A les dues ciutats principals, Lisboa i Porto, l'esquerra ha assolit majoria de diputats. Al districte de Lisboa el PS obtingué cinc diputats, entre ells Mario Soares, tres el PC, entre els quals Alvaro Cunhal, dos el PPC, i un el DCS, o sigui Freitas Amaral, ex-ministre de Salazar. A Porto els socialistes assoliren divuit escons, onze el PPC, entre ells Sa Carneiro, secretari general, sis el CDS i tres el PC.

D'aquestes xifres es desprén que el PS i el PPD queden com a partits més forts, però, tal com es temia, sense assolir una majoria absoluta cap dels dos. Per altra banda, la dreta, és a dir, el CDS, dobla el seus vots per mor de la clarificació de posicions que esmentàvem el diumenge passat i que ha traslladat molts vots des del PPD al CDS i del PS al PPD, en una clara oscil·lació per part de l'electoral portugués cap a la dreta. El PC puja un xic, apropant-se molt al 15 per cent que se li pronosticava.

Tot això, en relació amb els resultats electorals per a elegir l'Assemblea Constituent ara fa just un any. El que si es veu clar, és que s'hauran de fer algunes aliances entre partits per formar un nou govern, car ni un dels partits ha assolit la majoria parlamentària suficient per a governar sol.

EL FUTUR IMMEDIAT

D'acord amb la Constitució promulgada fa pocs dies, pel mes de juny entrant hi ha d'haver noves eleccions per a president de la República; fins llavors continuarà al poder l'actual Vllè govern provisional. Tant aquest termini de temps com l'estratègia que seguiran els partits de cara a aquestes eleccions presidencials, determinaran els pactes per formar el nou Govern. El PS és, de fet, l'àrbitre de la situació i lògicament és ell qui haurà de triar els seus aliats al Govern. Fins al darrer moment Mario Soares ha exclòs una aliança amb els comunistes per antidemocràtics i amb el CDS per dretà. Així doncs, ara s'especula intensament amb una col·laboració entre el PS i el PPD per formar un govern de centre-esquerra. Tanmateix Mario Soares ha negat la possibilitat que el PS centralitzi una forta oposició d'esquerra, cas que una coalició entre el PPD i el CDS li arrabassés el poder.

Però tot això ja són especulacions sobre el futur. El cert és que el poble portugués ha elegit democràticament la seva Assemblea Legislativa per primer cop des del 1926. Ho ha fet amb ordre, dignitat i maduresa, escollint serenament els seus representants per als propers quatre anys. I, de passada, ha donat una lliçó al qui la vulgui copsar...
JOSEP M. SANMARTI

El dia de Montserrat

Nosaltres podríem dir que Montserrat és sempre notícia, i de fet és realment així, perquè la muntanya i el seu monestir han anat prenent un arrelament de símbol tan absolut del nostre poble i de la nostra cultura, que ha arribat a consolidar-s'hi una dinàmica irradiant i absorbent de les més diverses activitats culturals, patriòtiques i pietoses.

Tot aquests fenomen d'activitat senyera te una especial imatge de ressò en aquest dia 27 d'abril, en què la commemoració esdevé alguna cosa més que una festa.

RETRANSMISSIONS

Avui, a les onze del matí, Radio Sabadell.

dell transmetrà en directe des de l'abadia de Montserrat la missa conventual que serà presidida pel cardenal arquebisbe de Barcelona, doctor Narcís Jubany.

A les vuit del vespre, a la basílica parroquial dels sants Just i Pastor de Barcelona celebrarà l'eucaristia i predicarà l'homilia el cardenal Jubany. La missa seà cantada per la coral Verge Bruna.

A les nou de la nit, la parròquia de la Mare de Déu de Montserrat del Guinardó hi haurà un concert a càrrec de l'Orfeó Gracienc amb un programa de cançons polifòniques i populars catalanes.

● Informació a la pàgina 9

BARCELONA

La vaga d'escombriaires continua

Un peó cobra dotze mil sis-centes setanta al mes

La vaga d'escombriaires de Barcelona continua. Aquest diumenge i dilluns proppassats els serveis d'emergència —que l'Ajuntament va organitzar— realitzaren una recollida parcial d'escombraries dels carrers. Unes tres-centes tones de deixalles restaren sense recollir el dia d'ahir i els darrers sense escombrar. La qüestió primordial que volgué resoldre el servei improvisat, fou la recollida de la brossa dels mercats. Tots foren netejats d'escombraries, llevat del de la Vall d'Hebron. Un camió que ja estava carregat de deixalles en aquest mercat, fou abocat pels vaguistes.

Els camions que s'han emprat per a la recollida de la brossa, han estat uns disset vehicles descoberts. Només en algun cas, quan s'ha disposat de xofers experts, s'ha posat en servei els camions compactadors, car aquests són més perillosos per al personal.

ESCOMBRIAIRES PIRATES

Per causa de la vaga dels escombriaires, han aparegut aquests dies a la ciutat alguns carrets amb cavall dels antics escombriaires. Són homes que van pel seu compte i s'aprofiten de les circumstàncies per fer un petit negoci amb les deixalles ciutadanes.

L'alcalde de la ciutat, senyor Viola, manifestà ahir que aquest problema «és

com el que continuament tenen plantejat d'altres ciutats europees, com París, Lió o Roma, i que aquí es presenta ara per primera vegada».

ELS VERITABLES SOUS DELS BROSSAIRES

L'empresa FOC, que té la concessió de la neteja dels carrers i clavaqueres, així com la de recollida de les deixalles de dos terços de la ciutat, ens dona unes xifres sobre el sou que cobren els seus escombriaires. Diumenge vam publicar aquestes quantitats: divuit mil pessetes els peons i més de vint-i-quatre mil els conductors. Ens digué l'empresa que, a part, hi havia les pagues extres, els «plusos», etc.. En canvi, dos enllaços sindicals que formen part de la comissió delegada del conveni ens han ensenyat fotocòpies de les taules de salaris actuals i de les propostes d'augment de l'empresa FOC. Un peó cobra actualment vuit mil quatre-centes pessetes al mes. Amb els «plusos» i altres històries arriben a les dotze mil sis-centes quaranta-sis. Els conductors cobren nou mil dues-centes setanta pessetes cada mes, que es converteixen en disset mil dues-centes set amb els «plusos».

L'empresa ofereix catorze mil quatre-centes vint-i-sis pessetes als peons i dinou mil set-centes trenta-dues als conductors, «tout compris». La part social demana un augment linial de cinc mil pessetes per a totes les categories.

● Passa a la pàgina 2.

EL LLENGUATGE

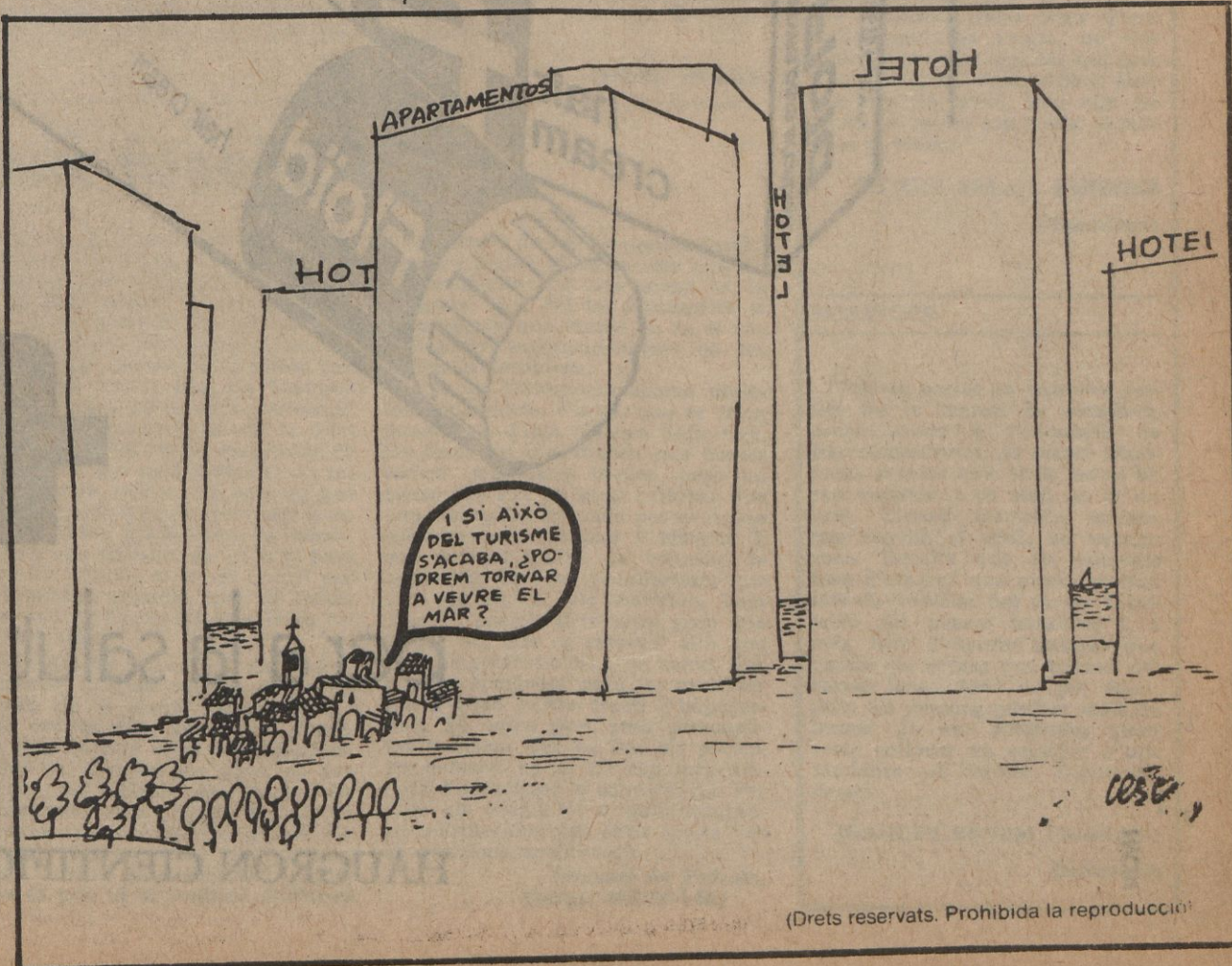
Les arrels

Com sabem, els éssers que tenen arrels, pròpiament, són els vegetals. Es per mitjà de les arrels que les plantes es veuen fixades a la terra, sense poder gaudir, així, de la facultat de la pròpia translació que caracteritza els éssers animals. Però hi ha moltes menes d'arrels. Volem dir que la paraula, la paraula arrel, com tantes i tantes paraules que designen coses físiques i concretes, ha agafat també un sentit figurat i així diem, d'un home, que ha posat arrels en un lloc determinat, per indicar que s'hi ha establert d'una manera definitiva, que no se'n sap anar. Ho indiquem, també, dient que hi ha arrelat. I parlem, així mateix, d'un costum molt arrelat o d'un vici que costa de desarrelar.

Bé; en realitat, molt sovint, com que no sempre ens hi fixem prou, el que diem és un costum molt «arraigat» o un vici que costa de «desarraigar». Es ben clar, doncs, que es tracta de formes impròpies del llenguatge que caldria desarrelar definitivament.

Però no tot són arrels, en aquest món, i en el nostre llenguatge. Si una cosa es va esdevenir immediatament després, i normalment com a conseqüència, d'un fet determinat, podem dir que va passar arran d'aquest fet. Ho podem dir, però no sempre ho fem. A vegades diem que va passar «arrel» d'aquest fet. És el resultat inevitable de calcar, de traduir literalment l'expressió «a raiz» del castellà. Però ens hem de convèncer que en aquest punt la nostra llengua ha anat per un altre camí. I que arran, a més de significar gairebé tocant, té també el sentit que ens permet d'usarlo a les frases següents: Va emmalaltir arran de la mort del seu germà. Es va arruinar arran de la crisi del petroli. Fer servir «arrel de» en lloc de arran de, per tant, és també un vici força arrelat que convindria igualment de desarrelar.

ALBERT JANE

(Drets reservats. Prohibida la reproducció)

la línia floïd per a la cura del vostre cabell

haugroquina
tònic capil·lar

tònic capil·lar
per a cabells
blancs

crema
per al
cabell

Floïd

per a la salut dels vostres cabells

HAUGRON CIENTIFICAL, S.A. Barcelona/Milà/Oslo/París/Nova York

Dèiem ahir...

De tot el nombrós equip que participa en l'elaboració d'un diari, d'entre tots els redactors, col·laboradors, correctors, personal de tallers i d'administració, dibuixants i fotògrafs, se m'acut de pensar que potser sóc l'única persona que va prendre part en la confecció de l'últim número del diari "Avui" d'abans de la guerra i que escriu en l'"AVUI" d'ara que el nostre poble ha esperat amb tanta il·lusió. Hi ha pocs nexes entre l'un i l'altre, llevat el d'ésser homònims, però no puc evitar una mena de satisfacció pel fet de tenir un paper —per petit que sigui— en aquest pont històric. I la mica de nostàlgia, l'encongiment d'ànim de pensar que es tracta d'un salt de quaranta tres anys carregats d'esdeveniments. Quan un home madura, ve un moment que, per recordar, ha de "fer memòria" i es troba amb estupor que sovint ha de tirar llarg, que les referències que són moltes vegades del quart de segle enllà i que d'aquí néixen els catúfols i els embolics de troca. Si m'he equivocat en la suposició que no hi ha cap dels companys d'ara, d'aquí, d'aquestes pàgines, que hagi compartit l'aventura del primer "Avui", que m'ho digui. M'agradarà de saludar-lo i, de passada, em guardarà de mentir, perquè em proposo parlar d'aquella època llunyana i qui sap des de quantes que puc tenir. Em decideixo a córrer el risc, perquè em sembla un homenatge degut, amb el respecte que se sol dedicar als avantpassats: serà, si més no, llegir amb recolliment una làpida i dipositar una flor simbòlica damunt una tomba imaginària.

El primer diari "Avui" va aparèixer el dia 14 d'octubre de l'any 1933, i era el resultat de la mort d'un col·lega, el "Diari Mercantil", el qual, al seu torn, havia nascut de la conversió a la llengua catalana d'un vell "Diario Mercantil", que datava de l'any 1887. Un dia, el senyor Xavier Tusell, que era l'amo del periòdic, va decidir

l'11", en va sortir l'"AVUI, Diari de Catalunya".

Això de la crisiàde, deixant la cursileria de banda, és una imatge que s'adiu amb el procés, perquè un diari sortia de l'altre, com ho fan les nines populars russes. El mal era que la major part del material del taller i l'aspecte dels locals eren els mateixos dels inicis, o sigui, que anaven d'acord amb la tecnologia i la moda pròpies de l'any 1887, i el primer diari "Avui", per dins i en qüestió d'instal·lacions, feia pensar en aquells periòdics que surten a les pel·lícules de l'Oest. Em sembla recordar-hi empietats amb maneguinis i viseres verdes, maquinistes amb davantals de pell i escriptors inclinats damunt d'uns pupitres molt alts. Al soterrani, hi havia la màquina plana encarregada de l'estampació. Res de rotatives! El diari es feia full per full, i cada forma era recollida per uns pales o enreixats de fusta i dipositada parsimoniosament a la platina. En passar-hi a prop, un oratoll esbullava els cabells, com si cada full fos un ventall enorme que algú movia a poc a poc, sense apressar-se. Cada dia, quan s'engegava la màquina es produïen uns moments de suspens: als redactors, als linotipistes i als caixistes, que ocupàvem la planta baixa, i al personal administratiu, que tenia l'oficina a l'entresol, se'n tallava la respiració perquè, a vegades, la màquina cruixia, feia esclafits metàl·lics i es parava. Aquells dies hi havia correddisses i el diari es posava a la venda amb retard.

Les cròniques registren, entre els col·laboradors il·lustres, els noms de J. Farran i Mayoral, Sebastià Juan Arbó i J. M. López-Picó. Eren els redactors que donaven el to, però que feien poca estada al diari. Enviaven o els eren recollits els treballs i no crec que haguessin compartit en gaires ocasions els sobresalts de la maquinària.

L'equip de brega era format per un grup de nois dirigit per en Josep Janés i Olivé, que era el promotor, el puntal i l'ànima de l'empresa.

Recordo especialment en Lluís Palazón i en Vicenç Verni, el primer desaparegut fa molt de temps i el segon una mica perdut —crec jo— per terres d'Amèrica. En Palazón i jo érem els encarregats de rebre els telegrams d'agència. Els triàvem d'acord amb l'interès de la notícia, els traduïem i hi posàvem títol. En Verni anava i venia, més aviat era periodista de carrer i ja presumia de tenir molts i valuosos contactes, això tan apreciat en l'exercici del periodisme. Entre tots plegats, amb director i tot, sumàvem una quantitat d'anys que ara —tractant-se d'addicions de conjunt— em sembla insignificant. En Janés tenia vint anys, jo n'acabava de complir vint-i-un i en Palazón i en Verni, amb pocs mesos de més o de menys, vorejaven edats semblants.

Arran de la crisi del "Diari Mercantil", que motivà la decisió d'en Janés de crear un nou òrgan de premsa, es va plantejar la qüestió del títol. S'organitzà un petit concurs entre redactors, amics i coneguts, amb un premi honorífic que consistia en la pura il·lusió de batejar. Ja que seria un diari del vespre, a mi se'm va ficar al cap que "La Lluna" li escauria molt i vaig defensar aquest nom amb una certa passió. Afortunadament, vaig perdre. En Janés, que ho veia més clar, optà per "Avui", amb el subtítol "Diari de Catalunya". Com a premi de consolació, en Janés em va encarregar el dibuix de la capçalera.

L'"Avui" d'abans era catalanista, al marge de disciplines de partit i amb la pretensió d'un intel·lectualisme que tots ens havíem de prendre molt seriosament. Tenia dotze pàgines, valia deu cèntims i no comptava amb suports econòmics. Conegué, en conseqüència, una vida curta.

O potser no tant: guardant totes les distàncies, hi ha adveniments que fan pensar en miraculoses resurreccions.

PERE CALDERS

BUSTIA

"ROMANDRE"

Amb motiu dels comentaris que Albert Jané fa a la secció "El llenguatge", sobre el verb romandre en el n.º 2 d'"AVUI", voldria afegir-hi una cosa: que hauria de quedar ben clar que aquesta paraula, com tantes altres que hauran d'anar sortint, no són paraules inventades ni tant sols lessempolvades dels textos medievals. Romandre és una paraula ben viva, que la diu tothom a les Balears i, per tant, el fet d'apenre-la no és ressucitar-la sinó, simplement, reincorporar-la al parlar del Principat, tan emporbit per les vicissituds històriques. Ara, això sí, saber-la ens acostarà al català parlat a les Illes, i, en definitiva, al català més genuí.

CARLES RIERA (Barcelona)

MOMENTS DE CANVI

La més cordial felicitació a tots els qui han fet possible que surti un diari en català tant necessari per a la continuïtat, difusió i expansió de la nostra llengua. No trobo paraules prou expressives per manifestar com cal el meu agraïment als promotors, socis, subscriptors, lectors, i naturalment també a tot el personal de l'empresa, des del director al més humil dels repartidors, que amb llur treball i col·laboració fan possible que per ti tinguem un diari en català. Voldria donar una abraçada a tots els qui he esmentat i crec que, amb tot això que dic, no faig res més que interpretar el desig de la majoria dels catalans dignes d'aquest nom.

Tothom sap que estem vivint uns moments de canvi que poden ser transcendents per al nostre país. Es parla de democràcia, de llibertat, de partits polítics, d'autonomia. Es parla dels Països Catalans, de la nostra llengua, de professors que es preparen per el seu ensenyament. Es parla de moltes coses com tots sabem, de la contaminació, de la crisi econòmica, del petroli, del cel, de la terra, de l'aigua, del transvasament de l'Ebre.

JAUMOT (Barcelona)

VEHICLE DE SERVEI

Que el nostre primer Diari en català que apareix després de la guerra, sigui un vehicle d'expressió al servei del poble i de la cultura catalana. Que la joventut que no varem poder llegir d'una forma lògica en català, no tinguem la recança que els qui han vingut després s'han trobat amb una situació igual. Que ells no tenen excusa de cap mena: el mitjà sí el tenen.

ANTONI SALA I SANCHEZ

(Barcelona)

SEMAFORS

Voldria parlar en aquestes ratlles de la manca de semàfors, concretament a l'exemple de Barcelona-Ciutat. Al carrer Diputació, xamfrà amb Bruc, no hi ha cap semàfor, i en això no hi ha dubte. També manquen urbans que regulin el tràfic en aquella zona. Resulta que els vianants hem d'esperar que passin primer tots els vehicles del carrer Diputació per passar nosaltres i, a més, hem d'esperar després que passin els cotxes que balxen del carrer Bruc. Això no pot ésser, puix els peatons perdem molt de temps. Jo em pregunto, quant costa col·locar un semàfor o uns semàfors al carrer Diputació-Bruc?

JOAQUIM RENOM (Badalona)

Barcelonès

Sobre l'autogestió

Un dels temes importants en el procés de renovació del pensament polític europeu és el de l'autogestió. La seva actualitat està directament lligada al redreçament, teòric i pràctic, del socialisme en un intent de replantejar els seus fonaments i retornar a les deus, en oberta oposició crítica a les orientacions burocràtiques.

El rebuigi de les solucions basades en l'augment del poder estatal i l'adopció del criteri de la primacia de la societat sobre l'Estat han estat els elements que han obert una via possible per a basir una organització social al servei de l'home. La negativa a admetre l'omnipotència del Leviathan estatal s'ha expressat en l'exigència d'una direcció democràtica de l'Estat i en la necessitat que els centres de decisió i control es trobin a l'abast de la societat. La lluita socialista contra la societat de capitalisme a l'avantatge ha potenciat així la recerca d'unes noves formes d'expressió i de control democràtics, dues de les quals esdevenen determinants: la descentralització de poders i de decisions a nivell territorial (que és potenciada pel federalisme) i la descentralització de poders i de decisions a nivell social (que s'articula en l'autogestió).

Des d'un cert punt de vista, el tema de l'autogestió no és nou, malgrat que la seva expressió sigui més o menys recent. La subordinació de l'Estat socialista a decisions democràtiques i la creació d'una societat sense domini de classe són presents en tota la tradició socialista. Així, l'objectiu de la societat autogestionada, amb un aparell polític situat sota la voluntat dels seus integrants, s'insereix plenament en els objectius finals, soterrats per la degeneració dels dos principals corrents del moviment polític del front dels treballadors.

Però la forma d'arribar a la realització plena i profunda de la democràcia, al socialisme, implica l'exercici dels poders socials i polítics per la societat i l'obertura d'un procés d'autogestió, que confirma nous centres de decisió, que transforma les antigues relacions socials i que prefigura la nova estructura, tot impulsant l'aprenentatge d'un comportament actiu i responsable. Només s'aprèn la llibertat, exercint-la. Deixar per a un futur llunyà, per a una segona fase, l'establiment de noves relacions socials de poder significa amagar l'ou. I iniciar un procés que, com tots els processos històrics, seria irreversible. No parlar avui del projecte de societat que hom es proposa, és renunciar a forjar una nova societat que trenqui amb la lògica del capitalisme. I aquest és el principal avantatge que ha aportat el mot "autogestió": expressar l'objectiu final, com instrument de guia i de mesura per a les activitats de govern i de direcció política.

Encara queden fòssils

Sempre he cregut que el socialisme és el gran redreçador dels torts històrics, una empresa d'alliberament total de l'home. Ara que ja poden començar a fer manifestacions públiques amb relativa impunitat, però, m'adono que molts dirigents dels partits socialistes espanyols, històrics o no, són d'un altre parer. És una llàstima. Sovint posen els peus a la galleda, potser perquè a desgrat de tants anys de lluita contra una organització estatal repressiva, lluita que han pagat amb incomoditats, persecucions i presó, s'han deixat contaminar per un ambient, per una tradició, per unes formes de pensar que els priven de veure l'actitud negativa que adopten enfront de problemes essencials que el socialisme ha de resoldre, pot resoldre, molt més bé que qualsevol altra concepció de la societat i que, així i tot, no resoldrà mentre aquests dirigents no es despreguin d'una vegada per totes de les formes fòssils que afeccionen.

Hi ha afirmacions tallants i d'altres de més tímides, o més contemporànies, que tenen en comú el fet d'emprar un llenguatge que no respon a la realitat i, doncs, ho fal-

seja tot ja d'entrada; és el llenguatge de la classe dominant. Per què, em pregunto, parlar de "regions" quan cal referir-se a entitats nacionals, a comunitats amb formes de vida pòpies? No és voler fer-se les coses massa fàcils? S'eviten, fins i tot, d'haver de parlar de federacions, i no cal dir de confederacions; les "regions" ni es federen ni es confederen. Catalunya, Euskadi i Galícia són pobles que integren l'Estat espanyol, i com a pobles els ha de tractar qualsevol que toqui de peus a terra i no s'entossudeixi a negar-ho per motivacions ideològiques que, d'altra banda, solen exposar-se d'una manera netament contradictòria.

S'al·ludeix per exemple a uns plans que depenen de l'acció estatal, però em sembla que això és avançar les coses; de primer caldria saber de quina mena d'estat es parla. Socialista, direu. Ho sembla, sí, però no és tan segur. Perquè podria ser que, fet i fet, es parlés dels estats constituïts per l'imperialisme hegemònic d'unes classes que el socialisme considera superades. Si com a socialistes no podem admetre les formes de govern de les persones o d'adminis-

Es evident que la societat autogestionada i les formes concretes d'autogestió social exigeixen la desaparició de l'apropiació particular dels centres de decisió i de propietat, i que aquests es configuren com a centres de decisió democràtics, socials. Implica l'empresa pública i la realització fonda de la democràcia, implica obrir nous camps d'actuació civil i nous centres de participació. Però en la mesura que això no es farà en un dia a través d'una única decisió, sinó a través d'un procés, resulta lògic veure en l'autogestió una via per a transformar les relacions de poder en el si de la societat i contribuir així a mantenir una direcció política general d'avenç vers la democràcia en profunditat.

L'autogestió no es confon, doncs, amb l'existència d'un sector cooperatiu al costat d'un de públic i un de privat. Ni tampoc amb la cogestió, ni amb la utopia d'un localisme autàrquic. Perquè l'autogestió pressuposa l'existència d'un marc social dins el qual les parts del conjunt se subordinen a una voluntat col·lectiva, a la planificació i a les decisions democràtiques.

Pensar en l'autonomia de funcionament de la banca, dels ferrocarrils, de les empreses elctriques o de les empreses en general, sense subordinar-la a les decisions de la comunitat i a les necessitats globals, és un absurd. El concepte central és el de l'autogestió tendencial de la societat i la transformació de les relacions socials (també dins les unitats productives) a través de la participació en les decisions i la designació i control democràtics dels dirigents.

L'autogestió no és una fórmula màgica, tal com la veuen els defensors i els crítics amaratats d'esperit religiós, que cerquen conceptes o realitats taumatúrgiques. L'autogestió és un criteri que expressa una voluntat explícita sobre la nova societat: propietat col·lectiva; planificació i organització política democràtiques; informació, discussió i presa de decisions per part de tots els sectors afectats. Implica quitar contra el risc de l'estatisme i contra les formes de dominació del capitalisme monopolista. I potser sigui per això, per haver evidenciat una nova actitud crítica i d'alternativa, que al voltant de la idea d'autogestió amplis sectors del socialisme europeu han retrobat llur identitat, sota fórmules diferents, ha penetrat també, encara que de forma no del tot integrada, en altres sectors que pretenen assolir una democràcia profunda, total i veritable. El debat obert i franc és inevitable i crec que seria profitós.

ISIDRE MOLAS

tració de les coses que obeïen uns interessos classistes, per què hem de respectar una concepció estatal que a aquestes classes convenia? Es a dir, qui ho accepta? Ho accepten, si de cas, i d'això ens queixem, els socialistes que pertanyen al poble que sempre ha tingut tots els avantatges: ha imposat la seva concepció centralista, l'exclusivitat de la seva llengua, la seva versió unilateral de la història, els seus costums; en un mot: la seva cultura. En nom de que la conservació d'aquest privilegi quan ens proposem precisament la constitució d'una societat on no n'hi hagi cap? No s'entén, si no és també per motivacions egoïstes, que es refusi una part de l'herència mentre es reclama l'altra.

N'hi ha que temen que els "regionalismes" puguin ser un motiu de divisió de la classe treballadora, i això estaria molt ben dit si s'entenia que ho han estat i continuaran essent-ho, com ho són avui, no pas perquè ho vulguin les comunitats subjugades, sinó gràcies a l'actitud superior de tots aquells, alguns socialistes inclosos, per dissort, que creen o volen crear sucursal, la qual cosa és ben bé el contrari d'aliar-se

o de formar un sol bloc entre iguals. Darrera d'això hi ha la idea que els nacionalismes són una arma de la burgesia, idea del tot incompleta si no s'afegeix que també ho és el nacionalisme institucionalitzat de les burgesies jacobines.

Creo en l'internacionalisme proletari; m'importa, i molt, que es facin fonedisses, d'una manera definitiva, les fronteres que drecen uns homes contra uns altres homes, però no penso pas que un grup cultural, que una comunitat formada per gent que comparteixen costums i història i, per damunt d'això, la voluntat de conservar aquelles peculiaritats que fan que siguin ells mateixos, hagi d'ésser l'enemic d'un altre grup que també vol que es respecti allò que el fa singular; ho serà, en canvi, fins i tot si combrega amb les mateixes idees, quan l'altre tracti d'imposar-se-li. És entre gent amb personalitat suficient que es fan els pactes, les enteses; no hi ha cap més manera d'organitzar la convivència. Per això em pregunto: a quin internacionalisme aberrant se'ns invita des de posicions xovinistes?

(Manuel de Pedrolo, Canigó 446/24-4-76)

Els escombriaires de FOC no afluixen

• Ve de la pàgina 1

NOTA DE L'AJUNTAMENT SOBRE ELS ESCOMBRIAIRES

A última hora de la nit d'ahir, l'Ajuntament ens va remetre la nota següent:

En relació al problema sorgit en la neteja de la ciutat i la recollida d'escombriaires, avui, 26 d'abril, encara han quedat sense recollir unes cent tones d'escombriaires, que representen aproximadament el 5% del tonelatge total —unes dues mil tones— que Barcelona produeix diàriament.

Els serveis d'emergència que han funcionat durant el dia d'avui, podran ser reforçats demà, i així es confia que no

s'amuntegaran les escombriaires a cap sector de la ciutat. Finalment, la Delegació de Serveis Municipals té coneixement que demà, dia 27, se celebrarà una reunió entre l'empresa concessionària i els treballadors amb l'objecte de trobar noves vies de solució al conflicte creat.

REUNIO AL GOVERN CIVIL

Ahir, a darrera hora de la tarda, se celebrà al Govern Civil una reunió per tractar el problema dels escombriaires. Hi assistiren uns funcionaris municipals de la subunitat de neteja i algun representant de Fomento de Obras y Construcciones. Com que la vaga continua, es podria crear un problema de salut pública al cor de la Ciutat Comtal i a les poblacions veïnes de l'Hospitalet, Esplugues i Cornellà.

J. S.

«He fomentat l'autonomia de la Universitat»

Gabriel Ferraté passa de la D.G. d'Universitats a la de Política científica

BALANÇ POSITIU DE TRES MESOS I MIG D'ACTUACIO

—Quin és el balanç que podeu fer d'aquests tres mesos i mig d'actuació com a director general d'Universitats?

—He intentat fer tot el possible per a fomentar l'autonomia de la Universitat, tot i que sóc conscient que això és difícil de fer-ho d'una manera ràpida, perquè hi ha moltes variables interrelacionades i tot exigeix el seu temps.

He donat autonomia per als plans d'estudis, que són més oberts que no pas abans. Cada Universitat té plena autoritat i responsabilitat per a fer-se'ls

d'acord amb llurs estatuts i dins de les limitacions pressupostàries.

—Heu intervingut també en el problema dels PNN, oi?

—Sí, he anat endegant la solució del problema del professorat no numerari, per al qual hem obtingut un augment de retribucions, encara que no sigui tan elevat com hauriem volgut.

Hi ha una altra qüestió, de la qual estic content. És la creació de comissions de contractació de professorat interí i contractat, a nivell d'Universitats, Facultats i Escoles Tècniques Superiors, per tal que el procés de contractació no obeeixi a una decisió unipersonal, sinó a una intervenció dels centres i dels estaments interessats. D'altra banda, s'ha pensat que hi hagi concurs públic dels mèrits dels professors, i que les llistes de contractació es facin públiques. De fet, es pretén que tot això tingui transparència, que es faci tot a la llum pública. Ara bé, cada Universitat ho podrà fer de la seva forma particular, adequada, això sí, als seus estatuts.

En el consell de ministres celebrat divendres propassat va ser nomenat director general de Política Científica un català, Gabriel A. Ferraté i Pascual, que fins ara, i des de fa tres mesos i mig aproximadament, havia estat al front de la Direcció General d'Universitats, càrrec al qual va accedir després d'esser rector de la Universitat Politècnica de Barcelona. Recentment, la antiga Direcció General d'Universitats i Investigació va ser desdoblada en les dues Direccions actuals: la d'Universitats i la de Política Científica.

Vaig localitzar a Madrid el senyor Ferraté, que precisament avui es troba a Barcelona amb motiu de la constitució de la Comissió per l'estudi d'un règim especial per a les quatre províncies catalanes, de la qual forma part. M'interessava conèixer els motius d'aquest pas d'un càrrec a l'altre.

—En assabentar-me que es propugnavia el desdoblament en les dues Direccions Generals, vaig sol·licitar el canvi al ministre, ja que, per la meua formació i trajectòria, considero que la meua acció pot ser més beneficiosa com a director general de Política Científica.

«CAL REVITALITZAR EL CSIC»

—El nomenament és encara molt recent; però ja deuen tenir algunes idees sobre les línies d'actuació que seguireu quant a política científica.

—L'actuació se centrarà força sobre el Consejo Superior de Investigaciones Científicas. I, en general, intentarem fer que la política de la ciència sigui realista, imaginativa, adequada al moment econòmic i social i que tingui en compte el desenvolupament de tot ordre sobre el qual ha d'influir la política de la ciència.

—Penseu que el CSIC ha de ser reestructurat?

—Crec que cal revitalitzar-lo i reestructurar-lo, per tal d'augmentar la seva eficàcia.

—Es marcaran, a través d'aquest organisme, unes directrius sobre tota la qüestió d'ajuts i beques per a investigadors i sobre la posta en marxa de laboratoris d'investigació a les Universitats?

—Evidentment. El que passa és que aquesta qüestió encara no està reflectida en el pressupost ministerial d'enguany. La primera tasca a fer serà procurar que, l'any vinent, s'inclouguin aquest tema en el pressupost, però amb tota una filosofia al darrera; perquè, per a tirar endavant això, amb els diners sols no n'hi ha prou.

LES QUATRE CONVOCATORIES

—S'ha pres alguna decisió sobre la qüestió de les quatre convocatòries?

—Sobre aquest tema s'ha obert el diàleg. Per primera vegada al ministeri, es va crear una comissió mixta, que precisament es va reunir divendres passat, per a estudiar el tema. Es formada per alumnes, professors i representants de les Associacions Professionals, és a dir, per tots els estaments afectats. No s'ha pres encara una decisió sobre el tema, però, tot i que eixò ja no entra dins de les meves atribucions, confio que l'acord serà general i beneficiós per a tots.

ROSA MARIA PIÑOL

Democristians espanyols a Brusel·les

Visita oficial del ministre de Comerç

Per tal de mantenir canvis d'impressions amb altres autoritats de la Comunitat Econòmica Europea i amb el grup democristià del Parlament Europeu, van arribar ahir a Brussel·les els dirigents de l'equip de la Democràcia Cristiana de l'Estat espanyol. Acompanyats per Ruiz-Giménez, Gil-Robles, etc.

un acte organitzat per l'Associació de Periodistes Europeus l'estudi **Los españoles ante la cuestión regional**. La presentació ha anat a càrrec d'un dels seus autors, Salustiano del Campo i de Ruiz-Giménez. L'obra en qüestió, que és fruit d'una àmplia enquesta promoguda per l'Institut Catòlic d'Estudis Socials de Barcelona i per l'Institut de Tècniques Socials de Madrid, reflecteix els parers recollits a nivell de tot l'Estat espanyol sobre la qüestió regional i l'autonomia de les nacionalitats.

«Quan es va fer l'enquesta fa un any i mig —ha declarat Ruiz-Giménez, dirigent d'Esquerra Democràtica, en aquest acte—, es considerava, atesa la situació espanyola d'aleshores, que una solució federal o autonòmica era impossible. D'altra banda, cal considerar que els catalans, quan es parla de partits «nacionals» consideren que es parla de partits catalans, car creuen, i també ho creiem nosaltres, que Catalunya és una nació englobada en un estat multinacional que és l'Estat espanyol. La realitat d'avui fa preveure que els partits seran regionals, però que podrà existir una confederació a nivell de l'estat amb una plena i total autonomia dels partits confederats.»

«En el conjunt espanyol —ha afegit Ruiz-Giménez— hi ha avui una clara consciència que cal resoldre el problema català i que això ha de fer-se mitjançant l'autonomia. Autonomia de la qual han de gaudir així mateix, si ho desitgen, totes les altres regions de l'Estat espanyol. És possible que l'interès del conjunt espanyol per Catalunya vingui del fet que aquesta ha tingut i ha demostrat tenir un sentit de responsabilitat que mereix e, respecte de tots plegats.»

Seguint els passos de llurs dirigents, vint-i-cinc membres de les diverses formacions democristianes de l'Estat espanyol participaran pròximament a Brussel·les en cursos sobre tècniques electorals als quals han estat invitats pel Partit Socialcristià belga (conservador), actualment al Govern.

ESTADA SIMULTANEA DEL MINISTRE DE COMERÇ

Paral·lelament, es troba igualment en estada oficial a la capital del Mercat Comú, el ministre espanyol de Comerç, Leopoldo Calvo Sotelo.

S'ha especulat sobre la significació real d'aquest viatge, que segons alguns ha estat preparat precipitadament. ¿Enfortir el paper del Ministeri de Comerç davant dels altres ministeris econòmics i del Ministeri d'Afers Estrangers a la vigília de les negociacions del dimecres entre Espanya i la CEE? ¿Reformar davant els medis europeus la presència de ministres liberals a l'actual Govern de Madrid? ¿Contrarrestar la presència simultània de l'oposició espanyola en els corredors de la seu del Mercat Comú?

En tot cas, oficialment el ministre ha mantingut una sèrie de contactes bilaterals amb els ministres belgues d'Afers Econòmics i de Comerç Exterior. El ministre Calvo Sotelo s'ha reunit també amb els caps de l'alta finança belga, inversors importants en terres espanyoles, com el senyor Solvay (química), el baró de Beckaert (metal·lúrgia) i d'altres.

El president i el vice-president de la Comissió Europea rebran avui el ministre espanyol.

FRANCESC VERDU

NECROLOGIQUES

Dr. MANUEL TRENS I RIBAS, prev.

Membre del Patronat i benefactor munificent del Museu de Vilafranca

† La Junta del Museu, en nom del Patronat, en fer saber tan sensible pèrdua, prega els seus amics i convidats que el tinguin present a les seves pregàries. Vilafranca del Penedès, abril del 1976.

CATALUNYA NORD

«Espanya, primer xoc per a Europa»

Segons l'informe del president del CNJA

«L'adhesió d'Espanya a la Comunitat Econòmica Europea (CEE) representaria per a França el canvi econòmic i social més important des de la creació del Mercat Comú», va declarar diumenge a Perpinyà el senyor Lauga, president del Centre Nacional des Jeunes Agriculteurs (CNJA), en el Congrés anual de la Federació Departamental de Catalunya del Nord d'aquest sindicat.

Un llarg «rapport» presentat al congrés i titulat «Espanya, primer xoc per a Europa» indica que per a evitar que el mercat francès es vegi «inondat» per les fruites, els llegums i els vins del país del sud, els joves agricultors creuen indispensable, el dia en què Espanya hagi d'entrar al Mercat Comú,

d'instaurar un període de transició prou llarg per mor d'harmonitzar les polítiques agrícoles de la CEE i d'Espanya: «Aquest període de transició constituirà la darrera oportunitat per a Europa d'organitzar una política comunitària de transports. Sense aquesta harmonització, els espanyols es beneficiaran d'una arma suplementària per a la guerra comercial.»

El «rapport» subratlla que «les exportacions de productes agrícoles i alimentaris a la CEE són (per a Espanya) un dels pocs factors capaços de proporcionar un excedent comercial i, per consegüent, de reduir el dèficit global (dos mil cent-quaranta milions de pessetes amb la CEE) dels intercanvis exteriors espanyols.»

El govern de Madrid preveu que, d'ara fins al 1980, les seves exportacions agrícoles augmentaran en un cinquanta per cent quant a les fruites i llegums, i d'un vint a un trenta per cent quant a les conserves de llegums, els tomàquets, el vi i els vins de taula.

El CNJA pensa que alguns països del Mercat Comú (Alemanya i Anglaterra) acceptaran fàcilment l'admissió d'Espanya dins el club europeu. Però, si adoptem allò que el rapport mateix anomena la «tesi pessimista» (els set diuen ben clar que la CEE no constitueix un augment de la seva cohesió, ans el contrari), el CNJA afegeix: «Per altra banda, presentar l'adhesió (a la CEE) com un mitjà de saldar la democràcia dels països que voldrien entrar al Mercat Comú és un engany. Quina decepció tindran aquests nous estats membres quan s'adonaran que, dins la CEE, mai no ha pogut motivar la gent a favor d'Europa amb raons polítiques!»

LLUIS VIVES

1r. DE MAIG

Possible acte a la plaça de braus de Barcelona

Segons que ens fou informat a darrera hora d'ahir, dilluns, hom espera l'aprovació, per part del Govern Civil, d'un acte a celebrar el primer de maig vinent.

L'acte, que s'hauria de realitzar en un recinte tancat —probablement a la plaça de braus—, seria autoritzat com a contraproposta de la petició formulada en aquest sentit i la decisió adoptada per l'autoritat serà rebuda aquest matí a les onze per una comissió que es traslladarà al Govern Civil de la nostra ciutat.

Durant la tarda d'ahir el governador civil de Barcelona va romandre a Madrid, d'on s'espera que haurà retornat aquest matí.

QUINIELES

Columnns: 88.434 039.
Recaptació: 442.170.195 pessetes.
Premis: 243.193.607 pessetes.
14 encerts: 329 a 246.397 pessetes.
13 encerts: 10.939 a 7.411 pessetes.
12 encerts: 138.465 a 585 pessetes.

Mori el pianista A. Brailowsky

Mori el pianista rus Alexander Brailowsky a la tarda d'abans d'ahir a la ciutat de Nova York, a l'edat de vuitanta anys víctima d'un atac cardíac.

BUTLLETI DE SUBSCRIPCIO

Nom.....

Cognoms.....

Carrer.....

N.º.....

Pis.....

Població.....

Província.....

Els prego que em subscriguin al diari «AVUI» a partir del dia 1er. del mes vinent. El pagament el faré de la forma següent:

- Rebut per Banc o Caixa d'Estalvis (1)
- Rebut presentat a domicili (2)
- Xec adjunt
- Gir postal n.º
- Transferència
- Reembossament

Per als residents fora de Barcelona-ciutat:

Vull rebre el diari per:

- Correu
- Correu aeri (3)
- Per mitjà del Corresponsal Sr.....

Periodicitat:

- Trimestral 840
- Semestral 1.680
- Anual 3.360

NOTES:

(1) — Havent triat la modalitat de Banc o Caixa, desitjo que els rebuts siguin domiciliats en el Banc (Caixa).....
Agència n.º.....
Compte corrent (o Llibreta) n.º.....

Signatura: El Subscriptor

(2) — Reservat només als qui rebien el diari per repartidor o corresponsal.

(3) — La subscripció té un sobrepreu d'una pesseta diària dintre de l'Estat espanyol.

IMPORTANT:

M'interessa també aduirir..... Títols de Compte-particip de 1.000 pessetes. (Minim, un; maxim, cent).

MON DEL TREBALL

S'accentua la vaga del metall

Ahir va reprendre la vaga dels obrers metallúrgics dels tallers petits. Més de quinze mil vaguistes a Barcelona i a les poblacions veïnes continuen les seves reivindicacions de tipus salarial. El matí, un gran nombre d'obres en vaga es reuní a la plaça de les Glòries. No hi intervingué la força pública. Tant l'Organització Sindical com la Unió d'Empresaris van manifestar que la vaga és il·legal.

rai de Treball en el sentit de tenir només trenta-dos operaris en servei per a les màquines considerades de servei públic. A darrera hora, el delegat ha tramès al Govern Civil les denúncies dels treballadors contra l'empresa. Ja fa setze dies que els treballadors de Gispert, S.A. estan en vaga legal. Ahir es va celebrar una altra reunió per parlar del conveni col·lectiu, però l'empresa continua amb la mateixa intransigència.

EL SINDICAT DE BANCA VOL SER DEMOCRÀTIC

Els enllaços provincials de l'Agrupació d'Estalvi han declarat en un comunicat oficial que el Congrés Sindical ha de ser el resultat d'un sindicat autènticament unitari, de classe i democràtic. Hi denuncien el Congrés Sindical organitzat per les jerarquies de l'OS.

Diuen que és una maniobra aliena als interessos dels treballadors, i que pot crear confusió i mantenir privilegis.

LA CREU ROJA ESPANYOLA A MAGISTRATURA

El periodista J. A. Echarri, director de "Papillón" i cap de premsa de la Creu Roja de Barcelona, ha presentat una reclamació a la Magistratura del Treball contra la Creu Roja Espanyola. El motiu de la reclamació és l'acomodament del càrrec que exercia des de fa deu anys. La institució al·lega que és incompatible la direcció de "Papillón" amb el càrrec de cap de premsa. I considera que la revista va contra els principis de la Creu Roja.

POSSIBLE VAGA DEL COMERÇ DEL METALL

Uns quaranta-tres mil treballadors de set mil empreses de venda d'articles metallúrgics iniciaran una vaga general, segons han acordat en una assemblea. Davant la possible ruptura per el VIII conveni col·lectiu provincial, han convocat tots els obrers del ram a una assemblea, que es farà demà a quarts de sis de la tarda.

J. SUBIRA

CENTRAL SINDICAL DEMOCRÀTICA DE TREBALLADORS

Com a alternativa a l'actual organització sindical oficial, el secretari general de l'USO va propugnar la creació d'una gran central sindical democràtica de treballadors unitària, a través de la unitat d'acció de les diverses forces sindicals, del forçament cap a la llibertat sindical i de la iniciació d'un procés de debat a la base per mitjà d'assemblees de treballadors a tots els nivells estructurals.

INFORMACIÓ DELS SECTORS

Varen informar de la situació de llurs sectors els representants del Metall, de Banca, Telefònica, Federació Tèxtil i una representació de Sabadell.

Representants de diversos partits i organitzacions sindicals prengueren la paraula, a la fi de l'acte, per manifestar el seu reconeixement públic de l'USO. Parlaren representants de la Comissió Obrera Nacional de Catalunya, del Partit Popular Català, Convergència Socialista, PSUC, Convergència Democràtica, Partit Carlí, Assemblea de Catalunya, UGT, SOC, UDC, Sindicat Lliure de la Marina Mercant, POUM.

Per acabar, fou llegit un comunicat conjunt de l'USO i la Comissió Obrera Nacional, i Paco Giménez va tancar l'acte amb el crit de "Visca la unitat de la classe obrera" que fou corejat per tots els assistents.

JOAN RENDE

Esbós d'un futur per a Catalunya

Tres catalans de la Comissió parlen del règim especial

Avui es constitueix a Barcelona la Comissió especial per a les quatre províncies catalanes. A hores d'ara, tots els qui han estat nomenats per formar-ne part tenen ja una actitud definida pel que fa al tipus de problemes que caldrà resoldre mitjançant aquest règim especial i sobre la contribució que cadascun d'ells, personalment, podrà aportar als treballs de la Comissió.

Ara: d'una ràpida enquesta es desprèn que els membres catalans d'aquesta Comissió prefereixen, en llur majoria —i amb les excepcions de Joan Echevarria, Joan Antoni Samaranch i Carles Sentís—, no manifestar-se encara al respecte; sigui perquè pensen que "seria prematur" —cas de Ribera Rovira i de Sardà Dexeus—, sigui perquè se n'han "assabentat pels diaris" —cas de Ga-

briel Ferrater—, sigui perquè abans de parlar volen conèixer "les coordenades que marcarà la Comissió per tal de donar una opinió que sintetitzi el que s'hauria de fer, el que es podrà fer i el que a mi m'agradaria que es fes", en paraules d'Alexandre Pedrós.

Heus aquí, doncs, tres respostes divergents a les dues preguntes següents: quins són els problemes que hauria de resoldre el règim especial?, quina serà l'aportació personal vostra als treballs de la Comissió?

JOAN ANTONI SAMARANCH

—El règim especial de les quatre províncies catalanes hauria de resoldre dos tipus de problemes. En primer lloc, i mitjançant la més àmplia descentralització, ha de servir per a potenciar al màxim en l'ordre econòmic, funcional i administratiu, les

actuals Diputacions catalanes. En segon terme, i aquesta és potser la línia d'actuació més interessant, ha d'ajudar seriosament a una pròxima institucionalització de Catalunya.

Personalment aportaré a la Comissió la necessitat d'atorgar a les corporacions municipals catalanes el màxim d'autonomia dins una estructura estatal unitària per tal de contribuir a l'establiment d'un nou equilibri regional a Catalunya de manera que s'evitin polaritzacions que podrien portar a substituir un centralisme per un altre.

CARLES SENTÍS

Hi haurà molts problemes. Un dels primers, que caldrà abordar de seguida, és la institucionalització de l'entitat catalana tan oblidada durant anys. Aquesta podria ésser la primera tasca.

S'haurà de convèncer molta gent. De fora i àdhuc de dins Catalunya. Heus aquí el cas dels batlles del Priorat que, pel que he vist, acaben de fer unes declaracions contràries a un imaginat "centralisme" barceloní. Pobra Barcelona! No ha tingut més que algunes guspires de capitalitat efectiva i malgrat això sovint ha ressorgit aquesta acusació que ha pogut ser útil a d'altres interessos que certament no eren catalans. M'ha sorprès que els batlles d'una comarca tan definida com és el Priorat s'hagin sentit tan "provincians".

Jo, personalment, podré ajudar en el terreny de la informació que és molt i molt necessària. Entorn de les nostres coses, no solament hi ha molta poca informació, sinó que hi ha, especialment, molta "desinformació", un desconeixement quasi total i prejudicis molt considerables. Caldrà un veritable apostolat car, si prèviament no podem convèncer no podrem mai vèncer.

Potser també podré aportar una mica d'experiència. Tant de Catalunya com de fora. Ciència no en posseeixo gaire, però no diuen que l'experiència és la mare la ciència?

JOAN ECHEVARRIA

El règim especial ha de permetre resoldre tots els problemes de la Catalunya actual. És clar que no els resoldrà automàticament, perquè el règim és només un marc jurídic, però penso que oferirà als catalans els mitjans de poder adequats per a tramitar i solucionar tots els problemes econòmics i socials, força greus, que ara ens preocupen. Si no fos que el mot "polític" és encara malsanant, jo diria que, en efecte, el règim especial serà un instrument polític a mans de Catalunya i que, malgrat el seu caràcter administratiu contribuirà a l'enfrontament de Catalunya.

Jo vaig néixer a Catalunya de mare catalana i de pare català, si per català entenem el qui treballa al Principat. Tot pensant a tornar a Catalunya, crec que podré contribuir als treballs de la comissió en la meua qualitat de català. De moment, he vist amb satisfacció que els qui han estat nomenats per l'administració no són pas menys catalans que els qui han estat escollits per les institucions provincials.

Antecedents de l'Estatut

El tema "Antecedents històrics de l'Estatut d'Autonomia" va ser tractat ahir, a dos quarts de vuit del vespre, per Josep Benet i Isidre Molas a la sala d'actes del Col·legi d'Advocats de Barcelona.

Aquesta és la primera sessió d'un cicle de xerrades sobre l'Estatut que s'aniran celebrant fins el dia 7 de maig i en les quals intervindran Salvador Millet i Bel, Joan Reventós, Ramon Trias Fargas, Josep Andreu Abelló Josep Maria Vilaseca Marçet, Josep Termes, Lluís Puig Ferriol, Lluís Roca-Sastre, Josep Guàrdia i Joan Arumí.

PELS BORBONS A L'ESTATUT

En aquesta primera sessió, Josep Benet va fer una exposició del període que va des de l'inici de l'època borbònica fins a la Primera República. Va analitzar les causes de la crisi de la nacionalitat catalana i el fenomen nacionalista en els diversos moviments polítics de l'època, en el si de molts dels quals es conservaven, encara que fos d'una manera latent, diverses formulacions autonòmiques.

L'historiador Isidre Molas va fer una exposició del període que s'estén des de la Restauració fins a l'aprovació de l'Estatut. Va desenvolupar una explicació de les orientacions ideològiques que treballaren per a la consecució de les aspiracions autonòmiques i que, des de diversos angles, s'anaren perfilant durant temps. Va descriure el treball de les dues línies fonamentals, la regionalista i la federalista, com dues alternatives que impulsaren la dinàmica històrica de Catalunya fins a la conclusió estatutària. Segons explicà Isidre Molas, arribada la crisi monàrquica, el reformisme, és a dir, la línia regionalista encapçalada per la Lliga, va ser impotent per a fer la reforma, ja que va intentar pactar amb una dreta espanyola que era profundament centralista i oligàrquica, mentre el moviment republicà de Catalunya va poder negociar amb un règim republicà que, tot i rebutjar qualsevol plantejament federal, estava ideològicament disposat a acceptar una si-

tuació d'autonomia, no solament per a tota l'estructura de l'Estat. Per aquesta raó, el professor Molas manifestà que la qüestió autonòmica de Catalunya no és tan sols una qüestió catalana, sinó una qüestió de transformació de l'estructura de tot l'Estatut espanyol.

ESTATUT DEL 31 I DEL 32

Sobre la qüestió estatutària, els assistents van fer les següents preguntes a Isidre Molas:

—Com definiríeu les diferències fonamentals entre l'Estatut de Núria i l'Estatut que es va pactar amb el govern central el 1931?

—La diferència fonamental entre l'Estatut del 31 i el del 32 radica bàsicament en el fet que el primer implicava una concepció federal de l'Estat, preveia un ensenyament totalment català i unes finances públiques més àmplies, i aquí es on va topar amb les limitacions que el separaven de la capacitat d'acceptació dels republicans espanyols.

—En l'aspecte social, no representava una reculada sol·licitar ara l'Estatut del 32?

—Com acabo de dir, no penso que en matèria social hi hagués una gran diferència entre els dos Estatuts. Encara que personalment m'agrada més el contingut del primer text, hem de reconèixer com a vàlid el plantejament de l'Estatut del 32, ja que, a més de constituir una base de legitimitat ja instituída, resulta una fórmula acceptable per molta gent que, ara com ara, no estan per solucions federalistes.

PETICIÓ INCOHERENT

—Com s'entén que, ara fa pocs dies, l'Ajuntament de Girona s'hagi manifestat a favor de la implantació de l'Estatut de Núria?

—Jo comprenc perfectament que hi hagi gent partidària d'aquell text. Ara, en el cas de l'Ajuntament de Girona, sembla molt incoherent la petició, perquè això significa que una entitat estatal com és un ajuntament no accepta l'estructura de l'Estat del qual depèn, puix que és evident que no vivim en un Estat federal.

JOAN RENDE

ELECCIONS DE FUNCIONARIS

Ahir van votar els administratius

Ahir van començar al Col·legi Provincial de Funcionaris d'Administració Local les eleccions per a cobrir les vacants de compromissaris.

Mesos enrera van fer-se unes eleccions, qualificades de fantasmals pel sector democràtic de socis del Col·legi, a les quals no van presentar-se prou candidats per a cobrir totes les places. Ara, amb un nou president —que tot i ser nomenat a dit juga al pacte— se celebren noves eleccions per a cobrir

les places que van quedar vacants. Ahir van votar precisament els administratius per elegir vuitanta-tres compromissaris. N'hi havia ja uns dos-cents de nomenats, i no precisament amb majoria del sector democràtic. Des del matí fins a les cinc de la tarda, va ser obert el col·legi per a les votacions, i a l'hora de tancar aquesta edició, s'està realitzant l'escrutini. Va votar aproximadament un vint-i-cinc per cent del cens d'administratius de la província.

J. F. F.

COBRADORS D'AUTOBUS EN PERILL

Els mil quatre-cents cobradors d'autobusos de Barcelona corren el perill de quedar-se sense feina. Com que la seva és una professió a desahuir, uns tres-cents cobradors han presentat un escrit a Sindicats.

Demanen que no hi hagi discriminació, que puguin passar a la categoria de conductors els que en siguin aptes, i que es discuteixi amb ells la decisió sobre el seu futur laboral.

VAGA LEGAL DE GISPERT, S.A.

Un inspector de la Delegació de Treball es presentà ahir als locals de Gispert, S.A., del carrer de Provença. Va fer constar en acta que l'empresa entorpira la seva labor, ja que per segona vegada no tenia el llibre de visites a la seva disposició. També va fer constar que no es complia la resolució de la Direcció Gene-

Presentació pública de l'USO

Demana autonomia i democràcia sindicals

La Unió Sindical Obrera ha fet la seva presentació en públic, a Barcelona, en el teatre de la parròquia de Sant Magi, de Sants. Hi assistiren més de 300 persones. La taula de la presidència era ocupada per una dotzena de representants. Sobre la taula, un pom de clavells vermells, i al fons de l'escenari, una bandera catalana i una de vermella.

Paco Giménez, secretari general de l'USO a Catalunya, va pronunciar, en castellà el discurs de presentació. Va començar fent una defensa del sindicalisme com a "forma més natural, més tradicional d'organitzar-se els treballadors per aconseguir els seus interessos immediats i a llarg termini. El sindicalisme, digué, respon a un principi inqüestionable que és la lluita de classes". Va puntualitzar, entre altres coses, que el sindicalisme que planteja l'USO no és simplement defensiu i reivindicatiu, sinó que va dirigit a la transformació de la societat capitalista i a la instauració del socialisme.

SINDICALISME I AUTONOMIA

Paco Giménez va proclamar que l'autonomia és la característica bàsica per desenvolupar continuament una política de classe. Per recalcar aquest criteri va esbossar la història més recent del sindicalisme recordant que en els anys 59 i 60 havien sorgit d'una manera autònoma els primers moviments obreristes a les mines d'Astúries, a la siderúrgia d'Euzkadi i a les zones industrials de Catalunya.

En aquest sentit va puntualitzar que la missió dels partits polítics ha de ser la de gestionar el poder, mentre que dels sindicats el de controlar aquest poder, amb la qual cosa s'acorda la base de la present-

COMPRO

LLIBRES ANTICS I MODERNS

LLIBRERIA PUÏLL

Boters, 10. Palla 29. Tel. 318 29 86
Jaume I 75. Tel. 302 68 94
Barcelona 2

«EDIFICI 2T»

Travessera de Les Corts, 369
a 50 m. Avda. Sarrià
PISOS DE DOS, TRES I QUATRE
DORMITORIS DOBLES
AMB SUPERFÍCIES DE
100 M2, 135 M2 I 145 M2
Garatge propi
Jardí privat de 300 m2

Estem fent-los
Informeuvos

CONSTRUCCIONS JOAN
LLUIS, S. A.
Rda. Gral. Mitre, 126, àtic
Teléfono 211-53-58

DECORACIÓ I INSTAL·LACIONS

xalets, pisos, despatxos, botigues, etc.

servEIS
D'INTERIORISME
I DISSENY

Teodora Lamadrid 50
Barcelona-6
Tel. 212 54 89

MOBLES MALDÀ

de les Galeries Maldà.

Reproducció d'un dels anuncis de la darrera campanya en català de **MOBLES MALDÀ**

publicat a LA VANGUARDIA 13 abril 1975

DOMINGO, 13 DE ABRIL DE 1975

LA VANGUARDIA ESPAÑOLA

¡¡¡ PARTICIPEU-HI!!!

- * Els mobles no ho són tot
- * L'ambientació és molt important!
- * Ho tenim preparat perquè ho comprovem!

Idées:

- noves
- alegres
- divertides
- informals
- IDEES D'ARRE!
- SE SENT JÓVE!
- DE TOT HOM QUE
- Ho tenim preparat perquè
- ho veieu fet

ASSEMBLES
dissabtes a la tarda a **MOBLES MALDÀ**

FAIG AMB monitor

MOBLES MALDÀ de les Galeries Maldà

MIREIA

ESCOLTISME

El manifest, presentat a Montserrat

Recull noves orientacions socio-polítiques i educatives

Diumenge, a la sala d'actes del monestir de Montserrat i dins els actes organitzats per commemorar el XXè aniversari de la mort de Mn. Antonio Batlle, va fer-se públic, davant uns dos-cent quaranta representants dels moviments escoltes dels Països Catalans, associacions i diferents moviments de caràcter cívic, comptant també amb diferents representants del moviment escolta internacional el Manifest dels moviments escoltes de Catalunya.

Un cop donada la benvinguda als assistents hom va llegir un bon grapat d'adhesions arribades d'arreu del món en representació de diferents moviments escoltes. A la taula també hi eren presents el bisbe de la Seu d'Urgell, Joan Martí i Alanís i el pare abat de Montserrat don Casimí Maria Just.

BREU RESUM HISTORIC

Després d'un resum històric del que ha estat el moviment d'escoltisme a Catalunya a càrrec de Josep Maria Martorell, i que va fonamentar-se en tres punts clau: des de la constitució dels "Exploradores Barcelonenses" el 1912 fins a la fi de la Dictadura, l'escoltisme durant la República i la guerra civil i, el moviment escolta des del 1940 fins als nostres dies, Teresa Olivella, comissària de Minyons Escoltes i Guies Sant Jordi en nom dels tres moviments escoltistes de Catalunya va fer la lectura del Manifest.

CONTINGUT SOCIO-POLITIC

El document constata en cinc punts els fets actuals més significatius, des del caire socio-polític, i s'expressa així:

1r. — El progressiu desvetllament de la consciència política, més enllà del que fins ara havien estat les minories compromeses i clandestines i dintre d'un clima de relativa tolerància.

2n. — Veiem com apareix de forma explícita un ventall plural d'opcions polítiques i ideològiques a la recerca del suport d'ànglies capes de població.

3r. — Constatem l'atzarosa existència d'unes instàncies unitàries on coincideixen els corrents diversos de que parlàvem en el punt anterior. Aquestes instàncies encarnen les aspiracions mínimes del nostre poble.

4t. — Assistim al progressiu ascens del paper que juguen les institucions i entitats de caire cívic, professional, laboral, educatiu, religiós, etc., en les reivindicacions mínimes per a aconseguir les llibertats.

5è. — Veiem com els últims temps han contemplat el ressorgiment d'una idea que reflecteix alhora una realitat profunda, i és la dels Països Catalans, com a expressió àmplia de l'àmbit cultural i lingüístic català, més enllà del protagonisme jugat en aquest sentit pel Principat.

VISIO PEDAGOGICA

Les orientacions globals des del punt de vista pedagògic són recollides així:

Aquesta proposta d'escoltisme, s'ha de basar en aquells elements invariants que fan possible l'existència d'un moviment educatiu com el nostre. No serà debades recordar aquests elements ara:

—Hi ha el component d'aventura, de sortir de l'ambient urbà artificial per a cercar àmbits on sigui possible l'autenticitat de la vida i la recerca l'observació, la descoberta. En aquest sentit, continua essent vàlid encara que no únic, l'element "naturalista".

—També hi ha el component psicològic d'aprofitar la tendència natural dels nois i de les noies a agrupar-se en petites colles, sovint tancades, les quals proporcionen un

món ric en simbolismes i lleis pròpies.

—Hi ha, igualment, el fet d'aprofitar el lideratge natural dels elements capdavaners d'aquestes patrulles o equips, per tal que l'organització i la formació no vinguin totalment de l'adult exterior al grup, sinó que hi hagi un vertader protagonisme dels nois.

—Donar confiança progressiva als nois i a les noies per tal que aprenguin el gust per les responsabilitats i els compromisos concrets, el quals han de ser adequats a cada etapa o edat.

—L'escoltisme s'aplica en el temps de lleure. La seva influència en els nois i en les noies serà, doncs molt limitada a menys que les vivències

proposades siguin intenses i profundes.

—Finalment, hi ha tot un fons de pedagogia activa no autoritària ni directiva a través de la qual els propis infants, adolescents i joves són els que prenen en les seves mans la tasca d'educar-se i, alhora, la tasca d'educar els seus companys.

Un cop acabada la lectura del Manifest hom va procedir a la declaració de constitució d'un fons documental de l'escoltisme, nomenat "Antoni Batlle", al mateix monestir.

Aplegats els assistents als jardins privats del monestir va acabar-se la reunió a primera hora de la tarda amb el "Cant dels adéus".

E. A. MOLINE

BARRIS DE BARCELONA

Cap de setmana reivindicatiu

El veïns dels barris que resten a Barcelona el diumenge aprofiten les seves hores de lleure per fer "vida social" en un sentit tanmateix ben diferent del que hom li ha vingut aplicant. Es troben al carrer per reivindicar millors condicions de vida al barri. Per fer més agradables els diumenges a la ciutat, en definitiva.

ASSEMBLEA DEMOCRATICA DE NOU BARRIS

Diumenge, al Parc de la Guineueta es va celebrar un acte públic convocat per l'Assemblea Democràtica de Nou Barris. Es va parlar de la lluita als barris, del moviment obrer i d'altres temes polítics. L'acte era presidit per dues grans pancartes que duïen els eslògans: "Viva la lluita de Prosperitat i Trinitat", "Por Ayuntamientos democráticos", "Llibertat, Amnistia, Estatut d'Autonomia, Assemblea Democràtica de Nou Barris". La policia no va fer acte de presència.

EL PSUC A HORTA

El dia abans, a Horta, es presentà l'organització del PSUC en una xerrada col·loqui a càrrec de Pere Ardiaca, membre del Comitè Executiu d'aquest partit. Després intervingueren un membre de la Secretaria de Forces de la Cultura i un del Comitè de l'organització d'Horta. En el curs del col·loqui es van tractar temes relacionats amb la problemàtica de l'avenç cap al socialisme en una societat democràtica, l'actual política d'aliances que practica el PSUC, i també la qüestió nacional.

"VOLEM EL PARC DE LES AIGÜES"

Dissabte, tres-cents nens del Guinardó van fer una festa davant la porta tancada del Parc de les Aigües. Els infants portaven senyeres catalanes amb l'eslogan "Volem el Parc". El Parc de les Aigües que roman tancat al públic és propietat de la Companyia General d'Aigües i és situat entre els carrers de les Camèlies i d'Abdelkader i el Cinturó de Ronda.

SANTS CONTRA EL PLA COMARCAL

Per avui a dos quarts de vuit del vespre és convocada una concentració i una marxa pels carrers de Sants afectats pel Pla Comarcal. Han promès l'assistència els regidors Güell i Febrer. Al davant de la marxa, hi anirà un cotxe amb altaveu

COMPRO LLIBRES

ANTICS I MODERNS
Biblioteques i lots d'obres
Passo a domicili

LLIBRERIA CERVANTES
Carrer Tallers, 82 - Telf. 302 38 31

DESCOMPTA DE PAPER

CURT I LLARG
LLETRES DE PISOS
Crèdits a Industrials i
Comerciants

SERVICE, S. A.
Aribau, 149, 4t. 2a.
Telfs. 250 57 07 - 250 56 62

ASSEMBLEA DE CATALUNYA

El pacte passa per l'Estatut

Solidaritat amb la manifestació de l'1 de maig

El dissabte passat al matí va reunir-se la Comissió Permanent —en la XVI sessió— de l'Assemblea de Catalunya i ahir a la tarda feu públic el comunicat de la reunió en què expliquen els temes que van tractar i el que van decidir. Acompanya el comunicat de la Comissió Permanent, una crida al Poble de Catalunya sobre la jornada del dia 1 de maig.

COORDINACIO DEMOCRATICA

La Comissió Permanent saluda l'aparició de Coordinació Democràtica i considera "que la seva constitució representa un pas molt important cap a la ruptura democràtica a nivell de tot l'estat". L'acord diu que s'estudiaran les fórmules per portar a terme el quart punt de l'Assemblea de Catalunya —la coordinació amb les altres forces polítiques— però afirmen que "sigui quin sigui el procés de negociació política, la base mínima sobre la qual s'ha d'establir tot pacte ha de comprendre la reivindicació nacional específica de Catalunya formulada en el tercer punt de l'Assemblea: el restabliment provisional de l'Estatut de 1932".

En el mateix apartat denuncia la detenció de M. Camacho, A. García Trevijano y Nazario Aguado, i expressa que l'Assemblea ha obert un ample debat que "evidencia la necessitat d'accelerar el procés unitari que possibiliti una sola veu a Catalunya". Pel altra banda també saluda la constitució de l'organisme unitari Taula de Forces Polítiques i Sindicals del País Valencià.

MANIFESTACIO CATALANISTA

Vuit-cents joves, com cada diumenge, en l'acabar la ballada de sardanes a la plaça de Sant Jaume, van participar en una manifestació catalanista que des de la plaça de la Casa de la Vila, passant pel carrer Fernando, i la Rambla arribà fins a Canaletes, es perllongà —amb un grup no tan nombros— fins a la Plaça de la Universitat, i tallà en alguns moments, el trànsit.

MANIFEST DE 75 ESCRIPTORES CATALANS

Setanta-cinc escriptors catalans van signar —la majoria al carrer, mentre recorrien parades de llibres— el dia de Sant Jordi un manifest en què diuen que "el fet de celebrar aquest dia del llibre en una circumstància històrica ben diferenciada de la que ha caracteritzat els darrers 37 anys, suposa per a nosaltres, escriptors catalans, una necessitat de manifestar públicament la nostra contribució a les lluites per la democràcia i la llibertat, que creiem que ha de passar pel reconeixement del fet nacional i per la llibertat d'expressió".

SOLIDARITAT AMB LA MANIFESTACIO OBRERA

El setè punt del comunicat de la Comissió Permanent diu: que han pres l'acord "de sostenir plenament a través d'una crida al poble de Catalunya, la commemoració del vinent 1er. de maig, i invita tothom a participar activament en les iniciatives del moviment obrer i, en especial, en la manifestació d'aquest dia a Barcelona".

La crida a què fa referència el punt del comunicat de la Permanent és un text llarg, en què, després de fer una breu ressenya històrica de la significació de la jornada del dia 1 de maig, fa menció del fet que la jornada d'enguany té com a objectiu assolir la llibertat sindical i tots els altres drets dels treballadors; per tant, se solidaritza amb la convocatòria d'una manifestació pacífica organitzada per diversos sectors del moviment obrer.

JORNADA D'ABRIL I MARXA DE LA LLIBERTAT

Els altres punts del comunicat de la permanent fan una valoració de diverses qüestions. La primera es refereix a les jornades de principi de mes convocades sobre la petició d'ajutaments democràtics, i en valora positivament la mobilització.

En aquesta mateixa línia tracta "la marxa de la llibertat" que "ven amb satisfacció i dona suport al fet que els quatre punts de l'Assemblea estiguin a la base del sentit i els objectius de la marxa".

També considera que la passada festa del dia 23 va ser "una diada d'afirmació nacional catalana" a què s'afegia l'aparició del nostre diari i que va "culminar amb la manifestació pacífica de milers de persones a la plaça de Sant Jaume".

JAUME FABRE MARIA FAVA

Idees fresques per l'estiu

modelo

PRIMER CENTRE DE LA MODA
Rambla de Canaletes - Plaça de Catalunya

Conferència de premsa amb el ministre d'Indústria

«No veig viable anar a una llibertat total de preus»

Ahir al migdia el ministre d'Indústria, Carlos Pérez de Brício, va rebre els representants dels mitjans informatius de la ciutat en una conferència de premsa. L'acte, anunciat en principi per a la una del migdia, va començar amb gairebé una hora de retard, a causa d'una reunió que el ministre mantingué amb els presidents i directius de les empreses del ram.

Prèviament, al matí, el ministre havia inaugurat el Simposium de la Indústria de l'Automòbil que feia l'onzena edició, i que té com a tema central indústria automotriu en la relació amb la C.E.C. Tot seguit, el ministre va lliurar unes plaques d'honor a diverses persones que han mantingut, al llarg dels deu anys precedents, una relació estreta amb el Simposium, entre ells l'ex-ministre López de Letona.

El ministre va manifestar, com ja ho havia fet en el discurs inaugural del certamen, que la principal preocupació dels industrials, i dels consumidors, són els preus. Vam preguntar-li aleshores si el seu Departament estudiava o pensava estudiar la implantació de la llibertat de preus. El ministre va dir que actualment la Junta Superior de Preus estudia el tema. «De tota manera —va aclarir— anar a una llibertat total no ho veig viable. Però sí que és important d'anar a un canvi de la filosofia primitiva i veure com compaginar els distints règims per als distints vehicles.»

Pel que fa a les relacions amb la CEE, Pérez de Brício va dir que, en el termini previst fins la iniciació de negociacions amb la Comunitat de cara a la integració de l'Estat espanyol com a membre de ple dret, hi habrà temps per anar adaptant i estructurant els sectors que avui siguin menys competitius.

LES CENTRALS NUCLEARS

En el curs de la conferència de premsa, hom va plantejar al ministre no sols qüestions relacionades amb el sector de l'automòbil, sinó també temes relacionats amb d'altres sectors del seu Departament.

Un d'aquests temes fou el de les centrals nuclears, i la possibilitat d'utilització de l'energia solar.

«A un país com el nostre, que no té pràcticament petroli, en què l'explotació del seu carbó és molt costosa, que no té gas natural, tan sols hi resta utilitzar el que la tècnica d'avui li ofereix: l'energia nuclear. Perquè, d'altra banda, l'energia solar tan sols s'utilitza, al nostre país, a nivell d'assaig.»

Es evident que Espanya no es pot permetre de quedar endarrerida en el camp de l'energia. O ens parem en la industrialització, o si no hi ha cap més recurs que utilitzar l'energia nuclear.

Va fer referència a la projectada central nuclear de L'Ametlla, declarant que havia aixecat molta polèmica i que, si no es volia que fos instal·lada allí perquè hi havia tants focs d'interessos (principalment tu-

ristics), que no s'hi intallaria.

—De tota manera, la regió catalana necessita tenir energia elèctrica suficient per a atendre a la seva industrialització. I ha de sortir d'algun lloc.

LES EMPRESSES MULTINACIONALS

Sobre les empreses multinacionals, el ministre va afirmar que «ens són necessàries, entre altres coses, perquè representen molts llocs de treball per als espanyols.»

El Govern té els mitjans suficients per a controlar qualsevol acció que considerem anormal per part d'aquestes empreses. I totes aquelles que es vulguin intallar al nostre país, que creïn nous llocs de treball, seran benvingudes.

Sobre el tema del pagament de royalties, el ministre va manifestar que, així com la indústria nacional ha arribat a fabricar un cotxe cent per cent espanyol, també es pot pensar en una progressiva col·laboració dintre el camp de la investigació. Encara que, de moment, i concretament en aquest camp de l'automòbil, no poden prescindir del que fan els centres estrangers d'investigació.

Va assenyalar que, en el camp dels vehicles industrials, si que hi tenim una tecnologia pròpia i, per tant, no hem de pagar royalties.

Contestant a una pregunta sobre el camp de la indústria tèxtil, el ministre va respondre que és a punt d'aprovar la reestructuració de les indústries de la seda i de les catifes.

R. M. P.

Detenció d'un estafador

Hom calcula en vuit milions el total dels fraus

Segons una nota que ens trameta la Jefatura Superior de Policia de Barcelona, ha estat detingut, passant a disposició de l'autoritat judicial, Albert Fàbregas i Mas, per haver estat presentada una denúncia en contra seu. Segons sembla, el detingut, natural d'Igualada, juntament amb un amic, va crear, l'any 1972, una societat, amb un capital inicial de sis mil pessetes, legalment constituïda.

En principi la finalitat era l'adquisició i lloguer de màquines audiovisuals per a instal·lar-les en locals públics; però més envadant van ampliar les activitats, dedicant-se també a la compra-venda i lloguer d'automòbils, adquisició de finques rústiques i urbanes, i compra-venda.

Degut al necessari increment de

fons, a causa del volum que assolí l'empresa, anomenada "Sytnas, S.L." els socis es van dedicar a la captació de clients inversors. En no marxar gaire bé els negocis, el soci d'Albert Fàbregas va abandonar la societat. La situació de l'empresa anà empitjorant, fins que el seu administrador, Albert Fàbregas, per tal de fer front als pagaments, va començar a girar talons sense fons i va haver d'anar liquidant el patrimoni de la societat. Aproximadament des de fa uns dos anys, no ha pagat interessos dels préstecs rebuts, ni tampoc ha retornat els capitals.

La denúncia contra Albert Fàbregas ha estat feta per un grup d'inversors que li van prestar un total de vuit milions de pessetes. Hom calcula que la suma total dels fraus, pertanyents a inversors de diverses províncies, supera els quinze milions.

INSUPERABLE

Més que un "reserva"

Un "reserva" és un brandy amb un alt nivell de qualitat. Un brandy de nivell superior als brandis populars. Un brandy que es distingeix.

Però dintre de les soleres reservades no tots són iguals. Hi ha brandis que, per la seva elaboració i prestigi, superen la qualitat del "reserva" normal.

I aquest és el cas de INSUPERABLE. Per això diem que és més que un "reserva", malgrat que el seu preu només estigui lleugerament per sobre, molt poc, d'aquest solera reservada que vosté beu normalment.

GONZALEZ BYASS
JEREZ · XERÈS · SHERRY

Conferència sobre ecologia urbana

Demà, dia 28, a les set de la tarda, tindrà lloc al Centre de Disseny Industrial de Barcelona, una conferència sobre el tema "Comportament i ecologia urbana", a càrrec del doctor arquitecte Mario Schjetnan, professor de la Universitat de Berkeley, Califòrnia, i director en cap del Servei de Renovació Urbana del Ministeri de l'Habitatge de Mèxic. El professor Schjetnan serà presentat pel catedràtic d'Estètica de l'Escola Tècnica Superior d'Arquitectura de Barcelona, Xavier Rubert de Ventós, i la seva exposició tractarà dels canvis en les pautes de comportament provocades per l'habitatge urbà.

La sessió tindrà lloc a les instal·lacions del BCD, al pavelló inflable, situat al xamfrà Diagonal-Numància.

Taller d'Automòbils

A M E L L

Vel·licitat cordialment a promotors, lectors i amics d'AVUI

Miguel Angel, 45 - BARCELONA

Montserrat, el futur sobre la pedra vella

Presència eterna d'un símbol de progrés espiritual

Avui, festivitat de la Mare de Déu, és el dia de recordar tot i que ja és una dada prou coneguda, que Montserrat nasqué institucionalment amb la fundació del Monestir, passat el primer quart del segle XI, justament per l'abat Oliba, el gran promotor de la cristianització medieval catalana i un dels principals protagonistes de la història del nostre poble. Aquesta sòlida base ha estat mantinguda, en el decurs dels segles, pels monjos benedictins amb llur activitat monacal i per la devoció de tot un poble que ha triat la presència de Montserrat com un símbol de l'esperit propi.

Des de les èpoques en què els pelegrins pujaven a peu a Montserrat fins ara, el temps no ha passat debades. Actualment, en el transcurs de l'any, passen per Montserrat un milió sis-cents mil persones, la majoria de les quals hi van únicament com a turistes. Hi ha dos fets turístics primordials a Montserrat: la muntanya, primer, i l'escolania, després. Totes dos són enormement afavorits pel seu gran atractiu i per la seva proximitat a Barcelona. Efectivament són molt pocs els turistes que estableixen un veritable contacte amb el monestir. Això no obstant, des de fa uns deu anys, la comunitat de l'abadia procura que, abans d'escoltar el cant de la una de l'Escolania, els visitants puguin sentir, si més no, un text bíblic i unes paraules de salutació i, si ho desitgen, que també puguin tenir algun contacte amb els monjos a través dels mateixos guies que acompanyen.

LES CONFERENCIES DE LA PORTERIA

El mot de Porteria no evoca tractament de la dependència a què dona nom, ja que no es tracta simplement d'un servei d'atenció a l'entrada del monestir, sinó d'un conjunt de dependències i de serveis que inclouen l'Hostatgeria, amb quaranta dormitoris individuals, el menjador col·lectiu i diverses sales on es poden realitzar les activitats de grup.

Es, doncs, a la Porteria on s'acompleixen les tasques de cursos, conferències i altres activitats públiques organitzades pel monestir. Hi són cada cop més habituals els cursos sobre temes de teologia. Per contra, el que havien estat famosos Exercicis espirituals per a sacerdots són cada vegada menys freqüents i estan en vies de desaparició.

Per altra banda, són cada vegada més freqüents les estades de grups de monges i d'escolars que hi van a seguir uns cursos de formació religiosa.

En aquests moments l'Abat de Montserrat és el P. Cassià M. Just, en qui, amb l'estil dels nous temps, però amb un esperit d'efectivitat i servei ben coneguts, reviu l'època de l'inoblidable Abat de Catalunya que fou el P. Aureli M. Escarré.

De cinc anys ençà, l'Abadia de Montserrat realitza cada estiu quatre cursos de formació d'animadors de cant per a la litúrgia. Els interessats en aquesta matèria treballen durant cinc dies seguits amb monjos especialistes.

Montserrat a Jerusalem

De la mateixa manera que la muntanya rep pelegrins i visitants de tots els continents, la vida religiosa i cultural del monestir s'han anat estenent per tot el món. Són ja conegudes les fundacions monàstiques de Roma, Tòquio, Manila o moltes altres.

Es molt peculiar l'activitat de la comunitat montserratina instal·lada a Jerusalem des del gener del 1971 i que resideix a l'Institut Ecumènic, creat per Pau VI a petició dels observadors no catòlics assistents al Concili Vaticà II. És un institut internacional i interconfessional on no s'imparteixen ensenyaments, sinó que s'hi realitzen treballs de recerca. Per tant, tots els que hi van, no assisteixen a cap curs ni obtenen cap diploma, sinó que participen en seminaris o treballen pel seu compte. Com que l'objectiu de l'Institut, ja des de bon començament, no fou el d'esdevenir una institució científica, sinó el d'ésser un indret on es visqués l'ecumenisme a través de la pregària i la convivència de cada dia, amb aquesta finalitat es cregué oportú que hi hagués una comunitat religiosa que assegurés permanentment l'hospitalitat i la pregària. Per la part catòlica, es va pensar de seguida en els monjos benedictins ja que llur regla és d'abans de la separació de l'Occident i l'Orient, i també, naturalment, d'abans de la separació de les esglésies protestants.

LES COMUNITATS NO CATOLIQÜES, EN SON ABSENTS

Quan s'inicià el funcionament de l'Institut Ecumènic de Tantur la idea era que hi haguessin permanentment diverses comunitats no catòliques, però aquest projecte fracassà des del primer dia i només hi va romandre un grup de cinc a set monjos de Montserrat. Aquests monjos treballen cada matí a la biblioteca de l'Institut i vetllen pel seu bon funcionament, cosa que els permet de mantenir-se econòmicament sense cap ajut de fora. A la tarda, es dediquen als seus treballs personals o a la pràctica de les seves aficions i especialitats.

De fet, aquesta presència d'una comunitat monàstica occidental era mal vista al començament per les persones pertanyents a d'altres confessions, car temien que imposaria un règim de vida prou exclusiu. Però mai no ha estat així i, en canvi, la presència continuada dels monjos montserratins ha assegurat la continuïtat de funcionament de l'Institut, ja que la resta de professors i estudiosos hi passen algunes temporades i constitueixen una comunitat inestable.

LES CRISIS DE TANTUR

Per una banda, la fluctuació del personal que passa per l'Institut i la rotació del càrrec de Rector han determinat que aquesta casa, en els seus primers anys, no hagi estat més que una mena de residència d'estudiants, bàsicament americans. Darrerament, els successius rectors han sabut imposar-hi una línia de treball seriosa i profunda, que respongués als objectius que li són encomanats.

Per l'altra banda, l'objectiu principal del treball en aquella casa havia estat la història de la salvació, tema teològic que suscitava el màxim interès a l'època que va ser fundada la institució. Actualment sembla que les coses tendeixen a anar cap a d'altres camins i la investigació a Tantur ha perdut la seva orientació concreta, cosa que podria posar en dubte la necessitat de la seva existència.

La bel·licositat de la zona on es troba instal·lat l'Institut Ecumènic és també un altre factor a tenir en compte per valorar les possibilitats de permanència de la comunitat montserratina a Tantur. De qualsevol manera, els membres que hi són presents mai no han constituït una comunitat pròpia, sinó un grup dependent de l'Abadia de Montserrat. I això vol dir que, en el pitjor dels casos, la reincorporació al Monestir no constituïria cap problema.

L'art a l'avançada de la cultura monàstica

El museu d'art és una de les dependències públiques més visitades pels turistes que van a Montserrat. Durant l'any passat van ser gairebé dues-centes setanta-cinc mil persones les qui passaren per la seva sala.

La seva importància no depèn del nombre de peces, que no passen de setanta, sinó de llur qualitat. En aquest sentit s'hi destaca un magnífic Sant Gregori de Caravaggio, el famós retrat de La Fontaine de Rigaud, dues taules de Berruguete, quatre peces de Guardi, i d'altres de diversos autors clàssics, la majoria dels quals són de l'escola italiana.

La col·lecció d'art de l'abadia va començar com a pinacoteca pública l'any 1962, perquè així ho demanaven nombroses persones que havien visitat alguna vegada les dependències interiors i, per tant, havien tingut l'avinentesa de conèixer els quadres.

La procedència del fons és la que ja hem explicat: el nombre més gran de quadres va ser comprat a Itàlia després de la primera guerra europea.

NOVES PERSPECTIVES, NOUS PLANTEJAMENTS

Darrerament, la pinacoteca de Montserrat compta amb l'expectativa ja segura de dues importants donacions que l'obligaran a canviar d'estatge, per mor de l'espai, però que li obriran uns nous horitzons d'activitat divulgadora de l'art, segons els criteris més moderns i sota la direcció del pare Crisòleg.

La més important d'aquestes donacions consta d'unes dues-centes vint-i-cinc obres de pintura catalana del segle XIX i començaments del XX, entre les quals hi ha prop d'una dotzena de Vayredes. El venedor de tapissos de Fortuny, diversos Cases, Martí-Alzina, Russinyol, Nonell i, com a curiositat molt notable, L'escolanet apagallums, primer quadre que es coneix de Picasso.

L'altra donació, que tampoc no ha estat feta efectiva encara, consta de menys peces, però és igualment important. Té un contingut temàtic universal en el qual destaquen un Rafael, un Rubens, algunes escultures de Gargallo i moltes altres peces de gran valor, fins al nombre total de setanta.

FUNCIO PEDAGÒGICA I INTERCANVI

El nou estatge del museu està situat en els locals que actualment ocupen el restaurant de sota la plaça i l'auto-servei de la primera planta del mateix edifici. Això permetrà d'organitzar el fons d'art amb un criteri temàtic. La primera planta de

l'edifici serà destinada a l'exposició permanent de tota la pintura antiga, convenientment distribuïda per èpoques, escoles i autors. La segona planta tindrà una dedicació més funcional i dinàmica. En aquesta planta s'organitzaran exposicions temporals per cicles temàtics de pintura moderna, utilitzant només una part del fons corresponent a una temàtica o a un autor que interessi tractar. La resta de quadres es mantindran emmagatzemats en una sala no oberta al públic, però assequible als espe-

cialistes o simplement a gent que tinguin un interès especial per visitar-la.

Les exposicions cícliques es constituiran bàsicament, però no exclusivament, amb el fons montserratí, ja que es procurarà augmentar-les amb l'intercanvi que s'establirà amb altres institucions artístiques.

Abans d'entrar en aquesta sala, els visitants passaran per una estança on rebran informació audiovisual, sobre la pintura exposada en aquell cicle.

A la mateixa segona planta, encara es reservarà un espai per a exposar-hi obres de nous artistes i donar-les així a conèixer. Aquesta serà una activitat diversa en el sentit que tant es faran exposicions col·lectives com monogràfiques i no hi haurà cap distinció ni preferència d'estils o tècniques.

L'actual edifici del Museu serà destinat a arqueologia, prehistòria i història de Montserrat.

JOAN RANDE

Casual i valuosa col·lecció de gravats

La primera impremta que va tenir el Monestir de Montserrat comença a funcionar cap a l'últim quart del segle XV, tot just quan els primers tècnics alemanys coneixedors del sistema de Gutenberg van començar a aparèixer a Barcelona per oferir el nou invent. El monestir va contractar els serveis d'aquesta gent per tal de poder divulgar amb els nous mitjans les seves publicacions.

La producció d'estampes hi adquireix una gran volada durant molts anys, cosa que degué proporcionar-li una notable col·lecció de gravats procedents de la més perfecta factura alemanya, italiana i d'arreu on l'Abadia anava estenent els seus contactes i la propagació de la devoció a la Verge Bruna.

El 1812, en produir-se el saqueig del monestir per les trones napoleòniques, desaparegué tot el patrimoni artístic i literari que posseïa.

UNA COL·LECCIO DE TORNES

Cap a les acaballes del primer quart de segle, la reconstrucció del Monestir havia assolit la consolidació bàsica dels edificis principals. Calia moblar-los i donar-los el confort suficient perquè poguessin ser habitats pels monjos amb una certa dignitat.

L'abat Marçet regentava llavors el Monestir i havia concebut el projecte de proporcionar als monjos els instruments de cultura suficients per tal que poguessin conrear llurs especialitats intel·lectuals sense necessitat d'haver-se de traslladar a Barcelona o a qualsevol altra ciutat. Per això va projectar l'adquisició paulatina de de grans obres d'art i de llibres per a la gran biblioteca.

Cap a l'any divuit, tot just acabada la I Guerra Mundial, l'abat va intuir que podia aprofitar les seves visites anyals a Roma per comprar els quadres i les escultures que els italians es venien a qualsevol preu per refer-se del desastrosos efectes econòmics de la guerra que acabaven de passar. Per a efectuar aquestes compres, tractava amb un cert professor Gonnella, un pintor convertit en marxant ocasional.

L'abat Marçet, com a bon fill de Terrassa, tenia un notable instint comercial que l'induïa a regatejar amb preus: en canvi, s'avenia a beneficiar el seu il·lustre el seu venedor. Però es veu que el tal Gonnella estimava més la moneda que l'art i era inflexible amb els comprador amb un bon plec de gravats antics. Aquests gravats arribaven, doncs, al monestir en qualitat de torna i així es van anar emmagatzemant a les golfes de la casa sense cap ordre ni cura.

RESCAT D'UN PETIT TRESOR

En retirar-se, fa pocs anys, a Montserrat l'abat Cestí Gusi, home de gran sensibilitat artística, va canviar el trist destí de la ignorada col·lecció de gravats. El pare Gusi havia exercit el seu càrrec d'abat a Manila durant deu anys, i després el d'abat general del sector a Itàlia.

Quan tornà a Montserrat, li fou assignada una activitat tranquil·la i sense cap urgència: l'estudi i la catalogació dels plecs de gravats que, des de feia més de cinquanta anys mancaven de tota mena d'atenció. En el curt termini d'uns quatre anys, l'abat Gusi ha fet una catalogació exhaustiva de més de setze mil gravats, la majoria dels quals provenen de les tornes del marxant de Roma i, bona part de la resta, de la donació que va fer Just Cabot, de l'estoc de la llibreria de vell que tenia a París.

UN BOIX MONTSERRATI MEDIEVAL

La més antiga de les peces de la notable col·lecció és un petit gravat al boix datat a Montserrat l'any 1499 i signat pel gravador alemany Johann Luschner. Es tracta de la primera representació tipogràfica de la verge de Montserrat amb el Nen Jesús. Té la particularitat que en aquesta estampa, que pertany a la il·lustració d'un llibre, és el mateix Nen Jesús el qui fa anar la serra per serrar les muntanyes, i no pas els àngels, com és habitual a les estampes actuals.

Aquesta actitud del Nen Jesús es pot veure reasumida en diversos gravats datats en èpoques posteriors. Però s'observa una transició curiosa, de manera que la feina de serrar muntanyes que executa el Nen, aviat és compartida per algun angelet, fins que, finalment, i per causa, segons sembla, de la interpretació poètica verdagueriana, el Nen abandona totalment aquesta activitat per deixar-la exclusivament a mans dels angelets, sovint voladors.

De tota la col·lecció, només quatre-centes obres són gravats de tema montserratí. Bona part de la resta, sobretot els adquirits a Roma per l'abat Marçet, són de tema bíblic. I això té una explicació precisament en les circumstàncies de la seva compra: l'abat Marçet acostumava d'anar a tractar amb el comerciant acompanyat del pare Bonaventura Ubach, el bibliista montserratí. No cal dir que, així l'elecció dels gravats era considerablement predeterminada.

DE REMBRAND A MIRO

Malgrat que la col·lecció només ha estat tot just ordenada i catalogada, és a dir, que encara no ha començat cap activitat d'intercanvi ni de nova adquisició, conté ja ara una quantitat considerable de peces de gran valor. Per exemple, una dotzena de Rembrands originals, entre els quals hi ha algun retrat i diverses escenes bíbliques, procedents de les tirades d'estampes que aquest autor feia per als protestants i els jueus d'Amsterdam.

Hi ha també divuit gravats originals de Durer, tres de Mantegna, altres de Tintoretto, Goya i Fortuny, la gran col·lecció de Laborde, algunes peces de Tramulla i àdhuc un gravat de Miró lliurat i signat en homenatge a la col·lecció montserratina.

Per què aquest especial interès de molts espanyols pels segells ?

Podeu pensar que és el hobby de moda, una distracció més...

Fins i tot possiblement vostè ha col·leccionat segells alguna vegada, (de petit potser) però després dels primers entusiasmes li van començar els problemes: Quin país col·leccionar? On i quins segells comprar? Com i amb qui fer-ho?...

I la seva afecció no ha prosperat.

Atenció, vostè oblida alguna cosa important: **Cafisa**

Cafisa

els vostres consellers fil·latèlics.

Cafisa

Via Laietana, 104 Barcelona-9

Informació sobre l'interès dels segells.

Nom _____

Adreça _____

Població _____

Informeu-vos a Catalunya:

Cafisa, d'una manera puntual i sensilla li envia cada mes un lot de segells, segons la quota escollida per vostè. D'aquesta manera podrà formar la seva col·lecció amb ordre i un Equip Tècnic li seleccionarà els segells més avinents a fi que la seva col·lecció el recompensi amb escreix del seu petit esforç.

Perquè col·leccionar segells amb **Cafisa** és més que un simple hobby: és el hobby rentable de molts espanyols.

Si desitja saber el per què, pot escriure'ns o trucar-nos i li explicarem, sense cap compromís, aquest interès especial de molts espanyols per col·leccionar segells amb **Cafisa**

Segur que a vostè també li interessarà.

Cafisa Catalunya, S.A.
Rocafort, 246 Tel. 250 07 64
Barcelona-15

AGENDA

BARCELONA. — 13: Lliurament del XXè Premi "Café Gijón" de novella curta, al saló Carles III de l'Ajuntament.

19: Sessió científica a la Reial Acadèmia de Medicina, amb intervenció del doctor Josep M. Canadell i de l'acadèmic Camilo José Cela.

19.30: Projectió de films de "Elan Diert-Cooperativa de Films" i del cinema independent de Granollers, dins de la Mostra de Cinema Independent Espanyol. Local: Cine-club de l'Associació d'Enginyers Industrials de Catalunya, Via Laietana, 39.

19.30: A l'auditori del Museu Marítim, a les Reials Drassanes, i amb motiu de l'Exposició d'Art Faraònic, conferència a càrrec del professor Lluís Garcia Iglesias sobre "Egipte i l'antic Israel". Mitja hora més tard, visita explicada de l'Exposició a càrrec de Joan R. González Pérez.

8: Concert de piano a càrrec d'Albert Nieto, a l'auditori Nouvo Música, carrer Mestre Nicolau, 21.

30: La doctora L. A. Johnson, de la Michigan State University, dissertarà en anglès, a l'Institut d'Estudis Nord-americans, sobre el tema "Didian's slauching towards Bethlehem: some versions of the american dream".

22.15: Concert de Primavera a la Basílica Parroquial S. Just i Pastor, amb intervenció de les Copals Cereolers, Requitzell i Verge Bruna.

20: Inauguració d'una exposició de Josep Guinovart al Casino l'Aliança del Poble Nou, Passeig del Triomf, 22. Aquesta exposició es titula "Salvem les entitats".

20.45: A l'Institut d'Estudis Professionals, Avinguda Pearson, 9, taula rodona sobre "Sindicalisme", dins el cicle Formació Política.

LLEIDA. — 20: A la Sala de la Caixa, presentació del diari AVUI, a cura de Jaume Vilalta.

LLEIDA. — 22.30: El cantant José Antonio Labordeta farà un recital a la societat "Els Pagesos". Presentació dels cantants Pau Garbarrera, Manuel Montañés i Víctor Farré.

SANT CUGAT DEL VALLES. — 22: Taula rodona sobre el Congrés de Cultura Catalana, al Principal Cinema.

TARADELL. — Han començat un cicle de conferències sobre "La Història de Taradell", a càrrec de Mon. Antoni Pladevall i Mon. Josep Baucells. La primera s'escaigué el dissabte, sobre "Prehistòria i primeres notícies fins al C. XII", il·lustrada amb diapositives. Al mateix temps s'ha engegat una Comissió de Cultura i Festes per revifar les festes de la vila i una altra Comissió prepara els actes amb motiu del centenari dels Lluïsos, la cobla més antiga de Catalunya.

TERRASSA. — 22.30: Desè concert de la Mare de Déu de Montserrat, al santuari de Ntra. Dna. del Carme.

TORTOSA. — 19: A la UNED, Aula de Pràctica Jurídica, sobre la "La Lletra de canvi", a càrrec de Francesc Vives. 20: Conferència de Mª Aurelia Campmany sobre "La dona, avui", a la sala de lectura de la Biblioteca Popular.

VALENCIA. — 12 h: A la Facultat de Filosofia i Lletres, taula rodona amb la participació de Luis Goytiso, Josep Maria Canadell, Antonio Prometeo, Pedro de la Peña i Raimundo Fernández, sobre el tema "Narrativa castellana".

19.30: Al CEM conferència d'Enric Miret Magdalena amb motiu de la publicació del seu llibre "Religió e irreligió hispà".

VILAFRANCA DEL PENEDÈS. — 22.15: Antoni Sabaté Mill pronunciarà una conferència a l'auditori del Museu, sobre "Alguns mostres del periodisme vilafraquí".

Cucurull sense passaport

Continua sense passaport l'escriptor català Fèlix Cucurull, resident a Arenys de Mar.

La recent publicació a Portugal d'una de les seves obres sobre les relacions existents entre els diversos pobles peninsulars —com se sap, Fèlix Cucurull, és entre altres coses, un especialista en qüestions portugueses— ha fet que el convidessin a pronunciar diverses conferències. Concretament, el vicepresident de l'Institut d'Alta Cultura, el novel·lista Fernando Namora, i la Lliga Iberica Portuguesa li han escrit convidant-lo. Però, aquesta invitació, no la podrà acceptar l'escriptor català mentre perduri la situació anòmala en què es troba i que no li permet sortir a l'estranger.

SANT FELIU DE LLOBREGAT

El Congrés acabà en una festa

El diumenge va acabar el Ier. Congrés de Cultura Catalana. Com a acte final hi havia programat una cercavila per tota la ciutat en que participarien els castellers i tots els sectors que han sostingut el Congrés (Associacions de veïns, entitats, UTT), portant pancartes i senyeres catalanes.

Més tard es faria una gran festa popular amb cançons, sardanes, jocs, etc. Però, el dissabte varen ser cridats a l'Ajuntament els organitzadors, i l'alcade Sr. Armengol comunicà que qualsevol acte al carrer quedava prohibit, encara que el Govern Civil havia autoritzat anteriorment la cercavila. La Guàrdia Civil informà, igualment, que tenia ordre d'actuar, els organitzadors varen fer nombroses gestions perquè es tornés a autoritzar l'acte però no ho van aconseguir.

Malgrat tot, la festa sí que era permesa, i així, a partir de les 11 del matí, el pati del col·legi "Virgen de la Salud" s'omplí de pancartes, senyeres, cançons i gent, actuant-hi entremig els castellers i amb ball de sardanes. Les pancartes feien referència majoritàriament als quatre demanant l'amnistia, les llibertats i els Ajuntaments democràtics. La UTT també hi era present, amb una gran pancarta que feia "Per un sindicat unitari, democràtic i independent". Els parats varen muntar una parada on venien clavells vermells per recollir fons.

BREU

CUBELLES. — Coincidint amb les Festes de Sant Jordi, un grup de joves ha organitzat una Setmana Cultural Catalana, amb projeccions de pel·lícules, titelles pel grup "L'Estaquiro", de Vilanova, sardanes, castellers, una conferència de Rosa M. Dumenjó sobre "Sociologia de la Catalunya d'avui" concert coral i una obra de teatre. — X. Capdevila.

LLEIDA. — Carles Roura ha presentat una mostra d'esmaits, amb 36 obres exposades a l'Esquirol, que contenen reproduccions de Picasso, Modigliani, creacions pròpies i temes d'actualitat. El senyor Roura afirma que ha trobat una nova tècnica: "El quadre que queda com una fotografia difuminada en blanc i negre". — A. MALLO.

SANTA CRISTINA D'ARO. — En aquesta localitat, un matrimoni ha estat mort en ser atropellat pel turisme matriculat de Girona 62.856. Els morts resulta que eren Maria del Carme Cardoso Castilleira, de 34 anys, i Ramir Martínez Frago, de 38, que morí a la Residència de la Seguretat Social de Barcelona.

SITGES. — S'ha clos el Cicle de Teatre Cavall Fort que s'anava celebrant des del 13 de març, organitzat per l'Associació de Veïns "El Mar", a fi i efecte de divulgar el teatre infantil català. Hi han col·laborat l'Ajuntament i algunes entitats comercials. — V. PANYELLA.

VIC. — La Comissió Intersindical encarregada d'obtenir la Residència Sanitària de la Seguretat Social a Vic ha adreçat una carta al Ministre de Treball en aquest sentit. La construcció de la Residència és una necessitat molt sentida entre els habitants de la comarca. — V. Lozano.

VILANOVA I LA GELTRU. — Dissabte passat començà el VI Cicle de Teatre. Com cada any, les obres seran representades al Cercle Catòlic. Les obres seran escenificades els dies 4 de maig, 8, 15 i 22, a les 10.30 del vespre, amb peces de teatre català i adaptacions. — X. CAPDEVILA.

CORNELLA DE LLOBREGAT

Inici del Centre d'Estudis Comarcals

Al Patronat Cultural i Recreatiu va celebrar-se una reunió de treball del Centre d'Estudis Comarcals del Baix Llobregat. Hi varen assistir Jaume Codina, historiador del delta del Llobregat, Josep M. Canals i Albert Massegur, tots tres membres de la Comissió organitzadora, i més d'una dotzena de persones de Sant Just Desvern, Esplugues i Cornellà.

tactes amb els veïns, l'intercanvi d'idees i la coordinació d'esforços per tal de contribuir a la solució dels problemes actuals. Cal no oblidar que la nostra comarca és una de les més castigades pel creixement de Barcelona-ciutat i que pateix una forta i progressiva degradació de la seva personalitat.

Després de parlar dels objectius del Centre i de les seves primeres activitats, així com de la situació en què es troben els tràmits oficials per a legalitzar l'entitat, es va considerar interessant de presentar-la públicament a Sant Feliu, Sant Just i Esplugues. En síntesi, els objectius del Centre són: la redescoberta científica de la comarca en tots els seus aspectes (geogràfic, històric, urbanístic, bibliogràfic, etc.), la potenciació dels centres culturals existents i la promoció d'altres de nous, i els con-

TIANA

Petició d'eleccions immediates

A l'últim ple municipal va ser denegada una moció sol·licitant la immediata convocatòria d'eleccions municipals amb la supressió dels actuals terços.

La petició anava signada pels regidors senyors Ballús, Rodrigo i Tartera. Un dia abans del ple per mitjà d'un ofici adreçat al primer signant, l'alcaldia denegava la inclusió de la moció en l'ordre del dia, tot determinant la incompetència del Consistori, ja que el que faci referència a quan, com i de quina manera hagin de ser celebrades eleccions municipals, són aspectes que no són expressament assenyalats a l'article 101 i següents de la Llei de Règim Local.

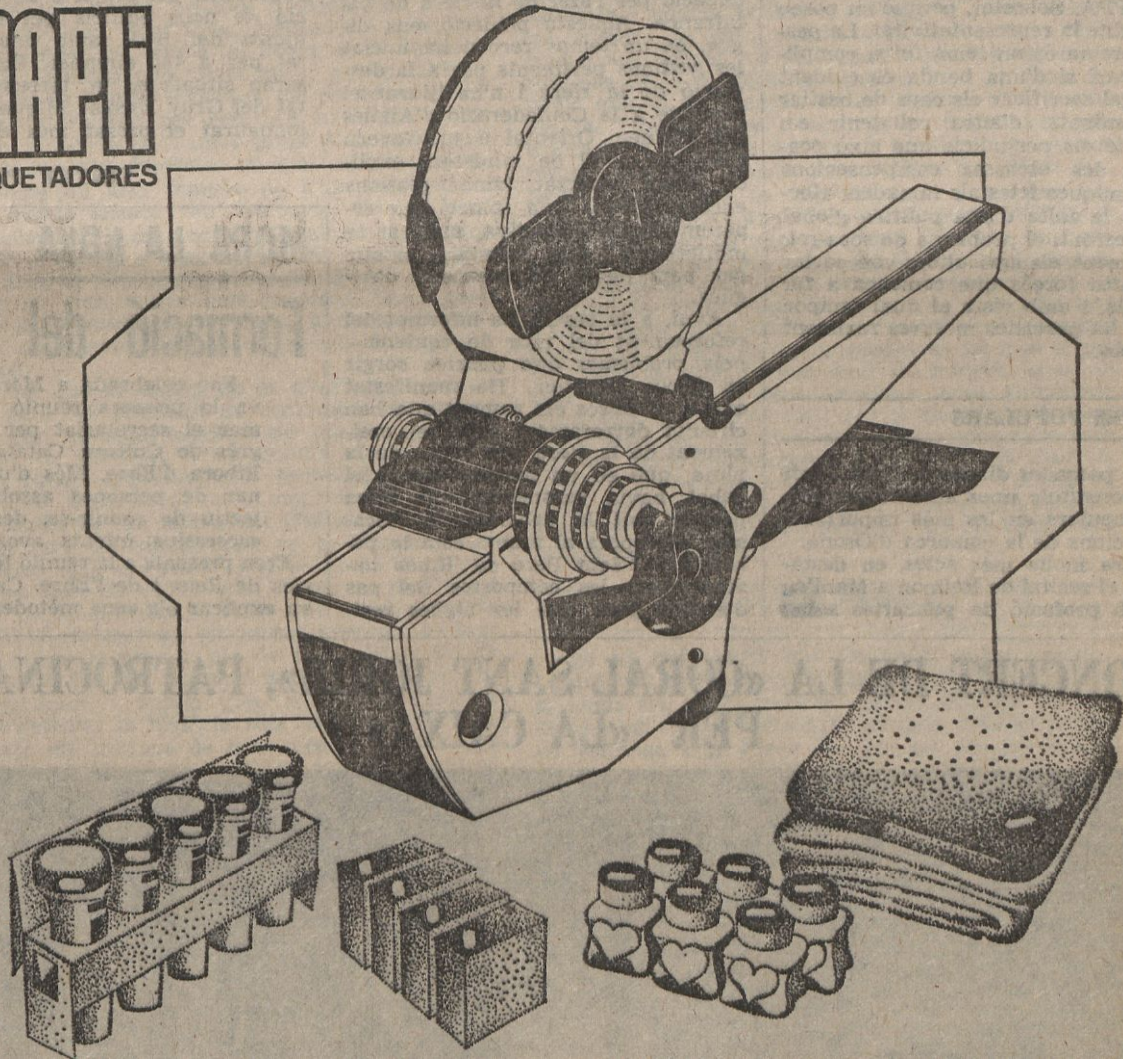
NOU PINS

BREU

TERRASSA. — En relació amb la retenció de Domènec Garcia i Martínez, la Comissió Permanent de l'Assemblea de Terrassa ha lliurat una nota en què denuncia aquesta retenció com a "arbitrària", tot demanant la immediata llibertat del retingut i els seus companys "així com la dels altres vuit empresonats polítics terrassencs".

JORDI TORRES

MAPLI
ETIQUETADORES

Marqueu preus clars amb MAPLI, la màquina per a imprimir i fixar els preus i referències en els vostres articles.

- Amb MAPLI:**
 - S'estalvia feina** Els preus marcats parlen per ells mateixos, quan vostè té altra feina li estan fent vendes.
 - S'eviten malentesos** Els preus clars eviten malentesos, és el preu fix per a tothom que dona serietat al vostre establiment.
 - Es guanyen diners** Els preus clars eviten equivocacions i pèrdues de temps a la caixa, li fan per tant guanyar diners i clients.

És un producte CAPOSA

CAPOSA

Apartat de Correus 2306
Barcelona - España
Telex: 53190 APLI-E
Cables: CAPOSA-Barcelona

Export División
Diagona, 418
Barcelona 9
Tel. (93) 256 14 04*

Oficines i Fabrica
Pirior Fertuny, 17
Polinyà (Barcelona)
Tel. (93) 250 12 00*
Tel. (93) 250 14 16

Delegació
Ibiza, 37
Madrid 6
Tel. (91) 273 90 06*
Tel. 42964 APLI-E

HABITACIONS JOVENILS

A MIDA

**DORMITORIS MULTIPLES
CAMBRES-ESTUDIS
PROJECTATS I DISSENYATS
EN CADA CAS**

**INFORMACIO T. 300 02 90.
HORES TALLER**

VIC

Els agricultors, descontents

El pa i les expropiacions, temes conflictius

El malestar dels agricultors lleidatans sembla que s'estén als de la comarca d'Osona, pel que es pot desprendre de les últimes reunions i acord de la Cambra Oficial Sindical Agrària. Fa pocs dies, més d'un miler de camperols van reunir-se a Vic per estudiar els gravíssims problemes que el camp d'Osona té plantejats i que afecten el preu del blat, les expropiacions, la pesta porcina i l'atur. Pel que fa al pa, sembla que no sigui lògic que l'agricultor vengui a 10,40 ptes. el quilògram de blat, mentre al mercat, el preu d'un quilògram de pa va a més de 40 ptes. També preocupa molt la qüestió de les expropiacions, sobretot pel que fa a les derivades de la construcció d'autopistes i autovies. Encara que no s'arribi a realitzar, un projecte d'expropiació significa la immobilització d'unes terres fèrtils i productives. Si l'expropiació arriba a realitzar-se, hom tem, amb fonament de causa, que el migrat preu d'aquesta trigui molt a cobrar-se, com ja ha succeït en molts pobles de la província de Tarragona, on l'autopista ja està en funcionament, amb els agricultors sense cobrar. D'altra banda, les autopistes trenquen vials naturals, molts cops ni tan sols asfaltats, però que serveixen de comunicació tradicional entre masies o pobles de poca importància.

EL FORPPA

D'altra banda, es féu palesa la desconfiança dels pagesos envers el FORPPA. Sobretot, perquè en posen en dubte la representativitat. La pesta porcina és un tema força complicat, car, si d'una banda és evident que cal sacrificar els caps de bestiar contaminats, d'altra cal tenir en compte els perjudicis que això ocasiona, les escasses compensacions econòmiques fetes als ramaders afectats i la falta d'una política global que enfronti el problema de soca-rel. Finalment, els agricultors van parlar de l'atur forçós que comença a fer estralls, i amb vista al qual tampoc no hi ha previstes mesures realment eficaces.

FESTES POPULARS

Les passades diades de Sant Jordi van constituir unes autèntiques festes populars en les més importants poblacions de la comarca d'Osona. Entre molts més actes, en destaquem el recital de Raimon a Manlleu —amb profusió de pancartes sobre

l'Assamblea de Catalunya—, un col·loqui a Roda de Ter, al qual van assistir representants dels més importants partits polítics catalans, una conferència de Jordi Moners sobre l'ensenyament de la Generalitat de Catalunya a Vic i, per acabar una manifestació de vehicles que des de Folgueroles, on s'havia presentat l'Assamblea de Catalunya i on havia sonat l'Himne dels Segadors, va intentar arribar a Vic, on la policia municipal havia tancat la Plaça Major, la qual cosa no impedí que alguns centenars de persones es manifestessin pacíficament pels carrers dels voltants amb els crits ja tradicionals de "Llibertat, Amnistia Estatut d'Autonomia". "El poble unit mai no serà oprimat", i "Dimissió Consistori".

VICENÇ LOZANO

SITGES

Gestions per a desviar la riera

Aquest migdia, l'alcalde de Sitges ha mantingut una sessió informativa amb els representants de la premsa, amb la finalitat de proporcionar noves notícies dels últims esdeveniments al poble.

En unes declaracions del passat dia 14 d'abril, el senyor Vicenç Ibañez, ens manifestà la seva preocupació per l'afar de la riera de Vilafranca. Aquesta població, ens digue, en un temps rígid ha iniciat les gestions pertinents per a la desviació de la riera i n'ha lliurat el projecte a la Confederació d'Aigües del Pirineu Oriental i al Govern Civil. A nivell de ministeri, explica, s'han realitzat també gestions encaminades a una solució que esperem ràpida i efectiva, malgrat la indiferència que sembla existir per part de la Confederació d'Aigües.

Avui, a la sessió, ha informat del reforçament del mur de contenció, pels problemes que podrien sorgir en època turística. Ha manifestat que eren falsos els rumors que han circulat darrerament sobre el creixement de la riera per causa de la pluja, que en un moment donat el cabal havia augmentat una mica perquè tant la urbanització Rocamar —propera al mur— com la població de Sant Pere de Ribes havien obert les comportes del pas d'aigües, però que les aigües resi-

TARRAGONA

L'Assemblea, contra l'Ajuntament

Expectació davant el ple municipal del dia 29

Tal com va anunciar ja el diari AVUI en l'edició del dissabte 24 d'abril, les forces democràtiques de Tarragona ja han reaccionat davant l'acord oficial de suspendre l'aprovació de l'Ajuntament demanant l'amnistia, l'Estatut del 1932, la coordinació del moviment democràtic i les llibertats polítiques, d'acord amb els punts programàtics de l'Assemblea de Catalunya. La ciutat, concretament, l'Assemblea de Catalunya de Tarragona, ha fet públic el comunicat següent:

1. — La retractació de l'Ajuntament de Tarragona no és explicable si no és per causes desconegudes, ja que de la premsa, ni de les notes oficials es desprèn amb claredat, la

suposada infracció comesa el dia 25 de març. Abans de donar un pas d'aquesta naturalesa el dia 12 d'abril, el més lògic hauria estat de fer una consulta franca a estaments relacionats amb el dret i vinculats a Catalunya i fer públic el dictamen.

2. — Demanem, per tant, al senyor Batlle, si és que es troba en condicions de fer-ho, que expliqui públicament quines han estat les circumstàncies o pressions a què féu esment a l'obertura de la sessió municipal plenària del dia 12 d'abril, per canviar d'una manera tan radical, l'acord d'un Ajuntament que, per uns dies, va honorar el nom de Tarragona davant tot Catalunya.

3. — Rebutgem una vegada més, el "Règim especial" que es projecta per una comissió mancada de representació i, per tant, d'ajuda popular tan necessària per a tractar els problemes de la nacionalitat catalana.

4. — Fem constar la protesta més enèrgica per la innecessària duresa emprada per la força pública contra els indefensos ciutadans de Tarragona, que de forma pacífica i ordenada es manifestaren el propassat dia 4 d'abril.

5. — A la vegada, protestem per les amenaces que pateixen dignes tarragonins, fins i tot consellers de l'Ajuntament, pel fet de defensar els més elementals drets democràtics.

6. — Per tant, es dedueix clarament, la necessitat urgent d'uns Ajuntaments elegits per sufragi universal i al servei del poble, tal i com va demanant l'Assemblea de Catalunya.

Davant d'aquest document, del recurs interposat per un grup de tarragonins i de la proximitat del ple municipal del dia 29, que hom diu que serà protagonista d'una acció municipal corprenedora, la ciutat retorna una vegada més a l'expectativa.

MASSADA

NOVES EDIFICACIONS ESCOLARS

S'ha rebut una notificació del ministeri d'Educació i Ciència de l'aprovació del projecte de construcció de nous edificis per als estudiants del BUP, amb una capacitat per a 480 alumnes. Els edificis seran situats en un terreny al costat del Gruy Escolar Miquel Utrillo, inaugurat el passat mes de gener.

VINYET PAÑELLA

MORA LA NOVA

Formació del secretariat del Congrés

Fou celebrada a Móra la Nova la primera reunió per formar el secretariat per al Congrés de Cultura Catalana a la Ribera d'Ebre. Més d'un centenar de persones assolien l'objectiu de reunir-se, després de successius intents avortats. Eren presents a la reunió les vegueries de Reus i de l'Ebre. Cadascuna va explicar els seus mètodes de tre-

ball envers el Congrés, però la qüestió de fons era la integració de la Ribera d'Ebre a alguna d'elles. La posició de Reus era que la Ribera d'Ebre s'hauria d'integrar a ella per qüestions comercials i de comunicacions. La Vegueria de l'Ebre —formada per Tortosa, Terra Alta i Baix Ebre— defensava la integració a ella per problemàtiques comunes com les nuclears, els pantans i el transvasament de l'Ebre.

RETROBAR LES SENYES D'IDENTITAT

Malgrat els fonaments històrics, socials, polítics i econòmics que es varen aportar, la gent de la Ribera de l'Ebre va considerar que, en primer lloc, els assistents no eren prou representatius de tota la comarca i que, una qüestió tan important, l'havia de decidir tota la base democràticament. Per altra banda, es va argumentar que les raons històriques que s'aportaven no eren suficients, ja que calia considerar la història com a cosa oberta i perfeccionable envers una redistribució territorial. La idea en què més es va insistir va ésser que el Congrés havia d'ésser l'eina de treball que permetés de retrobar les senyes d'identitat comarcal i que permetés, sobre un se-

NO AL BATLLE DE FALSET

Els presents a la reunió eren conscients —i així ho van remarcar moltes intervencions— que el fet territorial anava immersit dintre una problemàtica política on el punt de referència era l'Estatut d'autonomia.

Així varen fer constar públicament el seu desacord amb les reunions de batlles a Falset i a Gandesa, on anaven batlles de la Ribera d'Ebre per tal de tractar del "proyecto de Régimen Especial". En concret a Falset, els batlles —presidits pel diputat i batlle de Falset, conegut membre del "bunker"—, es van oposar al "Régimen Especial" per no caure en mans del centralisme barceloní i optar pel centralisme de Madrid, "ja que fins ara hem anat prou bé". Així van dir que el resultat de Falset havia estat una decisió unilateral del batlle, ja que la resta de batlles no tenim ni ordre del dia i a la primera reunió es va prendre la decisió de no acceptar ni el "Régimen Especial".

FARMACIES

BARCELONA

- CENTRO ESPECIFICOS
M. FERRER ARGELAGUET
Roger de Llúria, 74. T. 257-65-44
- CENTRO ESPEC. MUNTANER
FARMACIA S. CASTELLS ROIG
Muntaner, 223.
Tels. 230-57-19 i 239-32-62
- FARMACIA A. BOLOS
Rambla de Catalunya, 77
Tel. 215-29-75
- FARM. ESTEVA VILARRASA
Passeig de Gràcia, 104.
Tel. 227-95-14
- FARMACIA PONSATI, T. 319-17-48
Francesc Cambó, 12 (abans Avinguda Catedral)
- FARMACIA MESTRE
Villarreal, 53
Av. J. Antonio, 542. Tel. 254-84-75
- FARM. BALLESTER MARTI
Tel. 227-38-41
Vallirana, 46 bis, cant. Francoí
- FARMACIA JAIME FIOI
Tel. 253-74-61
Casanova, 140, entre Mallorca i Provença
- FARM. J. PADROS SECANELL
Montcada, 10. Tel. 319-76-32
- FARMACIA R. DOU CASALS
Tel. 214-51-26
Carrer Ntra. Sra. del Coll, 99
- FAR. CENTRO ESPEC. J. SEGARRA
Unió, 5 prop Rambles. Tel. 302-69-33
- FARMACIA J. M. DE POMES
Tel. 253-92-20
Aribau, 62 entre Aragó i València
- FARMACIA X. PRAT
Via Augusta, 49 i 51
Tel. 217-11-66. Servei a domicili
- FARMACIA CIVIT
Av. Borbón, 64. Tel. 251-01-79
- FARMACIA DE "LA CRUZ"
Avinyó, 27. Tel. 317-39-43
- FARMACIA P. LOSA. Tel. 251-10-41
Garcilaso, 218 i Manigua, 30
- DOCTOR NADAL DELHOM
Rambla de Canaletes, 121
Tel. 221-29-51
- FARM. "GERMANA" F. LAFARGA
Ronda St. Pere, 15. Tel. 317-39-38
- FARMACIA J. MORERA
Hospital, 42 (Pl. Sant Agustí)
Tel. 218-47-92
- FARM. CENTRO ESPECIFICOS FRANCISCO VILADOT
Passeig de Gràcia, 26.
Tel. 302-11-24
- FARMACIA ANA SURRIBAS
Capità Arenas, 62 cantonada Mestre Falla. Tel. 203-37-94 z
- FARMACIA VALENTINES NART
Verdú, 7. Tel. 213-30-48
- FARMACIA A. CLIMENT CURTO
Calvet, 29. Tel. 218-73-90
- FARM. P. MARTI. Tel. 203-50-47
Rda. General Mitre, 9 (carretera Sarrià)
- FARMACIA ANA VIVER
"LAS DOS CRUCES"
Bailén, 166 i 174 bis. T. 258-06-58
Bloc de la Caixa d'Estalvis
- FARM. HEREDIA ESPECIFICOS
Muntaner, 322 cant. Madrazo
Tel. 228-11-65
- FARMACIA N. GONZALEZ
Tel. 211-24-43
Ravella, 11, junt Gral. Mitre, 100
- FARM. M. VILAS. Tel. 247-64-43
Passeig Bonanova, 54 (cantonada Escoles Pies)
- FARMACIA FERRER INARETA
Enamorats, 145. Tel. 245-72-70
- FARM. TOMAS TOMAS JULIA
Plaça Rovira, 1. Tel. 213-34-30
- FARMACIA L. FARRE POU
Tel. 321-16-47
Rosselló, 37 (cant. Entença)
- FARM. J. L. ALBERT FARRERO
Riera Blanca, 7
Tels. 249-80-14 i 240-10-44
- FARM. M. PEREZ ANGUERA
Pere IV, 210 (Passeig Triomf)
Tel. 309-17-15
- CENTRO ESPEC. DR. FARRERO DE E. LLORENS. Tel. 242-25-82
Ronda de Sant Antoni, 12
- MEDICOS URGENCIA 321-21-23
Centro Av. Sarrià, 30 321-21-21
Ambulancias 321-21-21
MEDICOS DE URGENCIA 212-85-85
AMBULANCIAS 212-84-84

CONCERT DE LA «CORAL SANT JORDI», PATROCINAT PER «LA CAIXA»

Sota el patrocini de la CAIXA DE PENSIONES PER A LA VELLEST I D'ESTALVIS va tenir lloc amb un èxit extraordinari, a l'església dels Josepets, el Concert que cada 23 d'abril ofereix tradicionalment "Coral Sant Jordi". Aquest any va ser dedicat a la memòria de mossèn Antoni Batlle, en el vintè aniversari de la seva defunció.

HABITACIONS JUVENILS a mida

Dormitoris múltiples cambres-estudis, porejats i dissenyats en cada cas. Informació T. 300 02 90. Hores taller

MALLORCA

Hoteleria: La culminació d'un pacte

La temporada turística ha tingut a les Illes un començament conflictiu, marcat per les negociacions encara inacabades d'un nou conveni, la manifestació d'alguns milers de treballadors del sector i la votació posterior d'aquests, el Divendres Sant, de l'acord de principi establert amb la intervenció del Governador Civil. L'entrevista de Gabriel Janer i Manila amb Francesc Obrador situa el moment que viu l'hoteleria, des d'una perspectiva global.

En Francesc Obrador comença a parlar-me del robotari que uns desconeguts perpetraran a la copisteria on tenien els fulls multicopiats i tot proposant la vaga, cas que el resultat de les urnes hagués estat positiu, la matinada del dia setze. M'explica la quantitat d'entrebanca que alguns empresaris posaren als seus treballadors perquè es dirigissin als llocs assenyalats. També es refereix a l'èxit que, units, han estat capaços d'obtenir.

Pensa que per primera vegada, s'ha aconseguit una reivindicació. El punt de victòria més fort, per a mi, la capacitat que hem tingut d'aglutinar una gent: homes i dones; cambrers i cuiners, que s'han mobilitzat i han estat capaços de fer un front comú davant un problema que els tocava de prop. Va ésser a partir de l'Assemblea de l'Auditori que començarem a tenir confiança. Aquell vespre fou la prova de foc, l'ho assegurem. Havíem estat un sector passiu, sense gaire solidaritat, però a partir d'aquell vespre sorgiren les nostres esperances. Era la primera sacxada forta que es produïa. Aquell dia ens vàrem animar de veure que la gent reaccionava.

Intentarem deixar de banda qualsevol tipus de propaganda que projectés la vaga cap a l'exterior. No volíem que els clients ens fugissin. Crec que ha estat un èxit, perquè molts d'hotels han omplert. No és fer cap favor a la democràcia esforçar-se per enfonsar l'economia. Nosaltres lluitàvem per uns salaris una mica més dignes, per una reestructuració sindical.

MENORCA

Es presenta l'"Agrupació Democràtica Menorquina" (ADEME)

Els promotors d'"Agrupació Democràtica Menorquina" acaben de presentar a la premsa l'esmentada agrupació política. Els assitents del grup eren una trentena; concretament els que havien elaborat i discutit el manifest-programa.

Destaquem-hi el "caràcter liberal que, identificant-se plenament amb els principis democràtics, representi el sentir més general del poble menorquí, d'acord amb la seva idiosincrasia laboriosa i amb les seves aspiracions econòmiques, civiques culturals i espirituals".

Després de fer una referència a la "vitalitat i a la inquietud juvenils" i de parlar de la dona "per tal que se situï en el lloc que li correspon en l'actual societat", afirma que "són necessàries reformes radicals, referendades per tots els espanyols" i fa referència també a un "estudi en el qual es donin totes les opcions per a la futura organització político-administrativa i socio-econòmica de l'illa per a la creació d'un òrgan insular elegit democràticament".

Sobre la empresa es parla d'una "transformació evolutiva de cara a una major integració i participació socials", i es decideix per uns sindicats independents de treballadors i empresaris.

Finalment afirma que l'Agrupació no és "adscrita, en principi, a cap Associació o Partit Polític dels actualment existents, cosa que li permet de mantenir diàlegs amb tots els grups ideològics i d'arribar a pactar-hi, excepció feta dels extremistes d'ambdós signes".

El text presentat com a definitiu era redactat en castellà i serví de base de diàleg entre els "ademés" i els periodistes allà presents. Diàleg que exposaré en un article posterior.

JOSEP M. QUINTANA

LA IMMIGRACIÓ INCONTROLADA — QUI ENVIA GENT A MALLORCA?

—Hi ha hagut gent que ha arribat convençuda que trobaria feina. Arribaven amb la tarja firmada des d'una Oficina de Col·locació del Sindicat... Sé ben cert que a alguns pobles de Sevilla, i de Còrdova, i de Galícia, penjaren cartells que explicaven que a Mallorca hi havia feina. Podria contar-te el cas d'un home de Sevilla que deixà la dona malalta a l'hospital i vingué escapat. Llavors, es trobà que allò que li havia dit era una mentida... També, podria dir-te que hi hagué algun hotel que demanà 400 homes quan, en realitat només en necessitava 100. Després els van seleccionar... i es desfan d'aquells que protesten, d'aquells que són més vells... Hi havia parats que volien anar al vaixell a pegar a la gent que venia a cercar feina. Però la culpa no és de la gent que ve, sinó d'aquells que els fan venir.

LA REESTRUCTURACIÓ O, SI NO, L'AUTODESTRUCCIÓ

—L'experiència d'aquesta Setmana Santa ha estat important, també, per la quantitat d'iniciatives que la gent ha estat capaç de treure. A nosaltres, ens fa pensar en la necessitat d'una coordinació real i ajustada, en la publicació d'un full... Però, sobretot, ens obliga a replantejar el fet turístic des d'unes bases totalment noves. Si el sector d'hoteleria no es replanteja seriosament, anem cap dret a l'autodestrucció. I penso que no es tracta d'un problema conjuntural, vull dir que la causa no és perquè les economies d'Europa hagin entrat en crisi, sinó que les arrels del nostre "crack" sorgeixen de la pròpia estructura: dels preus de mercat, de l'empresariat desorganitzat i dividit que tenim... etc.

ELS EMPRESARIS I ELS NO EMPRESARIS

—Hi ha un tipus d'empresari —els més preparats— que ha entès el problema en tota la seva gravetat. Altres, que fins ara havien anat de qualsevol manera, s'ho replanteixen ara. Uns altres pensen que es necessita duresa i res més. Ens acusen que volíem enfonsar l'economia perquè tractàvem d'enfonsar el règim, i diuen que no feiem altra cosa més que d'agitadors. Hem passat per uns moments difícils, creu-me. Vàrem arribar a un punt en què se'n podien anar moltes de coses a fer punyetes. Pensa que hi havia empresaris que volien la vaga. Estaven convençuts que així tindrien la possibilitat d'eliminar els treballadors que els fan nosa: els vells, els renouers... L'empresariat nostre no és un empresariat, i això ens perjudica.

LA UTOPIA?

—Sí, hem fet xifres. Proposem la construcció de ciutats satèl·lits, no gaire enfora del lloc de treball, i que els treballadors tinguessin prioritat per habitar-les, i sortir definitivament dels soterranis dels hotels. Hem arribat a la conclusió que amb 5.000 pts. mensuals es podria tenir una casa digna. Així, reactivariem la construcció durant dos anys i s'establitzaria la gent que treballa a l'hoteleria. Això faria que molts de doblers es quedarien aquí mateix. Amb aquests dos anys, tindriem temps de començar a aixecar una altra cosa. No és possible de viure sempre pendents d'un mal any de turisme.

ELS TOUR OPERATORS

—Sí, és cert. Els tour operators tenen la pala pel mànec. Davant això, només existeix una força: la unió de l'empresariat. L'Administració ha afavorit el creixement dels tour operators. Tenim 250.000 places hoteleres, a les Illes. En plena temporada, 100.000 llocs de treball directament implicats en el turisme.

La votació del dia setze ha estat un èxit nostre, com a organització. Emocionava de veure les cues immenses que arribaren a formar-se. Els cuiners vestits com anaven per dins la cuina, gent vella, gent, en definitiva, que sabia que anava a votar, que sabia que això era participar per primera vegada en la solució dels problemes propis... I aconseguir això, aconseguir un fr tota aquesta gent, no és fàcil.

GABRIEL JANER MANILA

PAIS VALENCIA

Crispació amb "Ajoblanco" i el Congrés

Estem vivint aquestes dies, a la ciutat de València, una de les periòdiques crispacions anticatalanes que instiguen sempre els mateixos personatges i per les mateixes raons. Es tracta ara d'uns articles de la revista contracultural "Ajoblanco", que mai no podia haver esperat una publicitat gratuïta tan eficaç... Perquè la crispació passa, i "Ajoblanco", si supera la prova d'un judici sobre la seva ètica professional, a què sembla que la sotmetran, restarà.

¿I què és el que deien els articles? Ben poca cosa, al costat del que es podia veure a les Falles d'aquest any del "destape" en què han arribat, la saludable matèria "porno" que ha estat sempre un dels seus temes característics, als nivells de l'"avant guerre". La veritat és que els articles d'"Ajoblanco", comparats amb els llibres amb l'"explicació i relació de tot el que conta la falla" són d'una innocència quasi absoluta. ¿Que dirien, doncs, els indignats fallers i falleres, si llegiren les obres de Bernat i Baldoví, il·lustre succeà que, malgrat la seva procaçitat, té fins i tot carrers dedicats a la seua divertida memòria?

Sembla que la Junta Central Fallera vol reparar l'ofensa feta a la dona per "Ajoblanco" i dedicar-li un homenatge. Tant de bo que en el programa d'actes de reparació figurara una exposició de ninots de falla d'aquest any representant exhibents dones nues en actituds no precisament naturalistes. I millor encara si, a més a més, s'editava una "corona poètica" amb els versets de les mateixes falles i de no pocs llibres.

LES DONES COM A PRETEXT

La qüestió, és clar, no està en l'ofensa feta a les dones. ¿Han estat ofeses per les falles amb el seu tractament de l'etern tema eròtic? Les dones democràtiques de València creuen que sí i van protestar sense que la Junta Central Fallera se'n fera ressò. ¿Per què ha passat despercebuda aquesta protesta i no les quatre bromes d'"Ajoblanco"? Les falles de 1976 han estat fetes, plantades i cremades a València, d'on són també les dones democràtiques protestants, mentre que "Ajoblanco" s'edita a Barcelona. I els de sempre —perquè són els de sempre— han aprofitat l'ocasió per remoure en la ferida. Es tracta de la ferida de l'amor propi d'un poble que desconeix la seva història, no mai ensenyada en unes escoles on mai tampoc no s'ha ensenyat ni "el" ni menys encara "en" valencià. Es per això que no volen sentir dir que el valencià és una forma de parlar el català a casa nostra. Ni que la major part del País és d'origen històric català com cadascú dels que en eixa major part proteste. Seria prou mirar-se per exemple a la "Gran Enciclopedia Valenciana" d'on procedeixen quasi be tots els cognoms valencians.

Però del que es tracta no és d'informar correctament, sinó del contrari: de confondre la realitat per tal que no siga necessari de comprometre les situacions de privilegi d'uns quants manipuladors, que així poden estalviar-se el treball de competir en un món intel·lectual més ampli-sí és que es tracta d'això-i ni tan sols s'han d'esforçar a aprendre i escriure un idioma que no practiquen, sinó quan parlen amb el "poble" que el manté viu i que manipulen com els ve de gust. Tenir la paella pel mànec i no amollar-la, passe el que passe: aquesta és la qüestió de fons en tot aquest afer que de tant en tant ocupa el primer pla de l'actualitat. Els fa por el futur. Pot ser massa i tot. Es veuen aïllats, sense seguidors i temen que, en efecte, l'idioma arribe a l'escola; la història siga explicada tal com ha passat; els mitjans de comunicació acaben per obrir-se per a tots i no estiguen exclusivament al seu abast. ¿Què podria passar aleshores? Que els personatges que encara manen, acabarien, probablement, convertits en ninots de falla vivents. Allò que ja són per els qui no es deixen manipular.

MEMORIA, HOMENATGE I CONGRÉS

Per exemple, per al miler o miler i mig d'universitaris i de públic en general que s'estrenyien a l'Aula Magna de la Facultat d'Econòmiques on se celebrava un homenatge al Rector Peset, afusellat a Paterna el 1941. L'homenatge el va rebre el seu fill Vicent, que ha publicat un llibre sobre Maïans i Ciscar, per la qual raó també a ell es retia. L'avinentesa va ser aprofitada per presentar a l'Universitat Valenciana el Congrés de Cultura Catalana. Hi eren també els representants de les forces polítiques democràtiques que s'adherien a la significació de l'acte. Van parlar Mira, Sanchis Guarnier —acollit per aplaudiments reparadors de la discriminació de què ha estat objecte per part de l'Ajuntament, que li ha negat el càrrec de cronista oficial de la ciutat tant pel seu passat polític, el seu present, com per ésser "catalanista"—, el Pare Batllori, etc., a més de

representants de les Illes, Catalunya Nord i Catalunya Sud. Estellés va llegir versos magnífics i explosius —que corren ara per despatxos oficials, examinats amb lupa per tal de veure com els poden inculpar— i Fuster va rebre un perllongat aplaudiment de tots els presents tant abans de començar el seu parlament incisiu com quan va acabar, i en diversos moments, especialment en aquell en què recordà que fou la Universitat de València l'única que no va demanar clemència perquè el Rector Peset no fos afusellat. Un estudiant, en nom de totes les associacions culturals de la Universitat, va demanar a l'Ajuntament que donés un carrer a aquell home del qual la gent jove no té més que memòria erudita mentre que hi havia entre el públic antics deixebles seus emocionats per la justícia tardana que estava fent-se-li. L'acte va tenir un comentarista maliciós en el periodista López Cort que va dir que un altre cop, els catalans, s'apropien un nom valencià, com ho han fet sempre al llarg de la història, etc. Catalans, en el sentit estricte de la paraula n'hi havia pocs a l'acte. Els altres érem allò que en diuen "venuts" a l'or català. L'or català!

TOTS DEMANEN L'ESTATUT?

Un altra nota de l'actualitat explica aquesta situació de crispació que es produeix de tant en tant a la ciutat de València i de vegades també a la d'Alacant, però amb un ressò molt inferior. Es tracta de l'Estatut d'Autonomia. Totohom en parla ara d'Estatut. I aquí està la clau del problema. Perquè per a alguns, l'Estatut no deu anar més enllà d'un "règim especial", com el que ja ha suscitat enveges respecte del que s'estudia per a Catalunya. Autoadministració limitada, i no autogovern. Idioma conservat i no viu, és a dir, enrenyat a les escoles, però mai per a ensenyar-hi en les escoles, a la Universitat, als mitjans de comunicació, a l'administració, etc., és a dir, cooficialitat. Res de tot això perquè tot això posaria remei a la desinformació històrica i podria arribar a fer que el poble valencià trobara la seva identitat històrica, és a dir, la que ara neguen els de la paella pel mànec, aprofitant-se de la consciència sensible i no raonada de poble que té el valencià. Entre l'Estatut que postulen les "forces vives" —que estan debatint-se per continuar— i el que desitgen i prediquen les altres forces, les de la "Taula Democràtica del Poble Valencià" que acaba de constituir-se —o pot ser caldria dir, "reconstituir-se"— com a superació de la Junta i el Consell que convivia fins ara en bona harmonia, hi ha una gran diferència, evidentment. La diferència que hi ha entre la continuïtat i la democràcia. Perquè tota la qüestió és eixa i no una altra. També hi ha un "búnker" pseudo-valencianista oposat als canvis, és a dir, oposat al fet que el poble valencià s'identifiqui amb ell mateix, com un dels pobles dels Països Catalans, amb autonomia entre ells, és clar, en tant que poble valencià, però sense negar-se, negant el seu origen compartit amb l'origen castellano-aragonès d'una part del País, la menor i no per això menys valenciana. Perquè un poble identificat amb ell mateix seria menys sensible a les particularitats, més exigent amb els seus drets, menys manipulable.

NOU VEI AL PALAU DEL TEMPLE

Hi ha qui confia que les coses poden canviar, després d'haver canviat el Governador Civil. El que hi havia era alcohòlic però no exercia. Exercia de búnkeria, com ho va demostrar al llarg dels seus anys de veinatge a la Plaça del Temple des de la qual manava sobre la "provincia" com s'hi ha anat manant des del 1939 fins als nostres dies. ¿Canviaran les coses? ¿Hi haurà menys recels contra els valencianistes anomenats "catalanistes", i ben vingut siga un qualificatiu que és aclaridor, encara que tanque, de moment, més l'una porta? La porta dels mitjans de comunicació, per exemple, que per obrir-se —i de la propietat privada dels mitjans de comunicació— necessiten quelcom més que el canvi d'un Governador per un altre. Diuen, però i aquestes coses sempre són satisfactòries, que l'actual veí del Palau del Temple es home de diàleg. Potser amb ell encara podria salvar-se del ridícul les festes commemoratives del Centenari del Rei Conquistador. Potser. Però tindrien de canviar també moltes altres persones com les que quan demanen allò que elles anomenen Estatut d'Autonomia, es creuen en la necessitat de fer present la seva fidelitat a la "unitat de la Pàtria" afegint literalment a la petició les estrofes aquelles de l'anomenat himne "regional", que diuen que "para ofrendar nuevas glorias a España, nuestra región, supo luchar", etc. Lletra de Maximil·lià Tous i música del "mestre". Del mestre Serrano, Cal dir-ho?

VICENT VENTURA

VALENCIA

El problema de l'Albufera serà tractat al Govern Civil

Demà dimecres hi ha prevista una reunió al Govern Civil d'autoritats locals i directius de la Ford per tractar el problema dels vessats d'algües de la factoria a l'Albufera.

Després de l'entrevista que va mantenir el batlle de la ciutat, Miquel Ramon Izquierdo, amb Hans

tius de l'empresa divendres passat, Brandt, Claudi Boada i altres directius del Govern Civil, on el governador els proposà la reunió de demà.

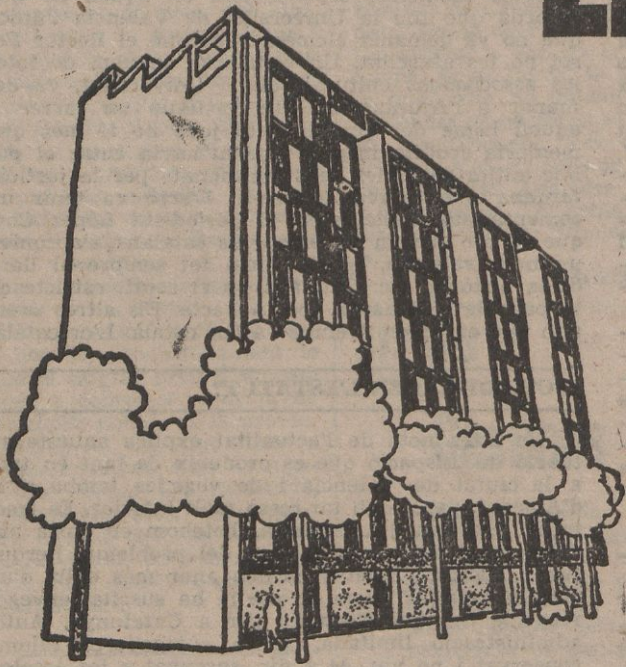
El senyor Nicolás García entén que el problema dels vessats ha de resoldre's amb tota rapidesa, perquè la Ford ha començat a fabricar mo-aquests darrers es traslladaren al tors des de dissabte passat a un ritme inicial de dos-cents diaris.

Aquests primers dies utilitza els seus vessats per a regar els jardins de la fàbrica: sembla un acte molt clar d'autopublicitat. Fins i tot les deixalles que Ford té previst, en principi, de deixar a l'Albufera contenen una quantitat tan elevada de ferro i mercuri, que suposarien la mort de la malferida Albufera.

VICENT ALEXANDRE

A Barcelona ja no hi ha torres, però...

VOSTE POT CONSTRUIR EL SEU PROPI PIS I A PREU DE COST!

Sens dubte que la compra d'una vivenda és la millor inversió que es pot fer avui dia.

Però una cosa és comprar un pis ja acabat, a un preu que vostè no sap si correspon al valor real de l'immoble, i una altra és construir-se el seu propi pis d'acord a les seves necessitats i gust, i pagant per ell res més que el cost real del projecte i de la construcció.

SAP VOSTÈ QUÈ ÉS CONSTRUIR EN COMUNITAT DE PROPIETARIS?

OTAR, empresa pionera en aquest sistema, és una Oficina Tècnica d'Arquitectes que busca i reuneix a una sèrie de persones amb interessos semblants, i als quals ofereix un projecte d'edifici dintre del qual cadascú hi pot prendre part, determinant les característiques del pis que desitja.

L'edifici no és construït per una empresa immobiliària, sino per una comunitat de persones com vostè, que elegeixen el seu propi representant i que poden no solament triar el tamany i distribució de les habitacions,

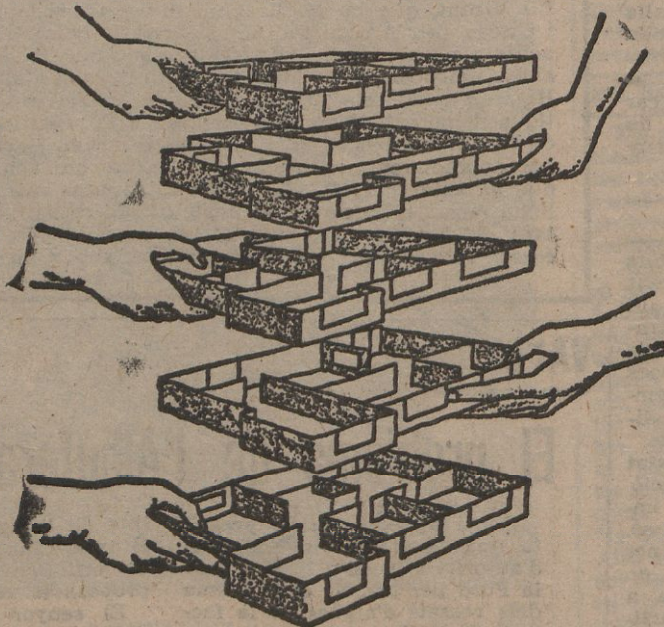
determinar la qualitat de les instal·lacions i l'acabat de la construcció, sinó també controlar directament, i centim a centim, el cost dels materials i el temps de les obres.

Per aquesta raó, un pis construït pel sistema de COMUNITAT DE PROPIETARIS ha de ser forçosament més econòmic i de millor qualitat.

BÉ, PERÒ... QUINES GARANTIES OFEREIX OTAR?

Deixant apart que l'aportació inicial és amb aval d'escriptura pública davant de notari i que les entregues per construir van a un compte conjunt amb un administrador elegit pels clients, OTAR es responsabilitza de que el projecte es realitzi en les condicions i plaços establerts.

Per això compta amb 10 anys d'experiència en aquest sistema. I les seves referències són al carrer. A la vista de tothom: Caballeros, 73; Avda. de la Victòria, 46-48 i 49; Muntaner, 431; República Argentina, 14; Diputació, 238; Consell de Cent, 384-386; Biscaia, 358-360; Joan Sebastià Bach, 12; Reina Elisenda de Montcada, 11, etc., etc.

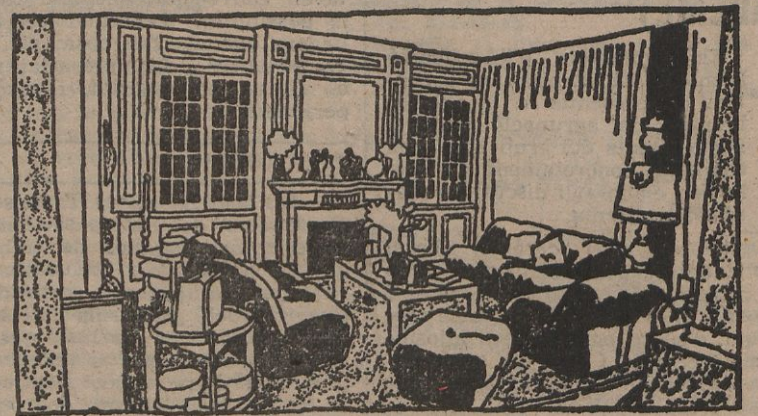

A més d'aquestes obres, OTAR n'ha projectat d'altres que des d'ara li ofereix i que per les seves característiques i localització li donaran una idea de l'elevat "standing" que representen:

Pl. Eusebi Güell, 12 i 13, a Pedralbes; Maria Auxiliadora, 5, a la Bonanova; Balmes, 58; l'edifici comercial "Ronda", a la Plaça Urquinaona, 7 i d'altres en fase d'estudi.

Si algun d'aquests projectes l'interessa, truqui'ns demanant més detalls; coneixem altres persones que també estan interessades en fer-los realitat.

Comprar un pis és sempre una bona inversió. Però construir-lo a través del sistema de Comunitat de Propietaris d'OTAR, és la inversió més segura i rentable que vostè pot fer en aquest moment,

OTAR

Oficina Tècnica
d'Arquitectura i Replantejaments.

Diputació, 238-244, ático
Telefon 302 42 08 y 302 43 66

MADRID

No cal esperar "gran cosa" del missatge d'Arias

Els detinguts de Coordinació Democràtica denuncien el jutge per prevaricació

Sense anar tant lluny com ho feia un editorial de la revista "Cambio 16" de fa un parell de setmanes, que deia que el govern de la reforma estava aïllat i desgastat, una enquesta publicada pel diari "ABC" el diumenge dia 25 assenyalava una lleugera davallada de l'acceptació popular del govern el qual dona mostres de voler apressar la marxa de la reforma política. Aquestes mostres, però, no acaben de lligar amb un rumor que ha corregut entre persones que solen estar ben informades, i segons el qual Arellano, ministre d'Afers Estrangers, havia enviat un missatge a un capdavanter de l'oposició democràtica per asabentar-lo que no esperessin "gran cosa" del parlament del president Arias Navarro el dimecres per la televisió. En aquest missatge rumorològic, hi excel·lia una expressió que cal interpretar com a pessimista: "Estigueu preparats per a tot".

Pertocant al missatge, altres observadors coincideixen a concloure que Arias Navarro parlarà d'un ajornament del referèndum; ara

com ara, no hi haurà referèndum abans de l'estiu. Sembla que Fraga Iribarne, que està d'acord amb l'ajornament, potser n'és l'inspirador, perquè el creu més beneficiós a la mecànica del conjunt del reformisme. Més d'un es pregunta si aquesta dilació d'última hora està relacionada amb l'ofensiva antireformista, menada aquests darrers dies per la dreta del poder. No és fàcil respondre amb cap afirmació a aquesta pregunta, però és probable que la resistència d'aquest sector s'hagi endurit. L'ofensiva de la dreta immobilista es fa sentir sobretot a les instàncies sindicals. Per bé que es diu que el govern s'adona de la necessitat ineludible d'introduir canvis importants a l'organització del Sindicat oficial, a fi que un pluralisme sindical s'adigui amb un pluralisme polític, les referències a la reforma de l'Organització Sindical són les que han costat més de redactar en el discurs que pronunciarà Arias Navarro per la televisió.

A les esferes de l'oposició s'ha produït, segons sembla, una darrera i important iniciativa. Segons persones militants en diversos grups, ahir al matí un notari de la ciutat havia de visitar la presó de Carabanchel. L'objecte de la vi-

sita era de donar fe d'una denúncia per "prevaricació", formulada per García Trevijano (independent), Alvarez Dorronsoro (Moviment comunista), Marcelino Camacho (Comissions Obreres) Nazario Aguado (Partit del Treball d'Espanya). La "prevaricació", en la que hauria incorregut el jutge d'ordre públic que va decretar la presó d'aquests quatre membres de Coordinació Democràtica —l'organisme unitari de l'oposició a nivell de l'Estat espanyol—, consistiria en el fet de no haver complert l'obligació de detenir els altres membres d'aquest organisme, palesament coneguts com a tals, el nom dels quals ha aparegut a diaris i revistes. En relació amb aquesta notícia, que ara per ara no s'ha pogut confirmar, hom va veure Ruiz Giménez, cap de l'agrupació Esquerra Democràtica, al Jutjat d'Ordre Públic el dissabte dia 24, amb la intenció d'entrevistar-se amb algun dels jutges d'aquell jutjat.

Com se sap, tant l'Esquerra Democràtica com la Federació Popular Democràtica, grup que encapçalava Gil-Robles, en llurs respectius congressos de partits, havien decidit negociar llur incorporació a Coordinació Democràtica. El primer intent d'incorporació no ha reeixit. L'acord ha estat pertorbat per dues qüestions bàsiques que tots dos grups havien posat com a condició: que les decisions d'aquest col·lectiu de l'oposició es prenguessin per unanimitat de tots els partits; i que no es negués l'ingrés a cap partit o federació de partits de signe socialista, socialdemòcrata o liberal. Doncs bé, sembla que el primer intent de negociació no ha reeixit perquè el Partit Socialista Obrer Espanyol (PSOE) posava dificultats a la incorporació de la Federació de Partits Socialistes.

Pel que toca a l'actitud actual de l'oposició, cal remarcar dos fets d'última hora. Luis Laroque —germà d'Enrique Larroque, líder del Partit Liberal— ha ingressat a Esquerra Democràtica. I Felipe González, secretari general del PSOE, acaba de declarar a Lisboa que el seu partit establiria una aliança amb el Partit Comunista si a Espanya es presentessin les circumstàncies portugueses.

A LES PORTES DEL PRIMER DE MAIG

A les portes de la Festa del Treball, que se celebra l'1 de maig, l'oposició ha llançat a l'òrbita política tres iniciatives. De la primera, se'n fa càrrec el Partit Comunista Espanyol i consisteix en un bere-

nar a la Casa de Campo amb l'objectiu d'aconseguir un ressò popular. La segona és protagonitzada per les Comissions Obreres, les quals han demanat la utilització del Palau del Esports per a una concentració de treballadors en què es debatrà l'actualitat sindical obrera. Per cert que aquesta acció va lligada amb la visita de la policia a un dels despatxos laborals de la ciutat a fi d'identificar unes quantes persones que s'hi havien reunit, entre les quals hi havia Blanca Manglano, Nicolás Sartorius, Elisa Veiga, Jerónimo Lorente, Julián Ariza i Luis Royo. Cap d'aquests dirigents, però, no va ser detingut. En relació amb la visita de la policia, en cercles de militants sindicals de l'oposició es comenta la diferència de tractament que fa el govern entre l'UGT, el Congrés de la qual fou amplemunt tolerat, i altres grups sindicals. La tercera iniciativa va la mena el Partit del Treball d'Espanya, recolzat pel Partit Comunista d'Espanya, juntament amb dirigents d'altres filiacions, i consisteix a convocar una manifestació, que se celebrarà el dijous dia 30 en algun indret de la ciutat.

JOSEP M. PUIGJANER

Europa fancada a l'emigració

Entre els mesos de gener i febrer del 1976, van sortir d'Espanya, cap a Europa, un total de 2.239 treballadors, dels quals 2.129 es van dirigir a Suïssa, segons dades de l'"Instituto Nacional de Emigración". Això suposa que Europa està pràcticament tancada a la migració del nostre país, a excepció de Suïssa.

En aquest mateix període, en l'any 1975, la xifra corresponent fou de 5.805 treballadors, dels quals 5.510 es van adreçar a Suïssa. L'any passat es va registrar una davallada important respecte a períodes anteriors.

TREBALLADORS QUE TORNEN

A més de Suïssa, d'altres països europeus n'han acollit, d'emigrants espanyols. Aquests països han estat: França, 31; Holanda, 26; Alemanya, 14, i Gran Bretanya, 6. Aquest treballadors viatgen assistits per l'"Instituto Nacional de Emigración". Alhora es produeix el fenomen invers que un gran nombre de treballadors espanyols a l'estranger es veuen obligats a tornar a causa de la pèrdua del lloc de treball, com a conseqüència de la crisi econòmica que afecta els països de l'Europa occidental. Els treballadors estrangers, per regla general, són els primers a ser despatxats quan una empresa opta per reduir la plantilla.

ENSENYAMENT

Història de l'Art torna al batxillerat

La Història de l'Art torna a ésser assignatura obligatòria dintre els plans d'estudi del batxillerat. Les assemblees d'ahir a la majoria d'escoles tècniques superiors de la Universitat Politècnica de Madrid i la presa de possessió dels nous càrrecs del Ministeri d'Educació i Ciència que se celebraran avui, són les notícies més destacades dintre l'activitat de l'ensenyament.

La Història de l'Art tornarà a ésser assignatura obligatòria al batxillerat, segons ha manifestat el sots-secretari d'Educació i Ciència, Manuel Olivencia Ruiz, en unes paraules pronunciades a l'acte de clausura del V Congreso Español de Estudios Clásicos celebrat dissabte proppasat al Saló de Graus del rectorat de la Universitat de Sevilla. El rector de l'esmentada Universitat i d'altres personalitats a càrrecs acompanyaven el sots-secretari a la presidència.

El sots-secretari va exposar, com, després d'assessorar-se per diferents òrgans, el ministre va constatar com "tots coincidien en la conveniència de procedir també aquí a una modificació concreta dels plans vigents de BUP i de COU per enfortir els ensenyaments històrics i artístics, i

així introduir amb caràcter obligatori una disciplina d'Història de l'Art i de les Civilitzacions en el primer curs, i amb caràcter optatiu a COU la Història de l'Art Espanyol".

ASSEMBLEES A LA POLITECNICA DE MADRID

Durant el matí d'ahir es van celebrar assemblees a la majoria de les escoles tècniques superiors de la Universitat Politècnica de Madrid. En aquestes assemblees es va informar de la reunió de la comissió mixta tripartita (professors, professionals i alumnes) que es va celebrar el divendres de la setmana passada i en què es va acordar de fer arribar al ministre d'Educació i Ciència la petició de derogar el decret de permanència a la Universitat.

PRESA DE POSSESSIO

Avui, a les vuit de la tarda, se celebrarà, al Saló Goya del Ministeri d'Educació i Ciència, l'acte de presa de possessió dels nous directors generals d'Universitats, senyor Zorita, i de Política Científica, senyor Ferraté, que foren nomenats segons acords del Consell de Ministres de divendres proppasat.

PREMSA

Demanen 4 mesos d'arrest per a Vázquez Prada

El fiscal jurídic militar ha formulat les conclusions provisionals de la causa seguida en contra del periodista de Madrid Rodrigo Vázquez-Prada Grandem, per a qui, segons informa Europa Press, se sol·liciten quatre mesos d'arrest major i multa de cinquanta mil pessetes, com a presumpte autor d'un delictes de desobediència greu.

Vázquez-Prada, redactor del "Nuevo Diario" i vocal de l'Associació de la Premsa de Madrid, fou processat el 10 de febrer pel jutjat militar permanent número cinc, de la Unió Militar Democràtica, la qual rar que la negativa del periodista a revelar els noms i les característiques dels assistents a una conferència de premsa de l'anomenada Unió Militar Democràtica, de la qual informa en "Nuevo Diario", podia constituir un delictes de denegació d'auxili a la justícia. El recurs en contra de l'esmentat acte de processament fou desestimat per l'autoritat militar.

DIRECTOR DE L'HIP A MADRID

Peter Galliner, director de l'Institut Internacional de Premsa, va arribar ahir a Madrid. L'objectiu del seu viatge és celebrar reunions de treball amb els membres del Comitè espanyol de l'esmentat Institut, que té la seu a Zúric. El president del comitè espanyol és Antonio Fontán. Peter Galliner també mantindrà reunions amb els empresaris, directors i periodistes de diferents mitjans de comunicació.

IMPOST DE COMPENSACIO DE GRAVAMENS

Se suspèn per tres mesos, segons informa Cifra, l'aplicació de l'impost de compensació de gravàmens interiors a la importació de paper premsa, per un reial decret del ministre d'Hisenda que ahir aparegué al "Boletín Oficial del Estado". Aquesta suspensió és només per al paper d'ús exclusiu per a la publicació de la premsa diària i el paper premsa d'importació acollit al contingent aranzelari lliure de drets.

Promocions Immobiliàries

gatec

«Benvingut siguis,
diari AVUI»e. Velázquez, 17 bis. Tel. 227-19-91
Barcelona-6

piscines amb segell de qualitat

Construïdes amb les tècniques més modernes (formigó a pressió "GUNITE") que garanteix una completa impermeabilitat i total resistència.

Estudiades d'acord amb les seves necessitats en quan a tamany i tipus.

Proveïdes d'Equips de Depuració amb els sistemes adoptats internacionalment i de tots els seus accessoris (skimmers, netejadors, rellotge programador, etc.)

Especialitzats en piscines privades i d'esbargiment

- * 12 ANYS DE GARANTIA.
- * SERVEI POST-VENDA
- * CONDICIONS ECONOMIQUES ESPECIALS

copiresa

PISCINES
TENNIS
DEPURACIOLluís Antunez, 13
Tels. 228 32 98 / 218 04 01
Barcelona-6

MON DEL TREBALL

Prop de l'1 de maig: 70 detencions

A prop del primer de maig, llarg capítol de detencions a l'estat espanyol: cinquanta-quatre detinguts a Granada en una reunió a l'altre lliure; quatre detinguts a València en una manifestació i dotze treballadors de l'empresa Asa de Logronyo. D'altra banda, el 5,42 per cent de la població activa espanyola estava parada en acabar l'any passat, xifra superior a la mitjana europea, segons dades de l'Institut Nacional de Estadística; i continua l'afer Sofico; dels 1.500 treballadors que tenia aquesta empresa, no arriben a 400 els que reben el subsidi d'atur forçós.

El govern civil de Granada donà als mitjans informatius la nota següent:

"En tenir coneixement que grups marxistes anaven programant accions subversives per dur-les a terme en aquesta capital, amb motiu del primer de maig, es muntaren els corresponents dispositius de vigilància i control, i, com a resultat d'aquestes mesures, dissabte al migdia fou sorpresa per funcionaris de les forces d'ordre públic, una reunió il·legal integrada per 54 persones en un descampat a prop de la població; es procedí a la detenció de tots els reunits, d'alguns dels quals se segrerà abundosa propaganda subversiva, relacionada amb el programa d'accions ja mencionat, i a un d'ells cent bitllets de mil pessetes, que duia a sobre en el moment de la seva detenció, diner que s'estima, no sense fonament, que era destinat al finançament de piquets de coacció.

Els reunits tenien establert un sistema de vigilància amb quatre persones, situats en llocs estratègics i provistes de transmissors a llarga distància, amb el fi d'alertar el grup

sobre qualsevol incidència o perill. Més d'un dels detinguts posseeixen antecedents d'haver estat posats a disposició de l'autoritat judicial per activitats subversives i il·legals en partits marxistes. Els detinguts, un cop acabades les oportunes diligències, passaren a disposició de l'autoritat competent."

DETENCIONS A VALENCIA I LOGRONYO

Dotze persones foren detingudes per la policia diumenge al vespre quan estaven reunides a Asa-Logronyo, segons informa el diari "El Correo Español-El Pueblo Vasco". El mateix diari diu que els dos treballadors de l'empresa Irimo de Zumarraga (Guipúscoa), detinguts al darrer dia 21, han passat a la presó provincial de Martutene.

També quatre persones foren detingudes en la manifestació que tingué lloc diumenge a la nit als voltants de la plaça de Saragossa de València. L'autorització d'aquesta manifestació havia estat denegada pel govern civil. Els manifestants portaven pancartes i feien crits allusius a les darreres detencions fetes a Madrid en una convenció d'Associació Democràtica de la Joventud, en què hi havia diversos valencians.

750.000 ESPANYOLS PARATS

Un total de 744.600 espanyols cercaven feina en acabar 1975, segons xifres de l'Institut Nacional de Estadística. Aquesta xifra suposa que el 5,42 % de la població activa espanyola estava parada el desembre de l'any passat.

Andalusia era la zona on hi havia més aturats: 284.200, cosa que suposa el 14,2 % de la població activa. I Galícia, on n'hi havia menys: 12.600, l'1 % de la població activa.

PAIS BASC

Contactes entre la CFDT gal·la i la STV

Els últims dies de la setmana, directius de la CFDT —Confederació Francesa Democràtica dels Treballadors— han visitat el País Basc espanyol i s'han reunit amb dirigents de STV-ELA (Solidaritat dels Treballadors Bascos). Els representants francesos eren els senyors Evain, secretari general de la secció internacional de la CFDT, Mercier, secretari general segon de la Federació del Metall, i Madray, secretari general de la Federació de Químics.

La principal novetat d'aquesta presència, van dir els sindicalistes francesos, era la convocatòria per primera vegada d'una part de la premsa,

SITUACIO TREBALLADORS SOFICO

La situació dels 1.500 treballadors que formaven la plantilla de Sofico fa angúnia. Aquesta és la conclusió a què arriba el diari "El Sol de España" després d'una extensa relació que publica sobre el tema.

Diu els treballadors que els salaris no abonats sumen la quantitat de cinquanta cinc milions de pessetes, i que l'única cosa cobrada fins ara han estat les indemnitzacions fixades per Magistratura i abonades a càrrec de l'Institut Nacional de Previsió.

La relació és completada amb una entrevista amb l'advocat sindical encarregat del cas. Aquest advocat diu que, segons dades de l'oficina sindical de col·locació, no arriba a 400 al nombre de treballadors de Sofico que reben el subsidi d'atur forçós, un total de 1.500 que feien la plantilla.

ELS TRADICIONALISTES ES REUNEIXEN

Al voltant de cinc-cents persones, entre homes, dones i nens, es van reunir a la zona d'"El Quintillo" de Sevilla per assistir a la concentració de la Comunió Tradicionalista, celebrada enguany sota la presidència del príncep Sixto de Borbón-Parma. L'únic distintiu que portaven eren les boines vermelles, com sigui que la concentració es va fer sense banderes ni bandes de música.

JOVENTUTS SOCIALISTES

El diumenge es van cloure les reunions que representants de les Joventuts Socialistes del Partit Socialista Popular, celebraven des de dissabte passat al matí. No es va aconseguir un criteri uniforme per a l'elaboració d'una ponència que servis per a la seva constitució a nivell nacional. Aquesta ponència serà presentada, informa Cifra, en el congrés que el Partit celebrarà a darreries del mes entrant. Les Joventuts Socialistes es tornaran a reunir, amb motiu d'aquesta ponència, els dies 15 i 16 de maig.

cosa que ve a reflectir el començament d'un camí a la llibertat per als sindicalistes espanyols, camí que voldrien veure aplegut ben aviat. També van manifestar que no han vingut a imposar cap ideologia, sinó a conèixer com vol ésser cada grup sindicalista d'aquesta banda dels Pirineus, i com es poden encaixar nacionalment i internacionalment. Els plauria, però, que el sindicalisme espanyol trobés la unificació que manca al francès. També van dir que estimaven la identitat del País Basc com a diferent de la resta d'Espanya pel que fa als sindicats.

Sobre les últimes accions del ministre francès de l'Interior, Poniafowsky, contra exiliats basco-espanyols a França, els representants de la CFDT van dir que el problema és també dels treballadors immigrants, els quals són foragitats del país quan presenten reivindicacions. L'última setmana, aquesta central sindical va lliurar al govern francès una protesta contra la que anomenen destrucció no solament dels drets d'aquests treballadors i polítics sinó també dels drets de l'home en general.

El secretari general de STV-ELA, José Miguel Launda, i altres dirigents que no van donar els noms, manifestaren que STV va néixer el 1911 perquè llavors els sindicats que hi havia no donaven respostes vàlides als problemes concrets del País

Reunió dissolta de la CECO

Uns 2.000 representants de "Coordinadora de Euzkadi de Comisiones Obreras" (CECO) que dirigeixen grups d'esquerra es van reunir abans d'ahir en el frontó del col·legi del Pares Jesuïtes de Durango.

Els reunits, que pertanyien a les províncies de Biscaia, Navarra i Guipúscoa, pensaven tractar en la reunió de dos punts: possible unificació de les "Comisiones Obreras" i el tractament que s'havia de donar a l'1 de maig.

La reunió es va començar a les onze del matí, i quan ja feia deu minuts que havia començat la discussió es va presentar una brigada de la Guàrdia Civil i demanaren als assistents que es dissolguessin.

Els reunits, es van dissoldre pacíficament, però van retirar els documents nacionals d'identitat als qui componien la taula, i posteriorment van ésser detinguts. Es tracta de Juan Carlos López Echevarría, de Guipúscoa, Aurelio García, de Biscaia, i Jesús San Martín, de Navarra detingueren així mateix l'operari de la construcció, de Madrid, José Torres, que hi havia acudit en qualitat d'observador.

EVADITS JA A FRANÇA

D'altra banda, els quatre evadits de la presó de Segòvia encara no detinguts ja són a França, segons anuncien fonts oficials. Acompanyats per dos guies, un dels quals era dona, la identitat de la qual no ha estat revelada, els quatre evadits travessaren la frontera hispanofrancesa el propassat 24 d'abril, precisen les fonts esmentades. Després de restar a Hendaia 24 hores, els evadits de Segòvia s'han traslladat a un altre lloc de França.

Basc. Ara, l'objectiu és la unitat sindical d'Euskadi, i veuen utòpica una unió per a tot l'estat espanyol. Segons els comunicats, són independents de tot partit polític, encara que del 1911 al 1936 la major part dels membres d'ELA ho eren també del Partit Nacionalista Basc; la situació és ara molt diferent. Es va demostrar a l'Aberrri-Eguna, diada per a la qual el PNV va retirar la convocatòria, que havia estat mantinguda per STV. Finalment van dir que hi ha tres faccions ideològiques dins ELA: una socialista, una altra sense idees polítiques i una tercera que resta identificada amb el Partit Nacionalista Basc.

PROTESTA DELS TREBALLADORS DE NAVARRA

El Consell de Treballadors de Navarra, en una nota pública, ha protestat per la detenció a Leiza d'Amparo Arangoa, vice-presidenta de la Unió de Treballadors i Tècnics del Sindicat del Paper i de les Arts Gràfiques.

Amparo Arangoa, detinguda el dia 21, va passar el 22 a la residència de la Seguretat Social de Pamplona, després d'un interrogatori per la Guàrdia Civil, amb lesions de pronòstic reservat. El Consell de Treballadors demana que s'investiguin els fets i s'estableixin les responsabilitats que hi pugui haver.

CINC CONFLICTES A RESOLDRE

Ahir dilluns, van tornar a la feina els 198 obrers de Manufacturas Aranzabal de Zarauz, després de la readmissió dels vint que havien estat acomiadats per l'empresa.

Resten encara cinc conflictes a resoldre a Guipúscoa, el més important, el de Michelin, amb 2.400 treballadors en vaga des del 16 de febrer.

Abans d'ahir, diumenge, al migdia, una bandera basca va aparèixer al turó Urgull de Sant Sebastià i, després, una caixa metàl·lica. La policia, després de comprovar que la caixa era inofensiva, la va despenjar. També abans d'ahir, Ignacio Hernández Lasa, de divuit anys, fou ferit per la guàrdia civil al port de Lizarreta (Navarra). El jove és atès a l'hospital de Sant Sebastià, on l'han examinat i li han trobat les lesions següents: greus destrosses a la mà dreta, amputació d'un dit de la mà esquerra, fractura de tibia i de peroné, una altra ferida de bala al braç esquerre i múltiples eròsions.

Segons la nota oficial, els guàrdies haurien intercanviat trets amb petits grups activistes de l'ETA dels quals es van escapar tots menys el ferit. Després de l'acció, els guàrdies haurien trobat a l'indret una pistola "Firebird i un fusell Remington.

ROBERT PETIT

BREU

BLAS INFANTES. — Un homenatge a Blas Infantes, que fou notari i creador de l'"Ideal Andaluz", no ha estat autoritzat per l'autoritat governativa. S'havia previst que hi participessin, entre d'altres, Felipe González (PSOE), Alejandro Rojas (Aliança Socialista d'Andalusia), el batlle de Màlaga i Tierno Galván (PSP).

ACTIVITAT POLITICA

"Tàcito" muntarà un nou partit interclassista

El grup "Tàcito" celebrà abans d'ahir diumenge una assemblea general a què assistiren representants de diverses províncies espanyoles. En el curs de la reunió es prengué l'acord de contribuir amb d'altres grups propers, per via de superació i integrament de col·lectius ja existents, en la constitució d'un partit polític interclassista d'orientació popular i democràtica.

D'altra banda, en unes vint-i-cinc hores i nou sessions, la comissió mixta govern- Consejo Nacional prepararà la reforma constitucional de què tant es parla. Consta de cinc projectes de llei, dels quals tres són en

tràmit a la Cambra i dos encara no hi han arribat. Aquests cinc projectes de llei són: dret de reunió, dret d'associació, reforma del Codi Penal, llei de successió a la corona i reforma del sistema parlamentari.

Representants de la comissió permanent de la Federació de partits socialistes i una delegació del Consell Politic de l'Equip Democràtic-Cristià de l'Estat Espanyol, s'han reunit a Madrid, segons informa Cifra. Aquestes forces coincideixen en la necessitat d'una alternativa democràtica, com a única sortida dels problemes plantejats actualment a Espanya. Hi han acordat de continuar una sèrie de contactes periòdics.

BOIRA I CIA., S. A.

Ens plau saludar a tots els amics i clients dels Països Catalans, amb motiu de l'aparició d'AVUI, primer diari en català després de trenta-set anys.

Boira i Cia. S.A.

Primer fabricant de serres per tallar metall, amb 50 anys d'experiència.

Serres per a màquina, de mà, arcs de serra, serres de cinta, de calar, etc.

Boira - 2

Tota mena d'"estris" per a màquines electroportàtils i utilitatge divers per al "BRICOLAGE"

Demanau els nostres catàlegs

Fàbrica: Ctra. Martorell a Olesa, Km. 4,300, telèfon 875 10 50 Ext. 533
Oficines: Secretari Colona, 64-68, telèfon 219 79 31 - BARCELONA-12
MARTORELL (Barcelona)

SUBIRA
MODA INFANTIL

Subirà saluda al poble català i es solidaritza amb la seva cultura

PORTUGAL

El PDC podria impugnar els comicis

La dreta pensa exigir la sortida del govern del PC

El Partit Demòcrata Cristià de Portugal podria impugnar legalment les eleccions celebrades ahir a Portugal i, de moment, es reserva l'exercici d'aquest dret, anuncia en un comunicat fet públic aquest matí.

El PDC basa aquest criteri en el fet que el dissabte passat, vigília de les eleccions, el "Diari de Lisboa" publicà un article assenyalant que el Partit Demòcrata Cristià es trobava en situació il·legal des que entrà en vigor la nova Constitució portuguesa.

El periòdic fa notar que la Constitució prohibeix tota referència "confessional" en la denominació dels partits polítics.

Segons l'agència Efe, en el seu comunicat, el PDC entén que de resultes de la publicació d'aquest article suggerint que l'organització podria ésser declarada il·legal, els electors decidiren concedir els vots a d'altres partits. Es recorda que el Partit Demòcrata Cristià ha experimentat als comicis d'ahir una rotunda derrota

en haver aconseguit solament un 0'50 per cent de vots.

EL PPD EXIGIRIA LA SORTIDA DELS COMUNISTES

El cap del Partit Popular Democràtic, de dretes, anuncia aquesta matinada que pensa exigir la sortida immediata dels comunistes del govern portuguès.

En una conferència de premsa efectuada a les sis d'aquest matí, a la sala de premsa internacional habilitada a la Fundació Gulbenkian, Sa Sarnerio, després de rebutjar la teoria que el seu partit fos de dreta, expressà la rotunda decisió del PPD de no col·laborar amb el Partit Comunista portuguès, si bé admeté la possibilitat de cooperar amb qualsevol altre partit en una coalició governamental.

UN DIA DE GRAN CIVISME

"Aquest serà un dia de gran civisme, de pau social i política, i espero

que no es registrin actes de violència", havia declarat al matí el secretari del Partit Socialista, Mario Soares, tot dirigint-se al col·legi electoral per emetre el vot.

Mario Soares haurà expressat la confiança que el Partit Socialista obtingués una votació nodrida en extrem, afirma Efe. Per la seva banda, el professor Freitas do Amaral, secretari general del Centre Demòcrata i Social (CDS) que va votar en un col·legi electoral del Liceu Camoes, a Lisboa, va expressar l'esperança que aquesta jornada es realitzés "de la millor manera possible, com l'any passat, i que el poble portuguès doni una alta prova de civisme i de democràcia".

FELICITACIO DE BRANDT A SOARES

El president del Partit Socialdemòcrata alemany (SPD), Willy Brandt, va dirigir ahir un missatge de felicitació al secretari general del Partit Socialista Portuguès (PSP), Mario Soares, per la majoria relativa assolida pel PSP en les eleccions parlamentàries del diumenge a Portugal.

En el telegrama a Soares, Brandt escriu que, en la seva condició de partit més fort, els socialistes portuguesos han contribuït convincentment a la consolidació de la democràcia a Portugal.

Ultims resultats de les eleccions

Quant als resultats finals de les eleccions per a designar els dos-cents seixanta-tres escons de l'Assemblea de la República, els observadors coincideixen a assenyalar l'èxit aconseguit pels partits d'esquerra. Així, a les cinc de la tarda d'ahir, vint-i-una hores després del tancament de les urnes i amb el 83 per cent dels vots escrutats, el Partit Socialista Portuguès, amb 1.635.645 vots, mantenia el primer lloc entre els catorze partits que han acudit a les eleccions.

Segons els resultats provisionals d'aquesta hora, dels 6.329.470 electors, n'han votat 5.279.980, cosa que significa una participació del 83,42 per cent.

Els vots en blanc eren, fins aquesta hora, 43.527 (0,82 per cent) i els nuls 208.488 (3,95 per cent). Les abstencions significaven un percentatge inferior al vint per cent, concretament l'11,81.

Quatre partits, els mateixos que ocuparen els primers llocs a les eleccions d'ara fa un any —les constitucions—, són els que tornen a ocupar-los: el Partit Socialista amb el 35,14 per cent dels vots escrutats, el Partit Popular Democràtic amb el 23,85 per cent, el Centre

Democràtic i Social amb el 15,73 per cent i el Partit Comunista amb el 14,73 per cent.

LLEUGER DESCENS DEL P.S. I P.P.D.

Cal assenyalar el lleuger descens del Partit Socialista i del Partit Popular Democràtic, en relació amb les eleccions anteriors, l'ascens —també poc accentuat— del Partit Comunista Portuguès, i un fort augment de vots per al Centre Democràtic i Social, cosa que portaria aquest partit a ocupar un tercer lloc, amb una mica més d'un 1 per cent de vots per damunt dels comunistes.

Aquests percentatges, traduïts al nombre de diputats, donen al Partit Socialista vuitanta-u escons, al PPD seixanta-u, al CDS trenta-tres i al PCP vint-i-sis, cosa que fa un total de dos-cents un escons, ja ocupats, dels dos-cents seixanta-tres que formen l'Assemblea de la República.

Hom preveu que la Unió Democràtica Popular aconseguirà un diputat per Lisboa.

Encara que s'ignoren els resultats definitius, els secretaris generals o els dirigents dels principals partits han definit ja o han reafirmat llurs posicions pel que respecta a les aliances per a la formació de govern.

ORDRE I CALMA A LES ELECCIONS

Des de primeres hores del matí, la regió nord de Portugal acudí a les urnes per a depositar-hi el seu vot, sense que es produís cap abstenció considerable en la jornada electoral del diumenge.

L'ordre i la calma foren generals i cap accident greu —segons ho confirmaren les fonts oficials— no s'havia produït fins a primeres hores del vespre.

El bon temps contribuï al fet que la gent de Porto sortís de casa i es dedicés a passejar pels carrers com qualsevol diumenge, mentre les organitzacions polítiques s'abstienien de fer propaganda.

ITALIA

El president pot ser obligat a dimitir

La crisi política italiana, que va iniciar-se fa tres setmanes amb la liquidació de la llei de l'avortament al parlament, continua augmentant com una allau de primavera amb l'aportació de la "segona part" de l'escàndol Lockheed.

Es va posar a un Watergate a la italiana?

Ara és en causa no res menys que el bon nom del president de la República, Giovanni Leone, que era president del consell de ministres el 1968, quan (segons un document transmès per Washington) la Lockheed va pagar molts dòlars a un "primer ministre" italià per aconseguir de vendre catorze avions de transport militar.

En aquest estat de greu tensió que afecta a la presidència de la República, la comissió parlamentària que investiga aquesta seqüència del cas Lockheed, pràcticament, ha ignorat el president, que li demanava més velocitat en el seu treball, sobretot "per tal de garantir el prestigi de les institucions". La comissió es reunirà demà, dimecres, com ja ho tenia programat, i enviarà dos dels seus membres a Washington per examinar el cas amb l'homonima comissió nord-americana.

Mentrestant, la premsa uneix sense embuts "Antilope Cobbler" (nom en clau utilitzat en el document per designar el "premier" que havia rebut els diners) amb l'actual president de la República. La revista "Tempo" ha sortit avui amb una coberta que duu el dibuix d'un antilop amb la cara de Leone i una inscripció: "Giovanni Antilop agraeix

i se'n va". El "se'n va", diu la revista, es refereix al fet que Leone es veurà obligat a renunciar al seu càrrec. Un Watergate amb totes les de llei.

La Democràcia Cristiana, diuen els observadors, es troba en un fanagar. Els corrents interns paralitzen el més gran partit d'Itàlia. Després de dues setmanes de desacord, la DC ha traspassat al Parlament la crisi política. Això vol dir que de res no han servit les reunions en cadena de Zaccagnini amb la resta dels partits per tal de superar la crisi i concertar un programa que resolguí els problemes econòmics més urgents del país. Els italians hauran de suportar quasi segurament, a més d'una possible caiguda del govern, la dissolució del Parlament, unes eleccions generals el 20 de juny pròxim, amb un any d'anticipació, i un referèndum sobre l'avortament en el qual els "avortistes" tenen totes les de guanyar.

Els comunistes, que declaren no volen eleccions anticipades, ja estan iniciant la campanya electoral, i mobilitzant sense fer soroll els seus 1.700.000 afiliats.

Si no es fan les eleccions, res no hi perdran. Si es fan, s'hi presentaran com "el partit de les mans netes", que no roba, que no està embolicat en escàndols i que en els indrets on exerceix el govern —en sis de les vint regions italianes i en els ajuntaments de Milà, de Venècia i de Nàpols— es preocupa de millorar els transports públics, de combatre l'atur forçós i de construir més escoles i hospitals.

ALICIA FAJARDO

La CEE, contra la polució nuclear

Mal el món s'ensorri per a la indústria carbonífera, la producció d'energia nuclear serà sistemàticament desenvolupada en els països de la Comunitat Econòmica Europea. Davant d'aquesta constatació i de la controvèrsia generalment despertada per la instal·lació de centrals nuclears, la Comissió Europea vol un cop més conciliar interessos i parers diferents adoptant la posició del terme mig: si a l'energia nuclear, però també si a un estricte control de la polució nuclear.

Per a la majoria de ciutadans, l'energia nuclear porta els estigmes del seu pecat original: el record d'Hiroshima. L'energia atòmica, fins i tot emprada per a fins pacífics i positius, segueix tenint per a molts un caràcter inquietant i diabòlic... Els organismes de coordinació internacional dels nou països de la CEE intenten últimament mitjançant tota una sèrie de mesures de control i d'activitats de divulgació, de demostrar al gran públic que el desenvolupament econòmic rendible de l'energia nuclear pot perfectament compaginar-se amb la protecció sanitària de l'individu i la protecció ecològica del medi.

L'Euratòm, organisme intern de la CEE dedicat a la recerca comunitària dels "Nou" en el terreny de l'àtom, ha encarregat a la Comissió Europea l'estudi de les mesures de protecció necessàries: la radioprotecció. L'assumpte ha estat dividit en cinc branques: protecció sanitària (radiotoxicologia), la protecció ecològica (radioecologia), seguretat tècnica de les instal·lacions, trans-

port de matèries radioactives i control de matèries fissibles emprades amb objectius pacífics.

La Comissió Europea, òrgan executiu de la CEE, no nega l'existència de determinats perills entorn l'ús de l'energia nuclear, però afirma paral·lelament que els perills són perfectament controlables i neutralitzables. Primerament, els òrgans permanents de la CEE intenten d'harmonitzar al màxim els diversos sistemes utilitzats pels diferents països. Les reglamentacions obligatòries són de moment escasses. Els esforços es concentren principalment en determinar de comú acord normes multilaterals de radioprotecció destinades a ser acceptades i aplicades per tots nou països membres. Aquest és el cas de la fixació dels nivells d'irradiació "permissibles" pel cos humà, dels coeficients acceptables d'irradiació natural i artificial acumulada en el medi ambient, estudi dels diferents sistemes d'evacuació d'aigües residuals procedents de les centrals nuclears, comparació de mètodes de destrucció de residus radioactius, etcètera.

Pel que fa a les normes de seguretat indispensables a la instal·lació de centrals nuclears, la Comissió Europea es pronuncia en favor de criteris molt estrictes, més que no pas en qualsevol altre sector industrial. Car fins i tot l'imprevisible ha de ser previst: fenòmens sísmics, ex-

plosions en altres fàbriques pròximes, accidents d'aviació, guerres, temptatives de sabotatge, etc. Assegura que les mesures de seguretat estan en constant evolució en tots els països de la CEE, però ho assegura de tal manera que és com insinuar que encara resta un bon tros de camí per fer...

Diversos organismes internacionals, en col·laboració amb les autoritats nacionals, han iniciat un estudi sobre els mètodes de transport de substàncies radioactives. I cal saber que com que el volum de transport d'aquesta mena de matèries dobla cada any, assolirà probablement les 800 tones anuals l'any 1980 i les 20.000 tones anuals al final del segle (parlem del final del segle en sentit aritmètic i no pas apocalíptic, es clar...)

Fins i tot una "Banca de dades sobre productes químics pol·luents" és actualment en estudi, finançat per la Comissió Europea.

Les intencions són bones. Els organismes nacionals i supranacionals s'afirmen conscients de la problemàtica. S'estudien mesures. Es preparen normes. Tant de bo! Però l'eficàcia de les bones disposicions resta encara per demostrar. Els detractors de l'energia nuclear —o més ben dit, dels seus perills— diuen que, tot això, segueixen sense veureu-ho gens clar.

FRANCESC VERDU

BREU

FILIPINES. — Almenys quaranta soldats filipins han mort en enfrontaments amb rebels musulmans al sud del país durant el passat mes, informen fonts militars. Els enfrontaments més forts es van produir fa una setmana a l'illa meridional de Jolo on dos tinentis i vint-i-dos soldats van morir i catorze van ser ferits.

TXECOSLOVAQUIA. — Les condicions perquè el "perdó condicional" promès pel secretari general del Partit Comunista Txec, Gustav Husak, pugui ésser acceptat per l'oposició, van ser ahir definides a París en una conferència de premsa pel "líder" socialista i ex-director de la televisió txeca, Jiri Pelikan: "L'alliberament de tots els presos polítics a Txecoslovàquia. L'atur de la repressió i la sortida del territori txec de les tropes soviètiques".

XINA. — El govern nord-americà ha permès recentment a França i Gran Bretanya que no facin cas del mecanisme de control aliat de vendes de material militar a la Xina Popular, segons revelen alts funcionaris nord-americans. Tanmateix el govern continua aplicant estrictament els controls de vendes nord-americanes d'equip militar a la Xina. Segons els alts funcionaris esmentats, la mida de relaxament del control de vendes del material militar a la Xina per part d'alguns alts oficials d'EUA obedeix al desig d'obtenir un cert nombre de soldats per a la guerra del Vietnam.

TORRE ROJA

Gran brandy del Penedès

elisa

PETRITXOL, 3
OBSEQUIS
MOBLE AUXILIAR

LLISTES DE NOCES

REMCO

ràdio-cassettes

fidelitat portàtil

UNIO SOVIETICA

Mort del mariscal Grechko
Era ministre de Defensa i membre del Politburó

Ha mort de sobte, d'un atac de cor, el ministre de Defensa de la Unió Soviètica i membre del Politburó del Partit Comunista Soviètic, mariscal Grechko, es diu avui en medis no oficials russos que per altra banda han confirmat, informa Efe. Les autoritats soviètiques no han donat encara la notícia

Divendres prop passat morí el cap de l'estat major del Pacte de Varsòvia, general Sergi Shtemenko, i avui ha estat enterrat.

La mort del mariscal Grechko i del general Shtemenko conduiran, segons s'espera, a una reorganització important del comandament del pacte.

El mariscal Grechko, de setanta-dos anys d'edat ministre de Defensa des del 1967 va dirigir el pla de rearmament de les Forces Armades soviètiques per a l'era nuclear.

Abans del seu nomenament com a ministre, durant set anys tingué el càrrec de comandant militar suprem del Pacte de Varsòvia dirigit per la URSS.

Havien circulat rumors que estava malalt d'un temps ençà; però se l'havia vist constantment en públic. E divendres darrer havia celebrat converses a Moscou amb una delegació militar de Moçambic.

DISCIPLINA RÍGIDA

El mariscal que ha mort era un militar disposat a mantenir rigidament la disciplina a les Forces Armades, i hagué d'intervenir en la repressió de disturbis a estats del Pacte de Varsòvia

Quan era comandant en cap a la República Democràtica Alemanya, l'any 1953, ofegà un aixecament el 17 de juny a Berlín oriental.

Al capdavant del ministeri soviètic de Defensa, l'agost del 1968, donà l'ordre d'invasió de Txecoslovàquia per les forces del Pacte de Varsòvia per tal de reprimir la política de socialisme "independent" empressa per Alexander Dubcek.

DADES BIOGRÀFIQUES

El mariscal Grechko nasqué el 1903, fill de camperols, a la regió de Rostov; començà la carrera militar el 1919, quan va sumarse al llavors acabat de formar exercit roig. Va combatre a la guerra civil que subsegüí la revolució bolxevic i sobretot a les depuracions militars empreses per Stalin, cap a la darrereria de la dècada del 1930.

El mariscal Grechko comandà un regiment d'infanteria a la guerra fins-soviètica del 1939-40 i fou comandant de divisió quan els alemanys van atacar la Unió Soviètica el 1941. Comandà, el 1943, les forces soviètiques al nord del Càucàs

i als fronts d'Ucraïna. Fou nomenat mariscal de la Unió Soviètica el 1955 i vice-ministre de Defensa dos anys després abans d'assumir el comandament del Pacte de Varsòvia el 1960.

L'any 1955 fou promogut al grau de mariscal de la Unió Soviètica i dos anys després fou cridat de la República Democràtica Alemanya a Moscou per complir el càrrec de vice-ministre de Defensa amb Ròdion Malinovsky. A l'ensems, fou encarregat del comandament de les forces terrestres soviètiques.

Grechko, soldat des de l'edat de setze anys va manejar 3.500.000 homes d'armes, la força militar més important del món.

Grechko va ser mencionat públicament per darrera vegada el divendres prop passat quan va rebre una delegació militar visitant de Moçambic.

PROBLEMES SUCCESSORIS

El forat que ha deixat Grechko al món militar i sobretot, al Buró polític on amb "només" setanta-dos anys anava darrerera Pelshe amb setanta-set, Suslov amb setanta-quatre, i juntament amb Podgorny — no és fàcil de cobrir. I sobretot, pertorba els acurats plans que sens dubte prepara Breznev segurament durant aquests llargs períodes de descans que provoquen una gran quantitat de rumors — i que han servit per a preparar el rellevament del suprem cop col·lectiu de la URSS, que va sortir mor·clíticament confirmat al Congrés passat, només amb un cessament i dos ascensos rutinaris de membres suplents, però que és quasi una gerontocràcia per l'edat mitjana de llurs setze membres.

MEXIC

Advertència als republicans espanyols

El ministre mexicà d'Afers Exteriors, Alfonso Garcia Robles, ha indicat als republicans espanyols residents en aquell país, que el seu govern podria posar fi en un futur pròxim, al suport que van rebent.

El ministre pronuncià un discurs en el "Centro Republicano Español", amb motiu del 45 aniversari de la proclamació de la República, en el qual afirmà que Mèxic mantindrà el seu reconeixement diplomàtic de la República Espanyola fins que el poble espanyol assenyali altres rumbos, amb l'expressió lliure de la seva voluntat.

"Si els espanyols arribessin a assenyalar llur preferència per una altra forma de govern, diferent de la

AFRICA

Lusaka, la tercera etapa de Kissinger
Washington podria ajudar els moviments d'alliberament

Segueix el periple africà del Secretari d'Estat nord-americà Henry Kissinger. Segons informa Efe, el polític nord-americà arribà ahir a Lusaka, la tercera etapa del seu viatge per diversos països africans, a un quart de sis de la tarda, hora espanyola, procedent de la capital de Tanzània, Dar Es Salaam, on mantingué la segona tongada de converses amb Julius Nyerere. Ambdós polítics intercanviaren llurs punts de vista arran de l'actual conjuntura del continent negre.

Kissinger havia arribat a Dar Es Salaam, procedent de Nairobi, i hi assistí a una parada militar amb motiu de la celebració del dotzè aniversari de la fundació de la República de Tanzània.

BEN REBUT

El secretari d'Estat dels EUA, fou ben rebut a Tanzània, en contra del que hom esperava. Cal remarcar que Julius Nyerere és un dels més destacats oponents a la política nord-americana a l'Àfrica del Sud, i després de la reunió que mantingueren no fou facilitat cap comunicat sobre els detalls de les converses, però el ministre d'Afers Estrangers, Ibrahim Kadumà, declarà en un sopar que fou ofert a Kissinger que "en algunes ocasions tenim la impressió que comprèn la nostra lluita i el motiu que l'anima, però li manca — digué tot dirigint-se al visitant nord-americà — la voluntat d'ajut".

COMUNICAT DE ZAMBIA I KENYA

El diumenge fou publicat a Nairobi, capital de Kenya un comunicat conjunt d'aquest país amb Zàmbia, sol·licitant un increment en l'ajut moral i material als moviments d'alliberament de l'Àfrica Austral.

El ministre kenyenc d'Afers Estrangers, Muniua Waiyaki, digué que les discussions entre les delegacions ministerials del seu govern i la de Zàmbia durant els cinc darrers dies, foren orientades a crear una lluita estratègica conjunta contra els "règims racistes".

D'altra banda el secretari d'Estat nord-americà Henry Kissinger manifestà també a Nairobi, abans de sortir vers Tanzània, que l'ajut dels Estats Units podria venir per la mitjanceria d'alguns països africans i no directament als moviments d'alliberament dels nacionalistes negres del con Sud del Continent. Anteriorment Kissinger havia declarat en la mateixa capital de Kenya que "s'acaba el temps dels dirigents blancs a Rhodèsia. La cooperació dels Estats Units amb l'Àfrica es farà reconeixent que el futur d'aquest continent ha de ser dirigit pels africans", concluí el secretari d'Estat nord-americà.

REBUIG DE L'URSS AL VIATGE

En contrast amb els millors temps

SAHARA OCCIDENTAL

El Frente Polisario ataca El Aaiún

Un marroquí fou mort disabte passat a El Aaiún a conseqüència d'un atac del Frente Polisario contra aquesta ciutat. Segons notícies arribades a Las Palmas, també cinc marroquins resultaren ferits i un establiment comercial sofrí danys per valor de diversos milions de pessetes. És la primera vegada que forces del Polisario ataquen la capital del Sàhara. En una informació publicada a l'"Hoja del Lunes" de Las Palmas, els tres objectius del Polisario en aquest atac podien haver estat el Parador, residència de les autoritats marroquines, la Caserna d'Artilleria, i l'única gasolinera de la capital.

L'acció del Frente Polisario sembla la resposta a uns "comands suïces" que volien adreçar llurs operacions contra algunes ciutats del Sàhara. Aquestes operacions eren esperades mesos enrera, encara que uns motius desconeguts les devien retenir. Les autoritats marroquines, després de l'atemptat nacionalista, han decretat la queda a partir de les deu del vespre.

de les relacions soviètico-nord-americanes i de la distensió, en que la premsa de l'URSS acostumava a mantenir una gran reserva en les crítiques contra l'activitat del secretari d'Estat nord-americà, Henry Kissinger — fins i tot en les que més li desagradaven, com ara les gestions per al primer acord del Sinaí —, davant l'actual viatge de Kissinger a l'Àfrica austral, l'URSS manté des de l'inici una postura de rebuig idèntic, complet, com el de llavors de la mediació del secretari d'Estat a l'Orient Mitjà, des del segon acord del Sinaí.

Així ho demostra la implacable crítica de l'òrgan central soviètic "Pravda" contra el viatge de Kissinger a set països d'Àfrica i la política general dels EUA al continent negre.

SALARIS DE FAM

Els obrers negres que treballen a Sud-àfrica per a companyies britàniques, estan cobrant encara salaris de fam en una gran majoria, malgrat la investigació duta a terme arran d'aquest afer, fa dos anys, pel govern britànic, segons un informe publicat per la "Christian Concern for Southern Africa", organització cristiana de caritat. L'informe fou realitzat després de lliurar 141 qüestionaris a companyies britàniques amb interessos econòmics en aquella zona.

Segons l'esmentada "Hoja del Lunes", cap a les onze del vespre es començaren a sentir les explosions en la capital saharina. L'atac es duu a terme amb foc de morter i diversos projectils caigueren en diferents llocs de la capital, com ara a tocar l'antic Parador Nacional, avui residència de les autoritats marroquines.

D'altres projectils caigueren a la Caserna d'Artilleria, als voltants d'un cinema, el públic del qual sortí esverat al carrer. Un altre artefacte anà a la vora d'una farmàcia, en uns magatzems que s'incendiaren ràpidament, a tocar l'única gasolinera que té la capital, però sense arribar a afectar-la.

Mentres tant es produïen intercanvis de trets d'armes curtes, metralladores i fusells automàtics a la zona de La Sagia, a un quilòmetre i mig d'El Aaiún.

DELEGACIO EGIPCIA A MOSCOU

La primera delegació governamental egípcia que ha arribat a Moscou després de la rescissió del tractat d'amistat amb l'Unió Soviètica, dirigida pel ministre de Comerç, Zakareya Tewfik, va mantenir ahir converses amb el ministre de Comerç Exterior soviètic, Nikolai Patòlitxev. Després de la rescissió del tractat d'amistat amb la Unió Soviètica per part d'Egipte, l'arribada de la delegació adquireix un evident interès polític, oi més quan a la rescissió del tractat, rebuda a l'URSS com un greuge, s'ha afegit darrerament la visita del vice-president egipci Mubarak a Xina — no gaire amiga amb l'Unió Soviètica — i la conclusió d'altres acords, especialment militars.

NECROLOGIQUES

† MANUEL TRENS I RIBAS, pvre.

Ha mort als 84 anys d'edat, confortat amb els Sants Sagraments i la Benedicció Apostòlica el dia 25 d'abril del 1976 — (A. C. S.) —

La seva germana política, Gertrudis Lloveras, Vda. Trens; nébots, amics i família tota, n'assabentent els pregunen de voler-lo tenir present en les oracions. L'enterrament serà avui, dia 27, a les 10 del matí, a l'església parroquial de Santa Anna, carrer Rivadeneyra, on s'oferirà una missa exequial per el be de la seva ànima; acte seguit serà traslladat al cementiri de Vilafranca del Penedès.

NO S'INVITA PARTICULARMENT

Vuitè Aniversi de l'Illustríssim Senyor

† JAUME FANES CASAS

que morí el dia 27 d'abril de 1968, reconfortat amb els Sants Sagraments i la Benedicció Apostòlica

— (E. P. D.) —

La seva esposa, Rosa Sans Vilà; fills, fills polítics, néts, gremans polítics i altra família, els pregunen vulguin tener-lo present en les seves oracions l'església parroquial de Santa Anna

CASA BAGUÉS
Sant Pau, 6

JOIERIA BAGUÉS
Passeig de Gràcia, 41

EL REGULADOR BAGUÉS
Rambla de les Flors, 105

JOIERIA, PLATERIA, ESMALTS, PORCELLANES, MARFILS, OBJECTES PER A REGAL. RELLOTGERIA: EXTENS ASSORTIT DE LES MILLORS MARQUES. LES DARRERES NOVETATS EN RELLOTGES SUBMARINS ELECTRONICS, COMPUTADORS, CRONOGRÀFS, DESPERTADORS DE TOTA MENA. RELLOTGES DE PEU, SOBRETOLA I PARET ALS MILLORS PREUS.

Taquimecanografia Perforació
En 1, 2 o 3 mesos

Acadèmies C. Català Industrial

Barcelona: Rbla. Catalunya, 3, 1er. Tel.: 302 22 38
L'Hospitalet: Prop Mercat la Florida. Tel.: 333 20 35
Sta. Coloma: Josep Antoni, 84-86. Tel.: 386 79 98

PUBLICITAT FLAQUE CAMPS

Servim RAUXA en CREAR SENY en PLANEJAR (¿Voleu probar-ho?)

Telèf: 258 33 50 - 258 33 69
Diagonal, 325 - Barcelona 9

BANCA I CAIXES
Aprovat en temps r cord de 3 a 6 MESOS

Acadèmies C. Català Comercial

Barcelona: Rbla. Catalunya, 3, 1er. Tel.: 302 22 38
L'Hospitalet: Prop Mercat Florida. Tel.: 333 20 35
Santa Coloma: Josep Antoni, 84-86 Tel.: 386 79 98

Ha mort mossèn Trens

Pocs dies després de mossèn Sanabre, ha mort un altre il·lustre representant diuna generació, de clergues catalans que van saber unir el seu treball per l'Església amb el seu treball per Catalunya, mossèn Trens.

Manuel Trens i Ribas havia nascut a Vilafranca del Penedès l'any 1892. Ordenat l'any catorze, molt aviat esdevé un home clau en la renovació promulgada pel Congrés litúrgic de Montserrat del 1915. Especialment en el camp de l'art litúrgic.

Consiliari del Cercle Artístic de Sant Lluç desde 1921, mossèn Trens fou l'amic i el conseller de molts dels artistes catalans del seu temps. I en el Cercle fundà el grup "Amics de l'Art Litúrgic", grup de treball que promogué des de l'any vint-i-tres fins al trenta-sis una eficaç tasca de divulgació litúrgica i artística, amb concrecions que curiosament anys després foren signe de contradicció (posar l'altar de cara al poble, celebrar amb casalles àmplies, fou després de la guerra civil signes d'heterodòxia religiosa i separatisme manifest). Amb el Dr. Carreras, mossèn Anglès, el P. Sunyol, Mn. Baldelló, el Dr. Llobera, el P. Marcet, el pare Altisent, i amb tants d'altres, s'anava promovent el pas d'una litúrgia absolutament rutinària i artísticament nul·la, a unes celebracions molt més serioses i belles. Potser amb un cert aristocratism artístic, però sense abandonar el propòsit d'arribar al poble. I cal notar que aquell moviment litúrgic dels anys vint-trenta fou un fet molt propi del nostre país (com a anècdota podríem recordar que la inauguració a Sant Cugat de les activitats dels "Amics de l'Art Litúrgic" fou presidida pel president de la Mancomunitat, el senyor Puig i Cadafalch).

Simultàniament, l'activitat de mossèn Trens es desenvolupava també en el camp de l'arqueologia. Des del 1916 dirigí el Museu diocesà de Bar-

celona i contribuï decisivament a la conservació i restauració de bona part de la riquesa artística de les esglésies del país. Potser en aquest aspecte cal destacar la seva obra "Les pintures de Ferrer Bassa a Pedralbes".

Dirigi la revista *Vida cristiana*, els *Anuaris dels amics de l'Art litúrgic*, i col·laborà en moltes publicacions catalanes del moment.

Després de 1939, la situació de mossèn Trens fou notablement diversa. Aquell art litúrgic que ell havia promogut era ara quelcom prohibit (fins i tot calia retallar les caselles per no esdevenir sospitosos políticament!). Amb tot, mentre d'altres clergues de la seva línia o quedaven totalment enfonsats o escollien un gris camí de pacte, mossèn Trens va saber constituir una entitat que continués el camí interromput. Amb un equip d'excel·lents artistes (Folguera, Busquets, Puig Boada, Sunyer, Bonet Gari...), fundà "Ars Sacra", institució dedicada al servei de l'art litúrgic. I potser un important signe de l'agilitat intel·lectual de Manuel Trens, és que, anys després, va veure que calia fer pas a una altra generació i "Ars Sacra" —després, simplement "AS"— passà a la direcció d'un grup més jove (Jordi Bonet, Aureli Bisbe, Vila Grau, Jordi Agudé, Jordi Vilanova...)

Però l'impuls del moviment litúrgic dels anys vint-trenta, havia quedat trencat. Quan el camí es reprèn, les noves generacions miren més el moviment litúrgic francès que no el català, que apareix molt lligat a una època que ja no és la del moment.

Els últims anys de mossèn Trens han estat especialment dedicats a la seva tasca arqueològica. Amb molt del que any rera any havia recollit —no amb diners, sinó amb afeció—, ha deixat constituït a la seva Vilafranca un Museu. Refusà les canongies que els dos últims prelats li havien ofert. Conservava la seva elegància, però també la seva austeritat. I fins a l'últim moment, el seu humor.

Les despulles de Vidal i Barraquer Reunió a Montserrat per tractar del seu trasllat

Des del 14 de setembre de 1943 reposen a la cartoixa de La Valsainte, al cantó suís de Friburg, les despulles mortals del cardenal Vidal i Barraquer, mort a l'exili per haver-se negat a signar la carta col·lectiva de l'episcopat espanyol, de l'1 de juliol del 1937.

Una de les clàusules del seu testament diu: "Si n'oro a l'exili, desitjo que les meves despulles siguin traslladades a Tarragona i enterrades a la capella de sant Fructuós o a la del Santíssim Sagrament de la catedral, juntament amb les que s'hagin trobat del meu mai no oblidat bisbe auxiliar, doctor Borràs.

Fins ara no ha estat possible el satisfer el desig del cardenal, però darrerament hi ha hagut algunes iniciatives en aquest sentit. El propi pasat diumenge, dia 25, hi hagué a Montserrat una reunió d'una trentena de persones vinculades a diverses entitats d'Església amb els re-

presentants de la família del cardenal, destinada a iniciar un seguit d'accions que puguin convertir en realitat el projecte de traslladar el cadàver de Vidal i Barraquer a la seva sepultura definitiva. Es va prendre l'acord d'establir contactes amb l'arquebisbe de Tarragona —cosa que es va fer ahir mateix— i amb els altres bisbes catalans, per tal d'interessar-los en el projecte, i de promoure una ampla campanya de sensibilització popular a tot Catalunya, de manera que el retorn de les despulles del cardenal Vidal i Barraquer, a més d'un acte col·lectiu de justa preparació, sigui l'ocasió de revigoritzar la línia d'Església catalana que ell va encarnar, amb tanta noblesa, en anys difícils.

Entre les propostes suggerides hi ha l'edició d'una "Miscel·lània" d'homenatge, amb una campanya prèvia d'adhesions i de subscripcions; la programació d'un cicle de conferències que es faria a totes les seues episcopals de Catalunya; l'organització de concerts corals i totes les catedrals catalanes, amb el poema coral "El Cardenal proscrit", de mossèn Ramon Muntanyola i el mestre Angel Colomer; l'edició d'una biografia popular del cardenal; la promoció d'adhesions d'entitats catalanes a la campanya.

BREU

VETLLA A MONTSERRAT. — Amb l'assistència de l'arquebisbe de Tarragona, Dr. Josep Pont i Gol, s'ha celebrat aquesta nit a la basílica de Montserrat la tradicional Vetlla de Santa Maria. Des de fa alguns anys, aquesta celebració es caracteritza per la presència de grans multituds de nois i noies vinculades al moviment de Trobades de Joventut, que comuniquen a la Vetlla un to festiu i un aire de renovació.

QUESTIONS ACTUALS D'ESGLÉSIA. — Els cristians i les realitats socio-polítiques i Joventut i moral, són el dos temes que es desenvoluparan aquest trimestre al Centre d'Estudis Pastoral, dintre el cicle de "Qüestions actuals d'Església". Tindran lloc cada dimarts del 27 d'abril al 15 de juny, de 4 a dos quarts de 6 i de tres quarts de 6 a un quart de 8. Aniran a càrrec de Casimir Martí i Joan Gomis el primer i de Gaspar Mora el segon. Tots aquells que tinguin interès a matricular-se en aquests dos cursos, que s'adrecin a la Secretaria, Rivadeneyra, 6, 4.ª planta (Barcelona-2) tel. 317 48 58, de dilluns a divendres de 10 a 1 i de 4 a 7.

PAUSA

Rosa d'abril

El dia de Sant Jordi, unes col·les de nois i noies van passar per la Rambla duent a la mà, en lloc de la rosa, una carxofa. És difícil d'esbrinar què volien dir amb aquest gest insòlit, gairebé irreverent, però potser protestaven contra la tendència a convertir la rosa-símbol en un producte més de consum. ¿O que fóra bo que avui els catalans demanéssim a la Mare de Déu de Montserrat —la Rosa d'abril per excel·lència— que ens obtingués la gràcia de mantenir els nostres símbols purs de tota contaminació?

J. LL.

ESGLÉSIA EVANGÈLICA DE BETLEM

(protestant)

c. Nació, 24 — Barcelona (El Clot)

Predicació de l'Evangeli de Jesucrist

Cultes: Cada diumenge, 11 matí i 6 tarda

Crist, diu: "JO SOC EL CAMÍ, LA VERITAT I LA VIDA"

Al cistell curull de la mestressa de casa no hi falta mai

La beguda familiar de Catalunya.

Gasosa-Cola-Llimó-Taronja

... i també sucs de fruita.

© solmañ

El ministre espanyol de Comerç a Brussel·les

Es necessari readaptar els acords signats el 1970

El ministre de Comerç, senyor Leopoldo Calvo Sotelo, arribà diumenge a Brussel·les per obrir una nova etapa en les relacions econòmiques entre Espanya i els països de la Comunitat Europea.

Segons declaracions del ministre "he hanat a inaugurar una nova etapa en les relacions econòmiques entre Espanya i la Comunitat". Va recordar, segons Efe, que l'objectiu final continuava essent l'adhesió d'Espanya com a membre de ple dret de la Comunitat Econòmica Europea, però que aquesta adhesió no es podrà començar a negociar fins que acabi la reforma política. "Seria convenient, afegí que el procés acabés abans del termini d'aquest." Mentrestant hi cal resoldre els problemes tècnics penjats en les relacions comercials entre Espanya i la CEE, mitjançant la signatura d'un protocol adicional a l'acord comercial en vigor des del 1970 i que cal readaptar.

ORTOLI REBRA AVUI AL MINISTRE ESPANYOL

Avui el ministre espanyol serà rebut per Xavier Ortoli i Christopher Soames, president i vice-president de la Comissió Executiva, als quals exposarà la posició espanyola en les conversacions exploratòries que tindran lloc demà amb la finalitat d'establir la negociació de la readaptació tècnica de l'acord comercial hispano-comunitari.

AHIR AMB EL BELGA D'AFERS ECONÒMICS

Per altra banda, els ministres espanyol i belga d'Afers Econòmics, Fernan Herman es van entrevistar a l'aeròport, i

analitzaren diversos aspectes de les relacions econòmiques bilaterals entre tots dos països, així com respecte a la integració d'Espanya.

Entre altres coses el ministre espanyol al termini de l'entrevista va declarar: "El ministre belga tenia interès a conèixer alguns aspectes de la situació econòmica i política espanyola. Hem parlat amb molta claredat, i li he explicat el desenvolupament del programa de reformes polítiques, que creiem que s'avançarà alguns mesos el calendari previst

fins al punt que pot quedar complet dintre l'any en cursa." Quant a l'activitat econòmica afegí: "El meu col·lega belga ja coneixia els signes de reactivació de l'economia espanyola, que jo vaig poder confirmar a la vista dels índexs que disposen del primer trimestre de 1976." "També hem abordat alguns problemes comuns als països occidentals, especialment el de la inflació, encara no dominat a Espanya, i que continuen essent un gran problema en alguns països de la Comunitat.

Acompte a càrrec de la Renda del 1976

Els contribuents a l'impost general sobre la renda de les persones físiques a l'exercici del 1975 són obligats d'ingressar, abans de l'1 de juliol d'enguany, un terç de l'import de la quota líquida del mateix concepte a compte de la que pugui correspondre a 1976 segons un decret del Ministeri de Finances publicat al Boletín Oficial de Estado.

Aquesta mesura es justifica per la

necessitat de moderar la progressió de la comanda interna de l'economia com a mitjà per a lluitar contra la inflació, un dels objectius que es pretén d'aconseguir amb el projecte de llei d'actuació econòmica que ha estat tramès a les Corts, així com que aquesta mesura afecti essencialment les persones que obtenen els més elevats nivells de renda.

Saldo creditors dels «set grans»

(Millions pts.)

	31-1-76	30-2-76
BANESTO	400.854	404.613
Central	378.546	372.141
Hispano	345.539	340.637
Bilbao	306.585	305.139
Biscaia	216.842	217.649
Santander	207.193	206.124
Popular	140.398	139.718

(Font Consell Superior Bancari)

Investigació econòmica a Catalunya

Sota els auspicis de la fundació Bofill s'ha efectuat una valoració de l'estat, la situació i les possibilitats de la investigació en el camp tan ampli de les ciències socials en el nostre àmbit català. Gosaria afirmar que els resultats han estat pessimistes

En el camp més limitat de l'economia política —i des d'una perspectiva inevitablement personal— podríem refermar el que asseguren els participants en l'informe de la fundació.

Es podria dissentir, tanmateix d'algun aspecte de llurs afirmacions, especialment llurs criteris sobre què caldria fer —i d'una manera urgent i immediata— a favor de la investigació en ciències socials, on han fet força curt.

Seria convenient de començar per desmitificar la investigació. La funció investigadora no és un món a part, llunyà, deslligat de l'àmbit terrenal.

LA INVESTIGACIÓ, PART D'UNA INDÚSTRIA IMPORTANT

La investigació forma part d'una indústria important per al desenvolupament econòmic i la participació pública en la tasca política i també una part de la indústria de la informació.

Els sistemes econòmics canvien de situació amb una freqüència important i cal una informació continuada dels mateixos sistemes per a conèixer-ne l'estat.

Amb la paraula "sistema" em refereixo a l'economia espanyola, en les seves relacions amb la mundial, en què hi ha integrada l'economia catalana.

El cervell humà és molt limitat en la seva capacitat, i cal tenir una extraordinària quantitat de dades arxivades i controlades per a poder estudiar problemes i elaborar decisions. Sense això, tota acció política administrativa o d'hisenda pública es fonamenta en el buit.

La indústria de la investigació econòmica radica en gran part a Madrid.

Poc s'hi pot fer des d'aquesta perifèria —que, tot i que en aquest aspecte inclou Barcelona, comença a vint quilòmetres de Madrid i començarà tot Espanya— per procurar ajudar al plantejament responsable dels problemes l'elaboració de les opcions clares, la decisió de les quals és política. S'hi pot fer poc perquè les dades del problema són a Madrid; si ens arriben, tard.

Durant una llarga època la investigació econòmica ha tingut a Catalunya com a leitmotiv la pròpia afirmació de la personalitat catalana.

AMB UNA SABATA I UNA ESPARDENYA

Una mica amb una sabata i una espadenya (si no amb dues espadenyas), la realitat interna de Catalunya es troba d'alguna manera arxivada —i, per tant, coneguda— en llibres i poblacions.

Des del treball capdavanter de Ramon Trias Fargas i els seus col·laboradors del Banc Urquijo, Montserrat, Petit, Ros, Puig, Romaguera, Pi i Sunyer, fins a d'altres que inevitablement —i injustament— no he conegut, fins a les tesis doctorals de Lluç i Bricall, passant per l'eufòria de l'anàlisi regional, comarcal i local, es féu un treball que ha tingut l'avantatge i el mèrit de col·laborar a conservar una identitat nacional.

Per ara no es veuen enlloc els organismes dotats orgànicament i finançament per a mantenir la indústria de la informació necessària per tal que els polítics catalans tinguin la base d'informació indispensable per a poder intervenir en afers nacionals, espanyols i catalans, amb les possibilitats que es desprenen de la base econòmica de Catalunya.

I que, evidentment, caldria crear. En això estic plenament d'acord amb la posició de la fundació Bofill.

CARLES CALLEJA XIFRE

tovalloles SIRENA

d'ahir
d'avui
tovalloles
de sempre

per a la seva tranquil·litat compri articles SIRENA

BASQUET

El Barcelona es venjà al final

El Barça acaba la Lliga apallissant el Madrid. Quasi ningú no esperava aquesta demostració dels blaugranes que jugaren un partit extraordinari, especialment en la segona part, Guyette amb 37 punts, en fou el màxim anotador i la figura d'un equip que, si més no, s'ha acomiadat de la Lliga amb dignitat, demostrant a tot Espanya que el Barça també és un gran equip.

Llástima que aquesta exhibició hagi arribat al darrer partit, fora de temps. Sempre passa igual. I és que aquesta victòria no pot esborrar la penosa impressió donada en tota la Lliga. Ja hi haurà temps de comentar-ne més endavant la situació. És just que els aficionats, almenys una vegada, respirin tranquils.

Campió el Madrid, subcampió el Barça, mentre que el Joventut tornava a perdre amb l'Estudiantes, el qual ja havia eliminat de la Copa la passada setmana. És clar que aquest resultat no importa pas gaire, puix que la Peña prepara la final a Cartagena contra el Madrid, després d'haver aconseguit el billet per a a Recopa.

Apart, cal destacar el bon paper realitzat pel Cercle Catòlic i el Manresa. Al grup "B", és cataàns també s'hi han lluitat. Hospitalet i Pinetà han quedat per damunt de la resta dels equips peninsulars. Nàutico de Tenerife i Aguilas de Bilbao han perdut la categoria. Els seus llocs seran ocupats per Diciproga de Sant Sebastià i el Castella de Valladolid.

La Salle de Barcelona està una vegada més a segona, a desgrat de la bona campanya i de les il·lusions d'ascens, mantingudes fins gairebé al final.

RESULTATS

Grup A	
Barcelona - Real Madrid	89-71
C.C. Badalona - Manresa	89-78
Estudiantes - Joventut	90-75
Grup B	
Vasconia - Pineda	103-92
Aguilas - Hospitalet	78-96
Breogan - Nàutico	90-63

CLASSIFICACIONS

R. Madrid	32	29	0	3	3276	2446	58
Barcelona	32	23	0	9	2711	2445	46
Joventut	32	20	0	12	2736	2522	40
Estudiantes	32	17	0	15	2673	2538	34
C.C. Badal.	32	13	2	17	2625	2740	23
Manresa	32	13	0	19	2582	2633	26
Grup B							
Hospitalet	32	14	1	17	2499	2638	29
Pineda	32	14	0	17	2625	2715	28
Vasconia	32	14	0	18	2537	2696	28
Breogan	32	14	0	18	2603	2955	28
Nàutico	32	10	1	21	2700	2789	21
Aguilas	32	9	0	23	2460	2911	18

BREU

ATLETISME. — Dos rècords del món foren batuts el darrer final de setmana. A Walnut (EUA) el nord-americà Wilkins llança el disc a 69,18 metres i a Soti (URSS) Faina Melnik establí el nou rècord femení de disc en 70,50 metres.

A la pista universitària de Barcelona i en ocasió del Campionat d'Espanya de clubs de primera categoria, Roger Oriol ha batut el rècord del Principat de salt de perxa amb 5,05 metres.

Josep Marín va guanyar diumenge el VIII Gran Premi de Marxa a l'Hospitalet davant Agustí Jorba i el britànic Marlow.

AUTOMOBILISME. — Ickx i Mäss han guanyat les 4 Hores de Monza, amb Porsche 936, segona Prova del Campionat del Món de cotxes esport. Després d'aquesta cursa Porsche encapçala el campionat amb 40 punts.

BOXA. — José Durán substituirà l'argentí Miguel Castellini com a aspirant al títol mundial dels mitjos-junior (WBA) que deté el japonès Koitxi Wajima. El combat serà disputat el 18 de maig venint a Tòquio.

El combat per al títol mundial dels mitjos entre Carlos Monzón, campió i Rodrigo Valdes es disputarà finalment a Mònaco el 26 de juny.

CICLISME. — El corredor italià Francesco Moser ha estat el vencedor del Giro de las Pullas. Ha guanyat l'última etapa de la cursa l'italià Crepaldi. En la classificació final, després de Moser s'han classificat Baronchelli (It.), a 10 s, i Lassa (Esp.) en el mateix temps.

CICLISME

Títol espanyol de muntanya: Nazábal

José Nazábal, una de les promeses del ciclisme espanyol, ha estat el vencedor del Campionat d'Espanya de Muntanya, que es va celebrar diumenge. Nazábal havia guanyat feia dies el G. de Navarra i anteriorment s'havia endut així mateix el premi de muntanya de la volta al País Basc.

La cursa ha significat un triomf absolut de l'equip "Kas", perquè ha aconseguit col·locar cinc homes en els cinc primers llocs. De totes maneres, hem de dir que a la ratlla de sortida l'equip vitorià tenia 16 homes a punt. Era l'equip més nombros dels quatre que s'hi havien inscrit.

La cursa de cent vint-i-nou quilòmetres, presentava la gran dificultat d'haver d'escalar el Sollube per cinc vegades. A més, entre Bermeo, punt d'arrencada, i el gran pic anterior calia afeigir la dificultat de l'Alto de San Pelayo, de tercera categoria.

En la segona volta al recorregut, González Lináres féu una escapada i més tard el seguien Oliva i Albéniz, tots ells del "Kas". Van ser capçats més endavant. Perurena, en la tercera volta, també intentà escapar-se, però així mateix va ser atrapat pocs quilòmetres més enllà. Al quilòmetre noranta, en el descens del Sollube, van escapar-se Andiano del "Tekka", Lázcano del "Super Ser" i Martínez Heredia i Pujol del "Kas". Al quilòmetre cent, els escapats ja duïen un avantatge de dos minuts a l'escamot devanter. Més tard, van sortir Ocaña, Nazábal, López Carril, Oliva, Elorriaga i Prieto entre altres i, després d'un cert temps, aconseguien reunir-se amb els capdevaners. En la darrera ascensió del Sollube, atacà López Carril i amb ell sortiren Lázcano, Ol-

va Nazábal i Pujol. Els altres romangueren despenjats i finalment fou Nazábal el qui s'imposa a Oliva, Pujol, Martínez Heredia, López Carril i Andiano Ocaña, etc.

"VUELTA" A ESPANYA

Absència de les figures

La tercera prova per etapes del món, quant a importància, comença axui. La "Vuelta", en la seva 31.ª edició, reunirà 100 corredors que miraran de posar-se a to, de cara a les altres dues proves que, no ens hem d'enganyar, constitueixen el cim de qualsevol corredor, sigui un cap de files o un gregari: el "Giro" i el "Tour".

Això no vol pas dir que restem importància a la ronda espanyola. Però, quasi sempre, la "Vuelta" ha patit d'escassetat de figures, perquè aquestes, per qüestió de prestigi i de diner, han preferit confirmar la seva presència en les rondes italiana i francesa, ja que si no vol quedar arruïnats físicament, no és aconsellable de córrer-les totes tres.

Però no per això la cursa espanyola ha estat guanyada per secundaris. De noms famosos, n'hi ha prou per a considerar-la. Ara: quasi sempre, aquestes figures no tenien la suficient competència d'altres que els haguessin pogut fer ombra, cosa que passa en el "Giro" o en el "Tour", on un corredor de primera línia pot ser atacat per set o vuit de la mateixa categoria, i aquí és on precisament es troba el quid de la qüestió: competitivitat. Ja sabem que hi ha les naturals excepcions, car no oblidem que Louison Bobet, Jacques Anquetil i Eddy Merckx han estat, pel que al "Tour" és refereix, gairebé intocables. Però és que la seva gran categoria els distanciava prou dels altres per a actuar tranquil·lament durant tota la cursa, perquè sabien que la cursa, ja de bell antuvi, era per a ells. Estem parlant de Bobet i Anquetil, perquè Merckx constituïx totalment un cas a part. Ell no és francès i, a més a més, és el millor corredor de tots els temps.

POSSIBILITATS

Però en la "Vuelta" quasi mai no hi ha un pronòstic definit abans de començar-la. Precisament pel que diem, sempre pot saltar la sorpresa. Ha de venir una gran figura perquè els pronòstics coincideixin a la línia de sortida. Recordem, si no, els casos d'Altig, Anquetil, Poulidor, Janssen, Gimondi, Ocaña, Fuente i Merckx. Aquesta gent, ajudada pels del seu equip, eren imbatibles.

Per tant, tot consisteix a saber, pel que respecta a la "Vuelta" d'enguany, qui serà el vencedor, car no hi ha cap corredor de qui puguem dir amb seguretat: "Aquest". És indubtable, però, que sonen els noms, quant a espanyols, de Perurena Ocaña, Tamames, López Carril, Pesarrodona, Ajá i uns quants més, a part dels estrangers Kuiper, Knetemann, Kärstens, Van Springel, Agostinho i algun altre. Però, si donem una ullada a la llista d'inscrits, veurem que els grans noms brillen per la seva absència: Merckx, Poulidor, Zote-

melck, Moser, Thévenet, Gimondi, De Vlaeminck, Laurent... I, en canvi, el més segur és que els veurem tots junts al "Tour" i uns quants d'ells miran al "Giro".

Per tant, moltes possibilitats per a molta gent, cosa que, a vegades, constitueix també un atractiu perquè es poden admirar les gestes de Merckx, posem per exemple, encara que sapiguem que guanyarà de carter, però també el seguidor té ganes de comprovar, possibles gestes a part, el que es cou entre gent d'una semblant categoria, cosa que pressuposa més estratègia d'equip que no iniciativa personal.

LA MUNTANYA

Ara: quant a la muntanya és refereix, les coses canvien. A excepció d'uns quants corredors que han vençut alhora en la prova i en el gran premi, els guanyadors a la muntanya han estat sempre els qui no tenien

opció a un triomf final. Els noms de Barrendero, Ruiz, E. Rodriguez, Suárez, Fuente i Merckx constitueixen aquesta excepció. I és comprensible. Espanya, com tothom sap, ha estat terra de grans escaladors que, a l'hora de la veritat, només s'han preocupat, perquè sabien que no tenien res a fer en disputar la victòria en les etapes planeres, de puntuar com més cims millor per assegurar-se d'aquesta manera el lloc de privilegi en la classificació de la muntanya.

PALMARES

1935.	G. Deloor (Bèl.)
1936.	G. Deloor (Bèl.)
1941.	Berrendero
1942.	Berrendero
1945.	D. Rodríguez
1946.	Langarica
1947.	Van Dyck (Bèl.)
1948.	B. Ruiz
1950.	E. Rodríguez
1955.	Dotto (Fra.)
1956.	Conterno (Ita.)
1957.	Lorboño
1958.	Stabinski (Fra.)
1959.	Suárez
1960.	Demulder (Bèl.)
1961.	A. Soler
1962.	R. Altig (RFA)
1963.	Anquetil (Fra.)
1964.	Poulidor (Fra.)
1965.	Wolfshohl (Ale.)
1966.	Gabica
1967.	Janssen (Hol.)
1968.	Gimondi (Ita.)
1969.	Pigeon (Fra.)
1970.	Ocaña
1971.	F. Bracke (Bèl.)
1972.	Fuente
1973.	Merckx (Bèl.)
1974.	Fuente
1975.	Tamames

A. SUNE

**DIRECTOR
TECNIC - COMERCIAL**

Per Expansió mercat internacional de producte industrial

Barcelona

Retribució al voltant de 900/1.000.000 de ptes.

Els aspectes que el poden fer triomfar són: Coneixement ampli de l'anglès i de les tècniques comercials, així com capacitat d'establir relacions a "alt nivell d'empresa". Els viatges li ompliran un 30% del temps, i l'àmbit i objectiu serà Europa, Àsia i Amèrica. La tecnologia del producte no serà difícil d'adquirir si té una certa base tecnològica, encara que no és indispensable. Dependrà del Director Comercial Central en base Barcelona.

Les possibilitats de millora personal són excel·lents, i en conjunt pensat en el present i futur, es una ocasió excepcional. (Articles ja situats en el mercat nacional i internacional).

Per a més detalls, connectar amb GERENTE S.L. (Ref. 1-4-A)

Passeig de Gràcia, 71-3er. Tel.: 215 89 04 - Barcelona (8)

UNIVERSITARIS

— CURS ACCELERAT
D'ANGLES

— CERTIFICAT D'ESTUDIS
MAIG I JUNY 4 HORES
SETMANALS

"ENGLISH LANGUAGE
CORNER"

Marqués del Duero, 115 (Metro
Parlament)
Tel. 242 94 58

GRANS VIATGES CHAT

PRIMAVERA - ESTIU 1976.

- MARS del SUD i Volta al Món.
- JAPO - EXTREM ORIENT
- BALI EXOTIC
- CREUER ILLES GREGUES
- INDIA I NEPAL
- CREUER MARITIM ALS PAISOS NORDICS
- GRAN CREUER AL CARIBE
- CREUER SETMANAL PEL MEDITERRANI

Sol·liciteu informació i butlletins

**CIA. HISPANOAMERICANA
DE TURISMO**

Passeig de Gràcia, n° 11 Tel. 301 85 00 (12 línees)
Barcelona - 7

MOTORISME

A Le Mans fallaren tots els pronòstics

Gran Premi de França, primera prova per al Campionat del Món d'aquest any, categories de 50, 250, 350, 500 cc i side-cars. Escenari: circuit Bugatti, a Le Mans. Data: 25 d'abril.

Contra pronòstic, han fallat totes les previsions, a totes les curses, en aquesta primera mànega del campionat d'enguany.

A la categoria de 50 cc tothom esperava un triomf d'Angel Nieto, que a la primera jornada d'entrenament

assolí el segon millor temps i a la segona aconseguí el primer, amb la nova Bultaco. Els tècnics francesos esperaven un gran rendiment de l'aparició de la nostra màquina, en aquesta categoria, en curses de velocitat. Però una vegada més es van imposar les Kreidler holandeses i ni una sola Bultaco no va poder classificar-se. El resultat més esperat era el que havia d'aconseguir Nieto, però el corredor madrileny tingué la mala fortuna de caure a la primera volta. La sortida havia estat defectuosa i la caiguda es produí quan intentava d'atrapar el grup que anava al cap de la cursa.

El gran triomfador del dia fou l'italià Walter Villa, que s'imposà a les curses de 250 i 350 cc, amb facilitat. A la primera d'aquestes dues categories, Villa duia tal avantatge que a sis voltes del final una caiguda fortuïta no li va impedir de guanyar la cursa; li resultà, doncs, més que esperançador renovar el títol de campió que té en possessió.

A les categories de 350 i 500 cc la gran desfeta fou per a Giacomo Agostini i Johnny Cecotto. No hi ha res a dir de la derrota del primer —ja havíem informat de la dificultat que tenia per a obtenir unes muntures adients—, però sí que sorprèn que Cecotto es veiés superat per Villa en 350 i pel britànic Barry Sheene en 500 cc. Palomo, per la seva part, tingué una senyora lluita pel tercer lloc de 350 cc, però finalment no pogué aconseguir la classificació per falles mecàniques.

De tota manera, el campionat tot just comença.

SEGONA DIVISIO

El Nàstic va reculant

Prohibició de la cercavila de cloenda

Encara que, teòricament, no hi ha res decidit quan manquen sis jornades per a finalitzar el campionat de Segona Divisió, cada cop sembla més cert que tres dels cinc equips dels Països Catalans, Castelló, Terrassa i Gimnàstic de Tarragona, hauran de lluitar de valent si volen eludir el descens automàtic a la divisió inferior o, si més no, la promoció.

La situació és especialment delicada per al Gimnàstic, que el diumenge va tornar a perdre. El 0-1 amb què va finalitzar el seu encontre amb el Tenerife no ens diria massa si no coneguéssim l'escassa eficàcia de l'equip local davant un foraster que elabora un joc no massa lluit però pràctic de cara a la barraca.

Pel camp del Terrassa va passar el líder de Segona i el 0-2 final indica prou clarament la diferència entre els uns i els altres. És clar, però, que la situació de l'equip terrassenc no és la mateixa del tarraconí i encara hi ha possibilitats de poder jugar la promoció com a mal menor.

Finalment, un altre dels compromesos, el Castelló, tornà a patir i perdre davant el modestíssim, almenys pel joc desplegat diumenge, Coruña. I això no anima gaire de cara a un final de temporada tranquil.

Barcelona Atlètic i Sant Andreu, bé que recollissin resultats de signe diferent, continuen llur camí amb força tranquil·litat. Concretament l'equip blaugrana va estar a punt d'aconseguir un bon empat,

que fugí potser immerescudament. Per a la resta, normalitat. El Celta es troba en camí d'assegurar-se un lloc a Primera l'any que ve i el Màlaga, una altra vegada ha perdut un pas per assegurar-se una finalitat idèntica.

Resultats:

Murcia - Ensidesa	2-0
Valladolid - Màlaga	1-0
Calvo Sotelo - Cádiz	3-1
Coruña - Castelló	2-0
Rayo - Barcelona At.	1-0
Sant Andreu - Osasuna	2-0
Alavés - Celta	0-0
Terrassa - Burgos	0-2
Gimnàstic - Tenerife	0-1
Córdoba - Huelva	1-1

Classificació:

Burgos	32	16	10	6	41	24	42
Celta	32	15	10	7	33	19	40
Málaga	32	17	4	11	63	33	38
Valladolid	32	14	9	9	40	22	37
Coruña	32	16	5	11	37	25	37
Tenerife	32	13	11	8	46	36	37
Barcelona At.	32	11	12	8	38	38	34
Calvo Sotelo	32	12	8	12	36	40	32
Huelva	32	13	5	14	32	37	31
Córdoba	32	13	5	14	35	38	31
Rayo Vall.	32	13	4	15	39	44	30
Sant Andreu	32	12	6	14	32	40	30
Cádiz	32	10	9	13	40	38	29
Alavés	32	10	9	13	28	34	29
Osasuna	32	12	5	15	42	50	29
Castelló	32	9	11	12	33	40	29
Terrassa	32	9	10	13	25	35	28
Ensidesa	32	9	9	14	24	36	27
Murcia	32	11	4	17	35	51	26
Gimnàstic	32	8	8	16	24	43	24

HOQUEI PATINS

El Voltregà, una altra vegada campió

El diumenge acabà una altra edició del campionat de Lliga d'hoquei patins, en què es proclamà campió el C. P. Voltregà. El Sant Hipòlit ha realitzat la millor campanya de la seva història, car només ha perdut un sol partit. D'aquesta manera revalida el títol, i ara es disposa també a conquerir la Copa d'Espanya i la d'Europa, si cal. No li falta pas una bona plantilla per a tot això.

d'Alacant. Els dos equips puguen a la Divisió d'Honor, mentre que Calafell i Pilaristes promocionaran amb Terrassa i Cibaes, tot i que encara no s'ha celebrat el sorteig per a apallarse.

La Lliga, doncs, ha dit una altra vegada adéu. I una vegada més el Voltregà ha demostrat ser el millor i amb molt d'avantatge.

DIVISIO D'HONOR

RESULTATS	
VOLTREGA - REUS	11-3
VILANOVA - CLARET	10-3
ANOIA - BARCELONA	4-5
TERRASSA - CERDANYOLA	6-0
SENTMENAT - VIC	5-2
CIBELES - KIBER	2-3
ARENYS MUNT - CALDES	5-5

CLASSIFICACIO FINAL

Voltregà	26	23	2	1	189	88	48
Vilanova	26	20	3	3	132	63	43
Barcelona	26	18	4	4	154	84	40
Reus D.	26	13	2	11	159	123	28
Arenys M.	26	12	4	10	125	118	28
Sentmenat	26	10	3	13	100	120	23
Caldes	26	7	7	12	90	114	21
Vic	26	9	3	14	94	123	21
Anoia	26	10	0	16	97	125	20
Kiber	26	9	2	15	116	153	20
Cibeles	26	9	2	15	98	127	20
Terrassa	26	7	4	15	95	128	18
Cerdanyola	26	6	4	16	119	151	16
Claret	26	8	2	16	102	158	18

El segon lloc ha estat per al Vilanova, més complet i segur que no pas el Barça, que s'ha d'accontentar amb un tercer lloc, i fins i tot que el Reus, que una vegada més ha de fraudar.

Si els llocs del capdavant ja estaven resolts des de fa temps, fins ara no s'han decidit els equips que baixaven. Cerdanyola i Claret davallen a primera divisió, mentre que Terrassa i Cibeles d'Oviedo hauran de promocionar.

Cal destacar de la darrera jornada el partit entre els equips asturians: Cibeles i Kiber. Els d'Oviedo han estat els menys afortunats i ara hauran de defensar la seva permanència a la Divisió d'Honor.

Pel que fa a la primera divisió, el Vendrell ha quedat en primer lloc, empatat a punts amb el Montemar

TERCERA DIVISIO (III)

Inoportuna ensopegada del Girona

RESULTATS

Ontinyent - Gandia	4-0
Girona - Mallorca	1-1
Huesca - Sabadell	0-1
Eivissa - Llevant	1-2
Calella - Masnou	0-3
Vinaròs - Manresa	2-1
Mestalla - Constància	2-0
Vila-real - Lleida	0-0
At. Balears - Vilella	1-1
Olimpic - Endesa	0-1

CLASSIFICACIO

Girona	32	18	6	8	49	29	42
Llevant	32	18	5	9	50	29	41
Olimpic	32	13	13	6	37	23	39
Mallorca	32	14	9	9	37	36	37
Lleida	32	14	8	10	43	33	36
Villena	32	12	11	9	36	29	35
Gandia	32	14	6	12	36	36	34
Vinaròs	32	14	5	13	36	41	33
Sabadell	32	12	8	12	35	31	32
At. Balears	32	10	12	10	33	35	32
Constància	32	11	7	14	35	34	29
Endesa	32	11	9	12	27	31	31
Canstança	32	11	7	14	35	34	29
Eivissa	32	11	7	14	43	50	29
Vila-real	32	10	9	13	30	40	29
Manresa	32	12	4	16	42	53	28
Mestalla	32	8	9	15	30	34	25
Masnou	32	8	8	16	38	37	24
Calella	32	4	5	23	17	67	13

El més noticiable del que va succeir el diumenge al tercer grup de la Tercera Divisió, potser caldrà centrar-ho en quatre partits importants que poden replantejar la relació de forces en un futur immediat.

Per una banda, hi ha el perillós empat del Girona a casa seva davant el Mallorca que posa en dubte, pel poc temps que resta per a rectificar, la possibilitat no ja de l'ascens automàtic sinó fins i tot de la sempre difícil promoció. Un empat que afavoreix el Llevant, guanyador d'un Eivissa molt nerviós per la situació perillosa que ocupa cap a la cua de la classificació.

A un altre nivell, tenim el Manresa que va estar a punt d'empatar a Vinaròs amb la ja habitual formació de circumstàncies per causa del problema plantejat pels jugadors titulars. Per cert que s'havia dit que el diumenge passat seria el de la reconciliació per als titulars, que tornarien a jugar. No ha estat així, i tot continua com abans però bé que la situació s'hagi agreujat. Finalment, al capítol de sorpreses s'hauria de citar la victòria del Sa-

badell a Osca. L'Osca continua essent un pretendent a pujar de categoria, però es indubtable que ara la situació es complica per causa d'aquesta derrota. Per la seva banda, el Sabadell roman en una zona intermèdia sense massa problemes de cara a l'esdevenidor.

A la cua, el Calella ha estat derrotat una altra vegada. Aquest cop el beneficiat és el Masnou, antepenúltim, que pot així donar un respir a la plantilla, completament angoixada per una situació perillosíssima.

DON, S. A.

Que pertany als mundialment famosos productes d'escriptura "PAPER MATE" (Punta Viva, Trazo, Viva Yo), per ampliació de l'equip de vendes necessita:

VENDEDORA PER CATALUNYA I LLEVANT

ES REQUEREIX:

- Experiència en Vendes no inferior a dos anys.
- Nivell de cultura equivalent a Batxillerat.
- Residència a Barcelona.
- Disposició a viatjar (interessaria amb carnet de conduir categoria "B").
- Dedicació exclusiva.
- Esperit d'equip.

OFERIM:

- Salari de l'ordre de les 400.000 pessetes anyals, revisables segons vàlua.
- Afiliació a la Seguretat Social i inscripció en nòmina des del primer moment.
- Pagues extraordinàries completes.
- Incentius.
- Dietes.
- Assegurança de vida.
- Formació a càrrec de la Companyia.

Escriu a mà enviant Curriculum Vitae i adjuntant fotografia, a Gilete Española S.A. Apartat, 14.444 Madrid, fins el dia 2 inclús, indicant en el sobre, Referència "S". Garantim absoluta reserva. Totes les candidates seran contestades.

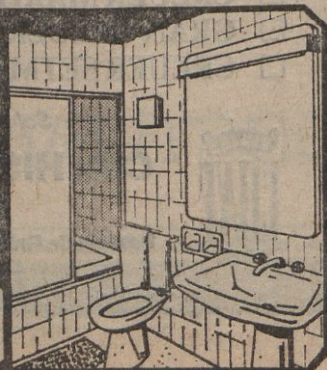
EDIFICI DE DESPATXOS

De luxe, al c/ Marià Cubí, 7 i 9, amb tots els serveis: calefacció, aire condicionat, sanitaris acabats, "terrazzo" 40x40, fil musical, TV Parking. De 60 m2. a 300 m2. Informació al telèfon 317 78 62

REFORMES I DECORACIO DE PISOS, BANYS, CUINAS

Garantia 20 mesos Maxima rapidessa El servei mes complet de: **Mestres d'obres Electricitat Lampisteria Fusteria** Presupost i Projectes al moment

STYL T. 239 54 90
NOU BERLIN, 77

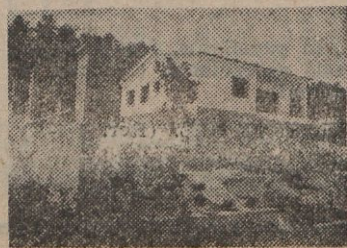

COMPTABILITAT

ELEMENTAL
MITJA
SUPERIOR
Acadèmies C. Català Comercial

Barcelona: Rbla Catalunya 3, 1 er. Tel.: 302 22 38
L'Hospitalet: Prop Mercat la Florida. Tel.: 333 20 35
Santa Coloma: Josep Aantoní 84-86. Tel.: 386 79 98

PAU

PER A VOSTRE I LA SEVA FAMILIA LI OFERIM A LA **MAS MESTRE** SENSE CONTAMINACIO AIGUA PURISSIMA I INESGOTABLE I NOMES A CINC MINUTS DE SITGES RESTAURANT, TELEFON, PISCINES, TENIS, MINI-GOLF, "PICADERO" CAVALLS CONSTRUIM EL SEU XALET GRA NFACILITATS DESCOMPTE ESPECIAL PER ELS LECTORS D'AVUI TELFS. 228 31 73 - 218 29 43

cavall de cartró

Mandri, 62-BARCELONA

MUSICA

Noces d'argent per a un concert

Heus aquí un encapçalament d'aparença literària que és, en realitat, expressió literal dels vint-i-cinc anys que, en la darrera audició de l'Orquestra Ciutat de Barcelona, se celebren del Concert per a violí de Rafael Ferrer. Ell mateix el feu co-neixer el 1951, com a solista de la que llavors era la "Municipal", sota la direcció d'Eduard Toldrà. Ara n'ha estat solista Josep M. Alpiste, que en aquella data devia ésser encara un infant, Alpiste ens plau perquè es troba encara en un estadi ascendent de la carrera i els progressos que fa són evidents. Ha millorat d'una manera extraordinària en el volum i excel·lència del so, atributs essencials de tot solista que pretengui actuar en públic, i ha realitzat l'obra de amb un domini tècnic notori. Aquest compositor no es prodiga com la seva classe es mereix, ja que és músic nat i té per qualitat bàsica la sinceritat. Una llei que adesiara exigeix una certa dosi de valentia, la proclama

amb naturalitat, alhora que fa música fresca, emotiva i lírica i a la vegada de gran competència tècnica. El concert és, per lògica, fruit d'un violinista que coneix molt bé les possibilitats del seu instrument i les regions de major esclat. Un èxit i un veritable esdeveniment per a Rafael Ferrer.

I hauríem de cloure ací el comentari, perquè fora de la dita obra, res de bo no vam escoltar ja que merescués una especial al·lusió. La Suite em si menor de Bach, sense matèria, estil ni solista audibles. Els "Quatres" de Músorgsky, simplement normals, amb tendència a sentir-hi petites ensopagades de més d'un solista, llevat d'un sensacional solo de tuba, d'un músic de qui lamentem desconèixer el nom, però sí que sabem que és digne d'una Filharmònica de Berlín.

JOSEP CASANOVAS

CANÇO

Quico: Palau d'Esports/Barcelona/27-2-76

Amb aquest títol tot just s'acaba de publicar un àlbum discogràfic de llarga durada que, en la línia de Barcelona/Gener del 1976 i Madrid 76, les darreres produccions de Lluís Llach i Raimon, respectivament, constitueix un document sonor i gràfic de gran valor en oferir-nos bona part de l'enregistrament d'una actuació pública important.

Dos mesos després de la seva celebració, aquell recital assoleix ara lebració, el recital del 27 de febrer passat al Palau Municipal d'Esports de Barcelona, assoleix ara vida nova gràcies a una gravació que recull amb absoluta fidelitat documental alguns dels aspectes més destacats de la vetllada, i no solament pel que fa a les interpretacions de Pi de la Serra, sinó també quant a les reaccions del públic, cada vegada més protagonista destacat de

les actuacions dels nostres cantautors populars. En aquest sentit, Palau d'Esports/Barcelona/27-2-76 és una obra francament interessant i que ens ajuda a recordar i reviu una nit memoràble.

Partint de l'enregistrament integrat de la seva actuació d'aquella nit, Pi de la Serra ens ofereix ara, un total d'onze cançons que van des de peces tan antigues com ara L'home del carrer fins a composicions tan recents com Inventari, passant per d'altres que van des d'Avui és diumenge fins Verda, Bon temps per a fer cançons, El meu cervell, Cuba 75, Insolació i Fills de Buda. Ni de bon tros no es tracta d'una mostra íntegra de les cançons interpretades per Pi de la Serra en aquell recital, on també interpretà No és veritat, La lluna blanca, Pizzicato polititzat, Un malson, Sé, Una tarda qualsevol, Un dia gris a Madrid, La meua estrella, La cultura, El burro i l'àguila reial i Sento el vent; tot i així, el document sonor de Palau d'Esports/Barcelona/27-2-76 és d'una eloqüència inqüestionable i representa una fita molt important en l'obra discogràfica de Pi de la Serra, home que a hores d'ara ja duu

gairebé tretze anys de dedicació constant i ininterrompuda al món de la nostra cançó popular.

Palau d'Esports/Barcelona/27-2-76 ajuda a comprendre la personalitat artística i humana de Pi de la Serra, un tipus ben singular, i que sempre ha estat un individu que ha seguit la seva pròpia evolució, sense fer gens de cas de les modes, però seguint molt de prop la nostra existència quotidiana com a poble. Una decantació estilística que l'ha dut d'una primitiva i encara mai no desmentida influència de Brassens cap a una mena d'orientació que s'aproxima a la de Léo Ferré, amb el pes sempre present dels grans creadors de "blues" com Big Bill Broonzy, John Lee Hooker o Leadbelly, entre d'altres. I tot això troba una base excel·lent en uns textos on Pi de la Serra destaca com a manipulador expert i hàbil dels mots, amb troballes realment genials com Inventari, una autèntica obra mestra de la nostra cançó popular actual, o com a Cuba 75, un cant fet alhora de ràbia i d'esperança, o com en les ja esmentades, Fills de Buda, Cançó en i o Verda, entre d'altres.

JORDI GARCIA-SOLER

TOROS

El carretó amb banyes

El diumenge (25 d'abril) a la plaça Monumental de Barcelona, i amb menys de mitja entrada, es van torear sis toros dels ramaders germans Sánchez Coboleda. El primer, segon, quart i sisè de la Pilar, el tercer de la Maria i el cinquè del Manuel. Tots grossos. Una cursa ben presentada, amb bones banyes i molt punxegudes. Però, en general, els toros tenien la sang aigualida; és a dir, poca raça.

El primer toro va escometre cinc vegades el cavall i va retirar-se a corre-cuita. Alçava el cap sense saber-lo endinsar més endavant. Miguel Márquez no hi va poder fer res i va dansar unes quantes passades. Va matar amb una estocada baixa. El quart suportà dues piques. Pepe Ortiz va banderillejar molt bé i va rebre una ovació. Márquez va tornar

a torear amb molta vulgaritat i va matar el toro d'una punxada fonda i un "escabello".

El segon va suportar dues piques. Certament tirava molt per la banya esquerra. Francisco Núñez, "Curriollo", s'hi entretingué breument i per a matar el toro necessità dues punxades, una estocada curta i un "escabello". A l'usu segon, que va escometre tres vegades els cavalls, es mostrà voluntariós, i va matar-lo amb una estocada curta i un "escabello".

El més afavorit amb els toros fou Félix López, "El Regio". El tercer toro aguantà dues piques i arribà a l'últim terç sense cap malícia, però amb poca arrencada. L'únic que va fer "El Regio" va ser matar bé. És a dir, avançà bé la mà esquerra, feu bé la creu i es llençà a una estocada sencera. Li van donar una orella i un tomb a la plaça. El sisè, amb

unes banyes molt grosses i afinades, però un xic més prim que els altres, va escometre quatre voltes el cavall amb no gaire bravesa. Però va ser el millor toro de la tarda, d'una noblesa excepcional, i d'arrencada llarga: el toro "Rosuelo", era un bombó, un carretó amb banyes. Tots als adjectius em semblen migrats per a elogiar la seva noblesa.

"El Regio" no va saber aprofitar-lo; no va fer res de bo en la seva feina, i matà, així sí, amb una estocada que sortí de dret per les costelles del brau. Li van donar dues orelles, però sens dubte el toro va ser superior al torero.

La tarda va ser molt freda. Bona falta ens va fer un braser per a escalfar-nos.

El pes dels toros en viu fou: 532, 514, 502, 598, 518 i 519 quilos, respectivament, i per ordre de torea-ment.

A. SANTAINES CIRES

Premis de l'Acadèmia Francesa de Cinema

L'Académie Française du Cinéma ha publicat la llista dels seus premis anuals, després de la reunió tradicional que es va celebrar dimarts a París.

Foren concedits: El premi internacional a la pel·lícula "Aguirre, la colèra de Dieu" de Werner Herzog.

El gran premi de l'Académie a "India song" de Marguerite Duras.

El premi d'interpretació femenina a Carol Kane (en la pel·lícula "Hester Street").

Premi de la interpretació femenina francesa a Jeanne Goupil ("Les galettes de Pont-Aven").

Premi de la interpretació masculina estrangera a Al Pacino ("Un après-midi de chien").

Premi de la interpretació masculina francesa a Patrick Dewaere i Patrick Bouchitey ("La meilleure façon de marcher").

HERNIAT

L'aparell "ODRAP" és suau i de màxima comoditat. L'avanç sense ferros ni ressorts; només pesa 95 grams; amb banyador es porta sense notar-se; es pot dormir portant-lo; banyar-se per ser rentadís. Amb "ODRAP" l'hèrnia va reduïda i millorant. Es fabrica a mida, sota prescripció facultativa. "ODRAP", Travessera de Gràcia, 10 pral. (al costat Pl. Calvo Sotelo). BARCELONA-6. Autorització D. G. Sanitat 580. Consulteu al vostre metge. Horari 10-1, 4-7.

AUTO MOTO FARPEN

c/ Còrsega 374
c/ Castillejos, 329
c/ Mallorca, 495-532

Cotxes i motos noves i usades, més de 100 vehicles revisats en stok, garantitzats i amb facilitats de pagament a la vostra comoditat. Presentant aquest anunci rebreu un obsequi.

BULTACO FLOREAL

Agència i Servei
BULTACO
Motos noves i d'ocasió
garantitzades
Revisions i reparacions
BULTACO

COMPRO QUADRES

ANTICS I MODERNS
-i n'accepto per a la pròxima
s'lhasta

SALA CANUDA
Canuda, 4 - Telf. 302 98 31

PRIMERES COMUNIONS

FESTES INFANTILS
LUIS CORTINA
ABANS SALA MOZART
Passeig de Gràcia, 89, Atic. 5.
Telf. 215 39 10

Xè ANIVERSARI COR MONTSERRAT TERRASSA

concert commemoratiu

PROGRAMA I part: Recull antològic dels deu anys
II part: Estrena del poema coral
"...per la victòria de la pau"
Lletra: Lluís M. Xirrnachs
Música: Ramon Codina

Dimarts, 27 d'abril (11.30 nit) i diumenge, 2 de maig (6.30 tarda)
Santuari Ntra. Sra. del Carme (P.P. Carmelites)
Avda. Abat Marçet - TERRASSA

ALBERT GRAU I LLACH
Representant
d'Orquestres
Cobles de Girona
Telf. 25359 48. BARCELONA

comercial balmes
Balmes, 254-Barcelona (6)
Tels. 2281976-2282818-2282373
DISPENSA-
DORS
DE SABÓ EN
LLAUTÓ CROMAT
DOSSIFICADOR
AUTOMÀTIC
DE TOVALLOCS

AVUI, des de les 4
Una ESTRENA PUNTUAL

(SALA ESPECIAL)
El 26 de maig del 1828 va aparixer a una plaça de Nuremberg un home jove d'aparença salvatge. No sabia parlar ni quasi caminar. Si "Aguirre" ha sigut la revelació, "Gaspar Hauser" és la consagració d'un home de cinema que no es sembla a cap altre. WERNER HERZOG

EMILIANO PIEDRA distribución presenta
el enigma de
GASPAR HAUSER
UN FILM DE WERNER HERZOG

GRAN PREMIO ESPECIAL DEL JURADO
PREMIO DE LA CRITICA INTERNACIONAL
con:
BRUNO S. • WALTER LADENGAST
BRIGITTE MITA • WILLY SEMMELROGE
V. O. subtitolada
curt: "EL VIENTO"
Majors de 14 anys i menors acompanyats

EXECUTIUS DE PROMOCIO

"Promociones Filatélicas, S.A.", amb domicili a Barcelona, c/ Diputació, 245, pral. (Direcció General), sollicita persones aptes per a incorporar-se al càrrec de referència.
EXIGIM:
- Alt nivell professional.
- Experiència en la venda de servels, demostrable documentalment.
- Edat no superior als 45 anys.
- Fiança en metalle de 250.000 ptes. que haurà d'ésser dipositada al Compte Corrent que l'Entitat té obert a la Caixa d'Estalvis Provincial de Barcelona. L'esmentada fiança acreditarà una plus vàlua neta anual del 10% i serà tornada al seu propietari en cas de trencar-se els lligams amb la Companyia.

CINEMA

«Porcile», un altre Pasolini

Una mica perquè s'ha mort, una mica perquè s'ho val i una altra mica perquè censura (quan te'n vas?) vol, anem recuperant —sense presses— els films de Pasolini. Primer, **Teorema**, i ara, **Porcile**. I l'espectador de l'estat espanyol, que ha estat en dejú, ha de fer autèntic funambulisme cerebral.

Porcile ja té vuit anys. No és una qüestió de joventut o de vellúria. Es que, senzillament, cal tenir-ho ben present. Projectant-lo donem una actualitat a **Porcile** que no és la seva. Si alguna persona ho desitja, doncs, pot calcular què ens fa profit ara de **Porcile** i —a més a més— què fou a la seva hora. Veure **Porcile** avui i mirar de veure'l llavors, el 1969. La data més explicativa és el maig del 68. S'ha dit que Pasolini surt del seixanta-vuit francès despitat, que ja no hi toca (teòricament). Potser sí. De tota manera, **Porcile** és la crònica sentimental d'aquells dies. Sobretot de l'estiu del 68, de la derrota. **Porcile** és dos contes sobre el càtig. Primer el desordre i després la punició. Primer l'antropòfag (Pierre Clementi) i l'inútil enamorat dels porcs (Jean Pierre Léaud). Més tard, les execucions. Pierre Clementi és un perill i a moina. A Jean Pierre Léaud, qui sap!, potser li haurien perdonat la seva debilitat sexual pels porcs, però no que sigui un xicot improductiu. Al pare ex-nazi, empresari xuclador del «miracle» alemany, això se li entravessa, no s'ho empassa. Els porcs, quan es mengen Jean Pierre Léaud, són els botxins.

Si volem que **Porcile** ens sigui simpàtic no hem d'anar més enllà. Podem abillar-lo amb simbolismes; segurament hi són, però se'ns farà llauana. Perquè amb **Porcile** ocorre com amb **Edipo rey** i d'altres... les abstraccions de Pasolini retallen, empobreixen. Les seves par-

boles sempre perden el context, la referència. Són intemporals (que no és el mateix que ser actuals). No simplifiquen, oblidem. Per això, si comencem a pensar què, qui, representen Clementi i Léaud, dubto molt que trobem bandera. ¿Paral·lelisme, entre ambdues històries? Sí, són evidents. De tota manera, interessa més el que no hi ha o n'és absent. Entre els dos contes hi ha allò que diu Pasolini a **Le cenere di Gramsci**: «entre dos mons, la Viera que no tenim. Decisions, altruisme... No hi ha més so que el d'aquest insalubre jardí».

Per a anar a veure **Porcile** i no empar-se, s'hi ha d'anar a jugar. I això convé de tant en tant. I estrenarem sala especial: Publi 2, a Barcelona.

TOMAS DECLOS

«Hindenburg»

L'Urgell Cinema barceloní en-xampa tots els films de catàstrofes. No va poder fer «Terremoto» per culpa del «sensurround», però, dels altres, («El coloso en llamas», «Tiburón») no se n'ha distret cap. I per això era inevitable que «Hindenburg» hi anés a parar.

La fidelitat de «Hindenburg» a l'hipotètic gènere del cinema catastròfic és fora de discussió. Hi són tots els elements de base. Hi ha una sèrie d'individus, un lloc de coincidència i un daltabaix cataclísmic. En el grup de les víctimes, però, cal distingir els subjectes anònims —solen morir-ne a bastança, d'aquests— i les persones, les animetes amb problemes. Uns fan el nombre i els altres la tragèdia. Perquè no és el mateix veure rostir el soldat desconegut que perillar la mare d'una nena sorda (Anne Bancroft).

L'estructura del film, doncs, és clara. Presentació dels protagonistes, cadascun amb un petit conflicte a la butxaca, i un final apocalíptic on uns s'hi queden per sempre (George C. Scott) i d'altres se'n surten (la Bancroft). Qui vagi a veure «Terremoto», vagi a veure «Hindenburg», si fa no fa irà a veure coses molt parelles.

Ara bé, els americans —sobretot quan hi ha dòlars— fan les coses amb cara i ulls. S'ha d'amagar el truc. I, per començar, agafen gent de l'ofici, allò que se'n diu «un bon artesà». Mark Robson els va fer figa a «Terremoto», però és l'excepció. Spielberg (amb molta televisió) donà un correcte —correcció americana, és clar— «Tiburón» i Wise un «Hindenburg». Wise és home de garanties, va ser el director de «West side story» (encara que Jerome Robbins, el coreògraf, hi ficà molta mà) i, a més a

més, no té manies. Ajudant de muntatge amb Welles i, alhora, realitzador d'«Helena de Troya». És el típic director d'encàrrec. A «Hindenburg» demostra ser complidor. Els afegits anecdòtics i els entreteniments argumentals —l'ornament de l'estructura de base— són distribuïts sense gaires ets i uts, però mai matusserament. És l'ofici. Que si hi havia el problema diplomàtic d'una exportació d'heli, que si els zeppelins eren un arma de propaganda nazi, que si hi havia nazis amb remordiments, que si etc., tot això —repetim-ho no importa. L'interessant és que hi ha un dirigible ple d'hidrogen i que es fum castanya. El final en blanc i negre, representent el «cromatisme» del documental de la Universal, dona encara més versemblança històrica a aquesta historieta de globus nobles i fum.

TOMAS DECLOS

TEATRE BARCELONA

AVUI NIT 10.30

F. POLATOGLU presenta

«HAIR»

el rock musical de l'amor tribal

VERSIO COMPLETA

FINALMENT: ESTRENA A ESPANYA

els diàlegs de «HAIR» aprovats en castellà. Cinc actors invitats perquè vostè compregui els diàlegs.

ATENCIÓ: Degut a un nu integral masculí i femení, aquesta obra és rigorosament per a majors de 18 anys.

UNA PEL·LICULA QUE HA FET HISTORIA! IMMINENT ESTRENA!

BARCELONA

TEATRES

APOLO. Tel. 241 40 06. Palau de la Revista. El Teatre més acreditat de Barcelona. **COLSADA** presenta la seva gran companyia titular de Revista. Tarda 6. Nit 10.45. Sensacional èxit de la gran superrevista còmica. «UNA AMIGUITA DE USTED» amb Tania Doris, Luis Cuenca i Pedro Peña. Espectacular desfilé de dones internacionals! Dos ballets d'atracció! Desplaçament inimitable. Autobusos 29, 57, 64 i metro Lesseps, estació Poble Sec us deixaran a la mateixa porta del Teatre. Venda d'anticipació de localitats amb 6 dies. DUES ÚLTIMES SETMANES!

BARCELONA. Tel. 318 94 97. AVUI DIMARTS. Nit 10.30 E. **POLATOGLU** presenta «HAIR», el rock musical de l'amor tribal Companyia de Nova York. Versió completa. No apte per a menors de 18 anys. Dies d'actuació de la present setmana, dimecres, nit 10.30, Dijous, tarda 6.15 i nit 10.30. Divendres, nit 10.30. Dissabte i diumenge, funcions tarda 6.15 i nit 10.30. Localitats en venda. **CAPSA.** (Tel. 215 73 93) «La Cuadra» de Sevilla presenta: «LOS PALOS» de Salvador Tàvora, a partir d'uns documents ordenats i proposats per José Montleón. Funcions: dimarts, dijous i dissabte a les 7.00 i 10.30. Dimecres i divendres a les 10.30. Diumenge, 7 tarda. Dilluns, descans. Descompte per als estudiants. **POLIORAMA.** Avui no hi ha funció per descans de la Cia. Demà, tarda 6.30, nit 10.45. Gran esdeveniment! Estrena

Cia. Irene Gutiérrez Caba amb Carlos Estrada en: «UNA VEZ AL AÑO» de Bernard Slade. Adaptació: Artime i Izpilueta. Direcció Lluís Escobar. «La divertida història d'una parella que viuen feliçment casats... però no l'un amb l'altre!» Emocionant! ¡Divertidíssim! ¡Una autèntic èxit mundial!

ROMEA. (Tel. 317 71 89.) Només fins el 9 de maig, recitals de LA TRINCA: «SET ANYS I UN DIA». Direcció musical, Francesc Burrull. Escenografia, Josep Massagué. Supervisió escènica, Joan-German Schoeder. Funcions: Dilluns, descans de la Companyia. De dimarts a divendres, només 10.45 nit. Dissabte i diumenge, 6.45 i 10.45.

TEATRE ROMEA. (Tel. 317 71 89.) Dilluns, dia 3, 10.45 nit PERE TAPIES I LES SEV S CANÇONS. Amb acompanyament musical de: Joan Albert Amargés, Carles Benavent, Ricard Roda i Jordi Llanés. Venda anticipada de localitats. Únic recital.

TALIA. Tel. 241 14 47. (Climatitzat). AVUI DIMARTS DESCANS, DEMA I TOTS ELS DIES. Tarda 6.15. Nit 10.30. Cia. JOSEFINA GUELL. GRAN EXIT! Comèdia d'intriga i «suspens». «TRAMPA PARA UNA MUJER». Original de Robert Thomas. Traducció: Angel F. Montesinos. Elenc per ordre d'aparició: Tina Vidal, Rosário Coscolla, Encarna Chimeno, Josefina Güell, Luis Torner i Camilo García. Direcció: Marcel Ibero. Venda localitats amb cinc dies d'anticipació.

VICTORIA. (Tel. 241 39 85.) Tarda 6.30. Nit 10.45. El més gran esdeveniment de la temporada. Balaguer i Buira presenten «LUZ VERDE». El més

grandiós espectacle musical dels últims temps, amb la gran «vedette» del moment LORENA: la gràcia inimitable de SANTI SANS: el més important ballet d'Europa: GIN PARK. Amb Rita Thizia, Lucia Dos Santos i un inesgotable elenc de primeríssimes figures.

CAFE TEATRE

CALIOPE. (Balmes 245. Tel. 218 10 03.) Nit a les 12 i 1.30. estrena de l'espectacle «POP» més atrevit, còmic, desvergonyit i violent... però intel·ligent: «MANDARINA MECANICA» per primeres figures del teatre, cine i televisió: Victor Petit, Carlos Velat, Antonio Lara, i Marta Angelat. Coreografia: FRANCISCO GELABERT. Direcció: JOSE TORRENTS. (Reserveu taula amb antelació.) Diumenge, descans de la companyia.

TEATRES RESTAURANT

SCALA BARCELONA. (Passeig de Sant Joan, 49.) SCALA BARCELONA PRESENTA EL NOU ESPECTACLE INTERNACIONAL «ESTA NOCHE... SCALA». REALITZAT I DIRIGIT PER RAMON RIBA I ANTONIO RIBA. Tots els dies a les 8.15 sopar, ball i espectacle (1.100 ptes.) A les 0.15 consumació, ball i espectacle (650 ptes.), o sopar fres, ball i espectacle (750 ptes.). Diumenges, sessió especial a les 17 hores, consumació, ball i espectacle (500 ptes.). Dissabtes i vigília de festius, suplement 100 ptes. RESERVES: TELEFONS 246 34 00-225 15 15.

CINEMES D'ESTRENA

AMERICA. (Tel. 223 50 09.) «ODIO LA VIOLENCIA» i «FURTIVOS». (Majors 18 anys.)

ATENAS. Balmes, 365. Tel. 247 49 80. Cine familiar apte: Tarda, 3.30. «EL CAPITAN PIRATA», amés, «CARLITOS Y SNOOPY». (Dibuixos.)

COMEDIA. (Telef. 316 23 96.) «MANUELA» (majors de 18 anys), tarda, 4.20. Numerades, 6.10 i 10.25.

DIORAMA, 73. (Plaça Bon Succés, 73. Tel. 318 12 91.) Continua 10.30. «ODIO LA VIOLENCIA» i «FURTIVOS» (12.30, 3.45, 7.05 i 10.35). No apte.

MONTSERRAT CINEMA. (Tel. 255 59 70.) «FURTIVOS» i «ODIO LA VIOLENCIA». No apte.

SELECTO. (Major de Gràcia, 175. Tel. 217 14 63.) «ODIO LA VIOLENCIA» i «FURTIVOS». No apte.

VERSALLES. (Tel. 236 49 54.) Nou equip de projecció. Màxim confort. «ODIO LA VIOLENCIA» i «FURTIVOS».

CINEMES DE REESTRENA

CONDAL. (Paralelo, 91. Tel. 242 31 32.) Tarda, continua, «LOS CUCHILLOS DEL VENGADOR», per Cameron Mitchell i Fausto Tozzi, i «EL MUNDO ESTA LOCO, LOCO», per Spencer Tracy i Mickey Rooney. (apte). Festes, matinal a les 10.

DORADO. «VERANO DEL 42» i «LOS HERMANOS AZULES». (majors 18 anys.)

JAUME I. (Av. República Argentina, 217. Tel. 247 43 96.) «FRENCH CONNECTION-2» i «CELEDONIO Y YO SOMOS ASI».

LIDO. (Passeig Sant Joan, 27. Tel. 225 49 19.) «FRENCH CONNECTION-2» i «CELEDONIO Y YO SOMOS ASI».

MARAGALL. (Tel. 255 21 73.) Passeig Maragall, 168. Tel. dimecres: «James Bond contra Goldfinger» i «No disponible».

NAPLES. (Avda. S. Antonio Maria Claret, 83.) Fins dimecres: «EL MUNDO ESTA LOCO, LOCO, LOCO» i «LOS CUCHILLOS DEL VENGADOR».

VERDI. (Tel. 228 51 33.) «FRIAMENTE, SIN MOTIVOS PERSONALES» i «LA OTRA CARA DEL PADRINO». No apte.

SALES ESPECIALS

ALEXIS, 143. (Tel. 215 05 06.) Continua des de 10 matí. «FAT CITY», V.O. (10.10, 12.15, 2.15, 4.20, 6.20, 8.20 i 10.25.) 18 anys i 14 acompanyats.

ARCADIA. (Tel. 228 65 16.) Continua des de les 4, «L'ENIGMA DE GASPAR HAUSER», V.O. (V.10, 6.20, 8.30 i 10.40). 14 anys i menors acompanyats.

ARS. (Tel. 211 75 43.) Continua 4.15, «AGUIRRE», V.O. 4.15, 6.40, 8.45 i 10.45, i el curt «Anta, mujer», 18 anys.

ARKADIN 1. (Travessera de Gràcia, 103.) Sessions, 4, 6.10, 8.20 i 10.30. «AGUIRRE», V.O., i el curt «Anta mujer». (Pel·lícula a les 4.25, 6.35, 8.45 i 10.55.) 18 anys.

ARKADIN 2. (Travessera de Gràcia, 103.) Sessions 4.45, 6.45, 8.45 i 10.45. «ASYLUM», V.O. i el curt «Tratado de construcción». (Pel·lícula 5, 7, 9 i 11.) 18 anys.

FILMOTECNA NACIONAL. Mercaders, 32. T. 310 72 49. Avui, cine underground USA: 4: FENDER EL INDIU, de Robert Cordier. V.O. subt. fran. 6: THE ILLIAC PASSION, de Gregory Markopoulos. V.O. subt. fran. 8: FENDER EL INDIU. 10: Cine Werner Schroeter: EL ANGEL NEGRO. V.O. subt. fran.

FILMOTECNA NACIONAL/FUNDACIO JOAN MIRO. Parc de Montjuïc. Tels. 329 19 08 - 329 19 16. Hoy, 6: INVASION d'Hugo Santiago. Argentina. 8: LES AUTRES. d'Hugo Santiago. França. V.O.

MORATIN. Muntaner, 246. Tel. 217 82 06. Continua tarda de 5 a 9.15; nit 10: «PLEURE PAS LO BOUCHE PLEINE», de Pascal Thomas, amb Annie Cole, Frederic Duni. V.O. francesa subtítulada. Curtmetratge «PASSION». Pas pel·lícula: 5.15 i 7.20; nit 10.10. (18 anys.)

PUBLI 1. (Tel. 215 18 03.) Continua des de 11 matí. «GALLILEO» V.O. de Liliana Cavani i curt-metratge. (Pas pel·lícula: 11.10; 13.20; 15.30; 17.40; 19.50; 22.30.) Majors 18 anys.

PUBLI 2. (Tel. 215 18 03.) Continua des de 11 matí. «PORCILE» V.O. de Pier Paolo Paso-

lini i curt-metratge. (Pase pel·lícula: 11.10, 13.15, 15.20, 17.25, 19.30, 22.30.) Majors 18 anys.

BOITES

ORFEO. (Plaça Goya. Telèfon 254 60 16. L'underground musical de Barcelona. Tots els dies, tarda i nit (excepte di lluns no festius).

LORD BLACK. (Tel. 242 87 10.) La boïte més íntima amb el millor ambient. Sense problemes d'aparcament.

SALES ESPECIALS

LA BUENA SOMBRA. (Ginjol, 3. Rambles-Plaça del Teatre. Tel. 302 31 14 i 302 00 87.) PARADIS DEL SEXY.

LOS TARANTOS. Gran Show flamenc.

OLESA DE M.

LA PASSIO D'OLESA DE MONTSERRAT. Temporada 1976. Representació els dies 1 i 2 de maig. Taquilles a: JORBA PRECIADOS. T. 317 00 00 i a OLESA. T. 878-1009.

ATRACCIONS

TIBIDABO. — Parc d'Atraccions. Obert tot l'any. Restaurants, Bars, Auto-servei. Aparcament al peu del Funicular.

1º RELACIO (1)

CONTI MASQUEDA, JOSEP
CONTI PEREASNAU, M.T.
CONTI SANMARTI, E.
CONTIJOCH ADELINA
CONTIJOCH MESTRES, A.
CONTIJOCH P. JOAN
CONTIJOCH PRATDESABA
CONTRAST GALERIA, A.
COOLL ULEIN, F.
COOP. AGR. ST. BERTOMEU
COOP. TEIXIDORS A MA
COOPERATIVA I. C. RURA
COPONS BALINS, JOSEP
CORACHAN LLORT, R.
CORAL ARIMON, JOSEP
CORAL JAUMOT, JOSEP M.
CORAL SENDROS, P.
CORBELLA LLOBET, O.
CORBELLA MORRAL, J.
CORBELLA PEREZ, F.
CORBELLA PIQUE, PAU
CORBELLA PONG, LLUIS
CORBELLA PONS, ROSE
CORBELLA ROIG, JOAN
CORBELLA SANAHUJA, L.
CORBERA FERRER, F.
CORBERA GILI, C.
CORBERA PONT, JOSEP
CORBERA SANTANACH, J.
CORBERA SOLANELLS, J.
CORBERA TAMAYO, JOSEP
CORBERO COMAS, P.
CORBERO PASCUAL, J.
CORBERO TREPAT, X.
CORBERO COMPTÉ, JOAN
CORBERO, FRANCESC
CORBI, S.
CORCHET BARIANSO, R.
CORCHETE LOPEZ, MARIA
CORCOI SURROCA, M.
CORCOY SERRA, ANTONI
CORDEBAS PASCUAL, T.
CORDEIRO ABELLO, MANEL
CORDELOS BORJA, J.
CORDONER FERNANDEZ, X.
CORELLA GIL, JOAN
CORELLA GIL, JOAN
CORET NOVOA, ANDREU
CORIS VIDAL, JOSEP
CORMAND MUÑOZ, JOSEP
CORNADO AYATS, CARLES
CORNET BOSCH, EDUARD
CORNET CIURANA, MANEL
CORNET COLOM, JOSEP
CORNET JAUME, ANDREU
CORNET PUBILL, ANGEL
CORNET ROBLES, JOAN
CORNUELLA C., JOSEP
CORNUELLA MIR, C.
CORNUELLA MIR, LLUIS
CORNUELLA MIR, MARTI
CORNUELLA MIR, R.
CORNUELLA REY, PAU
COROMINA ARMINYANA
COROMINA IBORRA, S.
COROMINA MORETO, M.
COROMINA ROMAGOSA, I.
COROMINA ROMAGOSA, S.
COROMINAS BERET, F.
COROMINAS C., JOSEP M.
COROMINAS C., MONTSE
COROMINAS COT, R.
COROMINAS COT, RAFAEL
COROMINAS COT, RAFAEL
COROMINAS FUNTANE, M.
COROMINAS M., LLUISA
COROMINAS MITJAVILA
COROMINAS MORENO, P.
COROMINAS PARTEGAS
COROMINAS PUIG, JOSEP
COROMINAS SAMPERE, J.
COROMINAS UTGES, J.
COROMINAS UTGES, J.M.
COROMINAS VIÑA J.
COROMINAS VIGES, J.M.
COROMINES JULIA
COROMINES MARCET, A.
COROMINES MARCET, J.
COROMINES PINYOL, M.
COROMINES-SERRATS, F.
CORONA MELONI, MARIO
CORONA MELONI, MARIUS
CORONAS PARDAS ENRIC
CORONAS PARDAS JOSEP
CORRAL MARTI, QUIMET
CORRALES, ANTONI
CORRAMORALL A., LLUIS
CORREDOR BOFILL, E.
CORREDOR MATHEOS, J.
CORREDOR TATJÉ, I.
CORRETTJA BONET, PERE
CORRONS ESPINALT, J.
CORRONS PRAT, M.
CORT PEREZ, CARLES
CORTACANS VIADOR, A.
CORTADA APARICIO, J.
CORTADA ARRO, C.
CORTADA CAMELA, M.
CORTADA CANELA, MERCE
CORTADA CARME
CORTADA EDUARD
CORTADA EDUARD
CORTADA GUANTER, TERE
CORTADA JOAN ALBERT
CORTADA JOVE, JOAQUIM
CORTADA PEREZ, EDUARD
CORTADA PUIG, JOAN
CORTADA PUIG, LLUIS
CORTADA PUIG, MONTSE
CORTADA RAIMON
CORTADA REVERTER, P.
CORTADA SERRAT, C.
CORTADA VALLMONHAT, E.
CORTADES MERCADER, M.
CORTADELLA ARCHS, M.
CORTADELLA MORRA, A. M.
CORTADELLAS CARULLA
CORTADELLAS F., LLUIS
CORTADELLAS, JOSEP
CORTADELLAS, M. JOSEP

CORTADELLAS RIBERA, J.
CORTADELLES ABONTALA
CORTAS SOGAS, V.S.
CORTES AGUILO, RAFAEL
CORTES ALVAREZ, A.
CORTES AYATS, DOLORS
CORTES AYATS, LLUIS
CORTES BORRAS, M.A.
CORTES BULBENA, M.
CORTES CARBONELL, J.
CORTES FARRÉS, ANDREU
CORTES FAUST
CORTES FONT DE R., PAU
CORTES GATELL, JOAN
CORTES GELADA, JOAN
CORTES IBANEZ, LLUIS
CORTES LLADO, C.
CORTES MARCH, ANTONI
CORTES MARTI, M. ROSA
CORTES MASALIES, A.
CORTES MOLLA, MANUEL
CORTES OTERO, EDUARD
CORTES PALENCIA, M.LL.
CORTES, PAU
CORTES, SEBASTIA
CORTES SERRA, JORDI
CORTES TOSSAL, JOAN
CORTES VILLANUEVA, E.
CORTIELLA MARTRET, A.
CORTIJO MINARRO, JOSE
CORTILLA FERNANDEZ, A.
CORTINA CIUTO, JOAN
CORTINA MALLET, T.
CORTINA PASQUES, V.
CORTINA PUIG, RAMON
CORTINA SERRA, JOAN
CORTIT GRANOLLERS LL
COS ARGEMI, MIQUEL
COS ARTIGOS, JAUME
COS BRUGUES, FLORENCI
COS GIBERT, JOSEP M.
COS GIRONELLA, MAGDA
COS GRAS, MARI ANGELS
COS MIRO ANTONIA
COS PONSSETI, JOSEP
COS PONT, JOAN
COS RIERA, PILAR
COSA VILA, FRANCESC
COSIALES APARISI, N.
COSP MARULL, F.
COSP SERRA, DOMENEC
COSP SITJES, DOMENEC
COSO SANTOS, F.
COSTA, ALEXANDRE
COSTA ARNAU, MAGDA
COSTA ARNAU, TEODOF
COSTA BATLLE, JORDI
COSTA BATLLE, M.
COSTA BOFILL, M.
COSTA BONDIA, MARIA
COSTA BORRAS, JOSEP
COSTA BOYE, JOSEP
COSTA CANELLAS, JOSEP
COSTA CANUDAS, LL.
COSTA CARABUZ, CARME
COSTA CASANOVAS, R.
COSTA CASTELLS, B.
COSTA CIRES, RAMON
COSTA COMELLAS, JOSEP
COSTA COSTA, JOAN
COSTA CUBERTA, ROSE
COSTA DURAN, EDUARD
COSTA ESTRADA, CARLES
COSTA ESTRADA, F.
COSTA ESTROCH, RAMON
COSTA FERNANDEZ, M.
COSTA FERRER, JOAN
COSTA FONTCLARA, S.
COSTA FORNELL, F.
COSTA FORTET, RAMON
COSTA GAY, XAVIER
COSTA GIMENEZ, RAMON
COSTA GOMA, JOSEP
COSTA I AMICH, LLUC
COSTA IGLESIAS, JOSEP
COSTA ISART, MANUEL
COSTA, JORDI
COSTA, JOSEP
COSTA, JOSEP M.
COSTA, JOSEP MARIA
COSTA JUNCADELLA, V.
COSTA LINARES, NARCIS
COSTA LLOPIS, J.
COSTA, LLUIS
COSTA MAESTRE, E.
COSTA MAESTRE, F.
COSTA, MARIA ANTONIA
COSTA MASDEU, JOAN J.
COSTA MESTRE, JAUME
COSTA MIQUEL, RAMON
COSTA MORC, JORDI
COSTA MUNTEIS, TOMAS
COSTA PADRO, MIQUEL
COSTA PALLEJA, JAUME
COSTA PAU, LL.
COSTA PLANES, AGAPIT
COSTA POU, MONTSERRAT
COSTA QUINTANA, M.
COSTA, RAMON
COSTA RIBAS, JOSEP
COSTA RIBAS, M. A.
COSTA RIERA, JOAQUIM
COSTA RIERA, JOSEP
COSTA RIERA, MIQUEL
COSTA RODRIGUEZ, A.
COSTA ROMERO, MANUEL
COSTA ROMEU, JOSEFINA
COSTA ROVIROSA, JOAN
COSTA SANTAMASAS, R.
COSTA SEGARRA, LLUIS
COSTA SOLE, JOSEP
COSTA TRIAS, JORDI
COSTA VALLS, JOAQUIM
COSTA VENTOLLA, J.M.
COSTA VICENTE, E.
COSTA VIDAL, JAUME
COSTA VILA, JOSEP
COSTA VILA, JOSEP
COSTABELLA CASAS, N.
COSTAFREDA BLANCH, V.
COSTALS VIDAL, NARCIS
COSTAN ROVIRA, M.
COSTAS SALOBARDES, J.

COSTAS VILADEVALL, J.
COSTERO VERA, JOSEP
COT ALMESTOY, ISIDRE
COT GUILLEN, RAMON
COT MIRALPEIX, MARIA
COT MIRALPEIX, AGATA
COT PARCERISA, E.
COT ROVIRA, JOAN
COT SPAR, PERE
COT VENTOS, JAUME
COTONAT GARCIA, P.
COTS CABANES, ANGEL
COTS CALL, JOSEP M.
COTS CALL, NURIA
COTS CARLES, ALBEP
COTS CATANE, JOSEP
COTS ISIDRE
COTS MASNOU, RAMON
COTS MUNNE, PAU
COTS OBADS, MANUEL
COTS PARCERISA, R.
COTS ROIG, JOSEP
COTS SOLE, JAUME
COTS TORRENTS, S.
COTS TRULLAS, RICARD
COY SUGRANYES, ENRIC
CPVA SAN ISIDRE CAS.
CRAVEN-BARTLE, JORDI
CREHUET JULIA, P.
CREIXAMS, SAN JOAN
CREIXELL BUILS, L.
CREIXELL CLARA, LLUIS
CREIXELL PASCUAL, J.
CREIXELL SECO, MIQUEL
CREIXELLS ROVIRA, J.
CREIXELLS VOLTAS, J.
CREMUIET GABARRO, M.
CRENS SABATE, RAMON
CRESPIA ARIMON, M.A.
CRESPON ANTONI
CRESPON DALMAU, JOAN
CRESPON DIEGO, FRANCES
CRESPON DOMENECH, I.
CRESPON FRANCO, PERE
CRESPON GALOPRE, A.
CREUS CAPDELACREU, J.
CREUS CARDERA, D.
CREUS CARDONA, LLUIS
CREUS ESPACHS, ANDREU
CREUS FARELL, JAUME
CREUS FARRIOL, LLUIS
CREUS GODALL, FERRAN
CREUS MIRABET, ALEX
CREUS PARDOS, PERE
CREUS SELVA, MARTI
CREUS URPI, MANEL
CREUS VENTURA, JAUME
CREXELLS DE TURULL, E.
CRIACH MASSAGUER, D.
CRISOL JOSA, JOAN
CRISTIA ARBOS, JOSEP
CRISTIA CASANOVAS, J.
CRISTIA JUANPERE, LL.
CRISTIA MASDEU, JOSEP
CRISTINA BRUQUETAS, A.
CRISTOFOL PARERA, J.
CRIVILLES CODINACHS
CROS BALART, ANTONIA
CROS FORNAGUERA, JOAN
CROS GONZALEZ, MANEZ
CROS LLONGARIU, JOSEP
CROS MASANERO, J.A.
CROS SALVATELLA, E.
CROS TALENS, SEBASTIA
CROSA CANE, JOSEP
CROSAS GIMENEZ, JOSEP
CROSAS GIRBAU, PERE
CROUS BOLLÉS, JAUME
CROUS COLLELL, JESUS
CRUANAS PARDAS, JOSEP
CRUANAS XIMINIS, R.
CRUAÑEZ OLIVER, E.
CRUANYES CASAS, S.
CRUELLES CLOS, JOSEP
CRUELLES CRUELLES, J.
CRUELLES JOAN
CRUELLES MASDEU, JOAN
CRUELLES SALA, MERCE
CRUSELLAS ALTES, J.
CRUSELLAS BAGA, JULI
CRUSELLAS IBARZ, P.
CRUSELLAS PEREZ, T.
CRUSELLAS SACADAS, J.
CRUSELLAS SOLER, JOAN
CRUSELLAS SOLER, LL.
CRUSELLAS SOLSONA, P.
CRUXENT MARTORELL, X.
CRUZ MARTINEZ, ISIDRE
CRUZ SALIDO, JOAN
CUÑAT BIOSCA, MIQUEL
CUADRA CAMPRUBI, R.
CUADRADO, BALDOMER
CUADRADOS GUILLELLA, A.
CUADRAS BERTRAN, C.
CUADRAS POMS, JOAN
CUADRAT CIURANA, X.
CUADRENCH CASSELLON
CUADRENCH CASTELLA, J.
CUARTIELLS RIU, MARIA
CUATRE CASAS, ANNA
CUATRE CASAS, LLIBERT
CUATRE CASAS SERRA, J.
CUATRE CASAS TARGA, C.
CUATRE CASAS, JOSEP
CUBAS JOVER, NURIA
CUBEDO CORTES, JOSEP
CUBELLS PASCUAL, R.
CUBI ALIRES, M. DOLORS
CUBILLA VILA, J.
CUBINYA SOLER, MARIA
CUBORA RUIZ, DAVID
CUCHILLO FEU, CLAUDI
CUCURELLA COMELLAS, A.
CUCURELLA SERRA, R.
CUCURULL AMIGO, A.
CUCURULL BOENDA, J.
CUCURULL GRAELLS, B.
CUCURULL MARCH, F.
CUCURULL MIRALLES, V.
CUCURULL PUIG, JOAN
CUCURULL RIU, PAULI
CUCURULL TEY, FELIX

CUDOS PEDROL, ANTONI
GUENCA SALA, EMILI
GUERDA MOYANO, RAMON
CUESTA GARCIA, MIQUEL
CUESTA JOAQUIM DE LA
CUESTA MONTEAGUDO, R.
CUESTA TORRES, F.
CUESTA TORRES, JOAN J.
CUEVAS ROS, ALBERT
CUGAT GIRBAU, JOSEP
CUGUERROS FORT, M. R.
CULELL ALTAMIRAS, J.
CULELL ANDREU, RAMON
CULELL GONFAUS, JORDI
CULILLES CUCARELLA, E.
CULLA MAYORAL, JOAN
CULLARE, SALVADOR
CULLELL PUIGJANER, J.
CULLERE COSIDO, FRAL
CULLERE COSIDO, JOSEP
CULLERE COSIDO, JOSEP
CULLERE MASPOCES, J.
CULLERE MASPONS, J.
CULLERE PLAZA, TOMAS
CULTARE TOMAS, A.
CUMELLA BASI, A.
CUNA HERNANDEZ, M.
CUNI TUGAS, ANGEL
CUNILL DOMBRIZ, JAUME
CUNILL MULET, MANUEL
CUNILL, RAMON
CUNILL REVILLA, MARTA
CUNILL SENTIS, JOSEP
CUNILLERA ESCOBET, J.
CUNILLERA, JOAN
CUNILLERA MERCADE, J.
CUNILLERA NAVARRO, D.
CUNILLERA PAGAN, A.
CUNYETS MOMS, JORDI
CUNYET VALLS, DANIEL
CURBERA AGRAMUNT, LL.
CURBERA AGRAMUNT, LL.
CURELL SUÑOL, JORDI
CURELL SUÑOL, M.
CURELL SUÑOL, TOMAS
CURONISY PY, PERE
CUIROS BARRERA, TONI
CUIROS SANTAELIARIA, J.
CURT JORDA, PERE
CURTO BOYLS, ENRIC
CUSACHS RIFOLLA, JULI
CUSACHS XIVILLE
CUSCO ATSET, FREDERIC
CUSCO CANALS, JOAN
CUSCO LLONCH, TERESA
CUSCO MONTSERRAT, J.
CUSELL VIDAL, JOSEP
CUSELLAS BARCELO, E.
CUSI BALOT, LLUIS
CUSI GUIXERAS, F.
CUSI, JOAN A.
CUSI MORA, ANTONI
CUSI MUGUER, M. P.
CUSI, RAMON ENRIC
CUSIDO FARRÉS, D.
CUSIDO MUÑOZ, JOSEP
CUSIDO RODRIGUEZ, G.
CUSO TORELLO, JOAN B.
CUSO FERRER, MANUEL
CUSO GIRALT, MIQUEL
CUSO RAMONA, ALFONS
CUSTAROLY, JOSEP M.
CUSTO CID, JOAN
CUXART BASSEDA, J. M.
CUXART CARNICER, LL.
CUXART PUIG, ALFONS
CUYAS DUCH, SANTIAGO
CUYAS GIRONA, JAUME
CUYAS SABATE, JOAN
CUYAS SABATE, JOSEP
CUYAS SALABERT, CARME
CUYAS TUSELL, JACINT

D

D'ARQUER, JOAQUIM
D'OCÓN DEL CID, MERCE
DA FONSECA GOMEZ, F.
DABALL RADO, ARCADÍ
DACHS BALMES, MIQUEL
DACHS, JOSEP LLUIS
DACHS RAICH, ENRIC
DACHS RAICH, MARIA R.
DACHS ROSICH, RAMON
DAHLIU HANS
DALI PASCUAL, M.
DALMAS MARTI, JOSEP
DALMAS RIBIGENT, N.
DALMASES CAPELLA, J.
DALMASES CASANOVAS, J.
DALMASES GASE, JORDI
DALMASES PALAU, F.
DALMASES PIQUET, D.
DALMASES PLANAS, M.
DALMASES AMOROS, B.
DALMAU ARGEMI, DELFI
DALMAU BAGUENA, MANEL
DALMAU BOU, CONCEPCIO
DALMAU BURCH, JOSEP
DALMAU CASTELL SAGUER
DALMAU CLARA, J.
DALMAU COLOM, TOMAS
DALMAU COMAS, JOSEP
DALMAU COMAS, JOSEP
DALMAU COMAS, M.
DALMAU ESTAFELL, PERE
DALMAU FERNANDEZ, A.
DALMAU FERRAN, JOAN
DALMAU GIROBAL, JOSEP
DALMAU, JOSEP
DALMAU JOVER, ANTONI
DALMAU JOVER, JOSEP
DALMAU, JUANA
DALMAU, M. DEL CARME
DALMAU MASDEU, J.
DALMAU MASIP, JOSEP M.
DALMAU MESERRECHS, J. M.
DALMAU NORAT, F.
DALMAU NORAT, JOSEFIN
DALMAU, OLGA
DALMAU RIBAS, SALVADO
DALMAU ROVIRA, JOSEP
DALMAU SANAHUJA, D.

DALMAU SERVENT, VICTO
DALMAU SITJAS, ANDREU
DALMAU SOLER, ELOI
DALMAU TORT, FRANCESC
DALMAU VIRGILI, LLUIS
DALMAU VIRGILI, LLUIS
DALMAU XIMINIS, R.
DAM MUNTANYA, ERMENDE
DANE SALAS, MARGARITA
DANIEL BOSCH, ROSSEND
DANES JOSEP, M.
DANES LLONGARIU, J.
DANES LLONGARIU, JOAN
DANES LLONGARIU, P.
DANET JUVANTENY, FRAN
DANIEL GUBERT, M.C.
DANIEL MORZA, ERNEST
DANOSON ALBIANA, R.
DANTI, FRANCESC
DANTI RIU, JAUME
DANZIZU FUREST, A.
DARANAS RIU, SALVADOR
DAROCA CIURANA, JORDI
DAROCA CIURANA, S.
DASIBA DOMINGUEZ, J.
DASHRAIDE MOTTA, A.
DATZIRA SOLER, S.
DAUCHEZ BOULART, L.
DAUDER GUARDIOLA, A.
DAUMAL DOMENECH, JOAN
DAUNAS DOMINI, IRENE
DAUNAS UTCHES
DAURA DOMENECH, JOAN
DAURA FARRÉS, ANTONI
DAVI ARMENGOL, ESTEVE
DAVI BORRELL, RAMON
DAVI MARIA, DOLORS
DAVI PASCUET, TERESA
DAVI RIUS, RAMON
DAVI VILASECA, ENRIC
DAVIABRIL, JOAN
DAVIA GARCIA, F.
DAVID BORRELL, JORDI
DAVINS PONS, ANTONI
DAVIU BERGO
DAVIU CURTIELLES, V.
DAZA KARRULL, RAMON
DE BALANZO CABOT, E.
DE GISPERT, IGNASI
DE LA FLOR CASTAÑO, A.
DE LA HOZ BOFARULL, A.
DE LA PENYA, S.F.
DE LA TORRE, B. RAFAEL
DE POL RODES, C.
DE ROSELLO, CARLES
DE SANS MAYMO, VICENÇ
DE DALMASES MESTRES
DEDEU GISPERT, RAMON
DEFEZ CERULLA, ALBERT
DEGA BALET, JOSEP
DEGA FONTDEVILA, J.M.
DEGA MESSEGUER, A.
DEGA NIUBO, SANTIAGO
DEGA PAEZ, MIQUEL
DEGAS GRAU, JAUME
DEIG SEGALÉS, PERE
DEIVE CANADES, MARIA
DEL POZO ALVAREZ, J.M.
DEL CLOS SUÑER, S.
DEL CORTI PUIG, J.
DELGACIO P. ANDORRA
DELGADO FARRE, JOSEP
DELGADO FARRE, JUANA
DELGADO GOMA, JOSEP M.
DELGADO GOMA, M. ROSA
DELHOM BRUQUES, JOSEP
DELHOM BURQUES, ROSA
DELMAS ALBERT, JOAN
DELOFEU BOFILL, JULI
DELONCLE, JOSEP
DELORT PAPIO, JOAN
DELPEISE SANTOS, R.
DELSAMS PORTERIA, M.
DELSANY CASTELLA, LL.
DEMESTRE MALLAFRE, J.
DENNIS-ALLEN, GAVIN
DERRA LLIMONA, JOSEP
DESEURAS VILANOVA, J.
DESIVILAR AGUSTI, JOAN
DETHOM GAÏETA
DEU CASAS, JAUME
DEU RIERA, JOAN
DEU TRULLAS, JOAN
DEULOFEU A ANTONI
DEULOFEU, ALEXANDRE
DEULOFEU ARQUER, A.
DEULOFEU ARQUER, LL.
DEULOFEU BORRELL, J.
DEULOFEU CONEJERO, J.
DEULOFEU MASSANA, F.
DEULOFEU MASSANA, J.
DEULOFEU PARES, DAVID
DEULOVOL VILA, PAULI
DEVANT CARDONA, ANGEL
DEVESA JORDA, F.
DEVESA PANADES, F.
DEVESA TORRES, MANUEL
DEVESA VICALTA, M.
DEXEUS JULIA, M.D.
DEXEUS TRIAS DE BES
DEXEUS TRIAS DE BES
DEXEUS TRIAS DE BES
DIAS SANJUAN, M.
DIAZ ACEVEDO, C.
DIAZ BUENO, VICENS
DIAZ CERVANTES, D.
DIAZ CRESPO, MANEL
DIAZ DE ATAURI, JOAN
DIAZ ESTEBAN, LLUIS
DIAZ FARRE, ROSA M.
DIAZ GARCIA, ESTEVE
DIAZ GRAN, RICARD
DIAZ LLORENS, JAUME
DIAZ LOPEZ, JOSEP
DIAZ MARCOS, JOAN
DIAZ PARCERISAS, M.
DIAZ PEREZ, CLAUDI
DIAZ PIJOAN, DOLORS
DIAZ ROMAN, VICENS
DIAZ TEIXIDOR, F.X.
DIEST MIRO, SIMO
DIEZ GONZALEZ, JORDI

DIEZ TERNO, ANGEL
DILLA BOSCH, PERE
DILME JUAN, J.
DINAMIC CLUB
DINARES BADIELLA, J.
DINARES MARGARIT, R.
DINARES SENYE, JAUME
DIUME ROCA, JORDI
DOÑATE FONT, JOAQUIM
DOBA GARCIA, JOAN
DOBAÑO PELAEZ, MANUEL
DOBAÑO PELAEZ, MANUEL
DOCH OLLER, J.M.
DOHE JANOT, JOAN
DOLC CORTES, ANTONI
DOLC FERRER, AMADEU
DOLCA RIEROLA, MARIA
DOLCET OLIVES, ROMA
DOLL GAETE, RAUL
DOLLA BADIÀ, M.A.
DOLS GIL, ANTONI
DOMADEU COMPANY, R.
DOMADEL APARICIO, B.
DOMENECH CONSUL, F.
DOMENECH MARTINEZ, A.
DOMENECH R. JAUME
DOMENECH SANROMA, J.
DOMENECH ALLOZA, A.
DOMENECH BOSERA, F.
DOMENECH CALOBARDES
DOMENECH CARBONELL, J.
DOMENECH CASANOVA, A.
DOMENECH CENDROS, J. M.
DOMENECH CERDA, LL.
DOMENECH CORNADO, T. E.
DOMENECH CORTES, J. M.
DOMENECH GABARRO, J.
DOMENECH GUERRERO, R.
DOMENECH IBORRA, S.
DOMENECH, JESUS M.
DOMENECH JORDA, M.
DOMENECH, M. CARME
DOMENECH MASES, M. CIN
DOMENECH MATAMOROS, I.
DOMENECH MILLET, R.
DOMENECH MONER, JOAN
DOMENECH PALASI, R.
DOMENECH PALAU, F.
DOMENECH PARDO, S.
DOMENECH PLANA, F.
DOMENECH PONS, JOSEP
DOMENECH ROIG, F.
DOMENECH SIMO, JOAN B.
DOMENECH TORRES, JOAN
DOMENECH TORRES, LL.
DOMENECH TRINCHANT, J.
DOMENECH VALL, ANTONI
DOMENECH VDA., M. MARIA
DOMENECH VERGES, PAU
DOMENECH VIDAL, C.
DOMENECH VIDAL, NEUS
DOMENECH VIVES, T.
DOMINGO ABAD, VICTOR
DOMINGO BO, VICTOR
DOMINGO CALSINA, SIMO
DOMINGO CALVO, NURIA
DOMINGO COCHS, XAVIER
DOMINGO F., JORDI
DOMINGO FORNAR, J.
DOMINGO FRANCAS, A.
DOMINGO FRANCAS, J.
DOMINGO GALLART, A.
DOMINGO GUIU, RAMON
DOMINGO LLOBET, LLUIS
DOMINGO MARTINEZ, P.
DOMINGO MAS, JOSEP
DOMINGO MIQUEL, BLAS
DOMINGO MOLINA, JOSEP
DOMINGO MONTULL, C.
DOMINGO NADAL, ANTONI
DOMINGO PAGES, CARLES
DOMINGO PALANQUES, J.
DOMINGO PAMIES, J. O.
DOMINGO PAMIES, JORDI
DOMINGO PARDELL, R.
DOMINGO PEDRET, JOSEP
DOMINGO PIQUE, I.
DOMINGO PLATERO, ROSA
DOMINGO QUINTANA, J.
DOMINGO RIMBAU, S.
DOMINGO RIBAS, ANTONI
DOMINGO RIBERA, LL.
DOMINGO SANJUAN, PERE
DOMINGO SOLER, R.
DOMINGO VECINA, F.
DOMINGO VIAL, F.
DOMINGUEZ ANGUERA, F.
DOMINGUEZ BARNADES, M.
DOMINGUEZ CASALS
DONADEU FELIU, J.
DONAT CASTANER, JOSEP
DONATI JUNQUE, JOSEP
DONATO BRENAS, S.
DORCA FONT, MARIA
DORCA PUJOL, FRANCESC
DORCA SOLE, JOSEP
DORCE BLANC, M.
DORDAL RIUS, BERTOMEL
DORIA CAMPA, ANTONI
DOSRIUS BERMEJO, S.
DOU CASALS, RAIMON
DOVAL GARCIA, JOAN
DOY AVLADELL, ANTONI
DOY VERGES, MARIA
DOYA PEREZ, CESAR
DOYA PEREZ, JOSEP LL.
DRADIS TORRES, RICARD
DRAPER ARENAS, MIQUEL
DRAPER COLOMER, J.
DRAPER TORRES, F.
DRAPER, Vda. MOGAS, A.
DRAPER VIDAL, ROSA
DRESBACH, VICTOR
DRUDIS ZAMBRANO, E.
DRUDIS ZAMBRANO, J.
DUÑO, JACINT
DUÑO MELGOSA, JAUME
DUÑO PLÀ, ENRIC
DUACASTELLA R., AUREA
DUAGUES MANRESA, A.
DUAGUES, RAMON
DUART BONET, ROBERT

DUARTE ESCRIBANO, J.
DUBON PRETUS, DIEGO
DUBREAIL TORRUELLA, J.
DUCH BADAL, JOSEP M.
DUCH MARTORELL, DELFI
DUC RIERA, JACINT
DUCH SANCHEZ, RAMON
DUCH SIERRA, ALBERT
DUNES AUGUET, JOSEP
DUNYO CLARA, JACINT
DUOCASTELLA PILAR, M.
DUOCASTELLA R. ROGELI
DUPLA PLANAS, JULI
DUQUE PALAU, JAUMF
DUR GASCO, NURIA
DURA BELLO, JOAN
DURA PASCUAL, MIQUEL
DURA RIERA, F. XAVIER
DURAN AZEMA, FERRAN
DURAN BALTA, MIQUEL
DURAN BARRIONUEVO, LL.
DURAN BASSAS, JOAN
DURAN BELLIDO, JOSEP
DURAN BELLIDO, PAU
DURAN BLAUQUER, S.
DURAN BONET, JOAN
DURAN BORDA, ANTONI
DURAN BORRAS, ALFRED
DURAN CANALIES, JOAN
DURAN COLOMER, JOAN
DURAN DINARES, PERE
DURAN DOMENECH, MERCE
DURAN DOMENECH, MERCE
DURAN ESTAPE, JOSEP
DURAN EULALIA
DURAN FALELL, PERE
DURAN GRAU
DURAN GUDIOL, ANTONI
DURAN GUINTANOS, LL.
DURAN JULI
DURAN LANA, MARGARITA
DURAN MAGRIÑA, JOAN
DURAN MIRALLES, F.
DURAN MIRET, JAUME
DURAN MONTSERRAT
DURAN NOGUERA, JOAN
DURAN PENADES, MANEL
DURAN POU, JOAN
DURAN PRAT, E.
DURAN PURTELLA, J.
DURAN QUINTANA, M.R.
DURAN RIERA, ANDREU
DURAN ROURA, JOSEP
DURAN ROVIRA, MIQUEL
DURAN RUBIRALTA, A.
DURAN RUBIRALTA, J.
DURAN SALLENT, LL.
DURAN SAMPERE, AGUSTI
DURAN SOLA, MIQUEL
DURAN STRUUK, JOAN
DURAN TORRENT, JOSEP
DURAN VALENCIAGA, E.
DURAN VALLS, LL.
DURAN VIDAL, MARIA
DURANY CASTELLS, J.
DURANY CASTELLS, J.
DURANY SERVENT, J.
DURBA ALEMANY, R.
DURBAN BELMONTE, M.
DURBAN CAÑETE, J.
DURO BEAL, F.
DURO RUIZ, JOSEP

E

ECHEGARRI CONSECAL, M.
ECHEVARRIA CERDA, I.
ECHEVARRIA PUIG, J.
ECHEVARRIA Q., E.
ESCUDER PALAU, TOMAS
EDIF. COLSTA, S.A.
EDIT GUSTAVO GILI, S.A.
EDO PRADES, E.
EDO SERRA, VICTOR
EFESA, S.A.
EGEA TOMAS, MAXIMINO
EGHWARTZ RIERA, SIMON
EINE ESCOLA
EIXARCH SOLE, K.
EIXERES GHILONI, M.
EIZAGUIRRE ALTUNA, LL.
ELFA LLEDO, JOSEP
ELIAS ALDOSA, F.
ELIAS AMIGO, DANIEL
ELIAS BONELLS, F.
ELIAS CAMPINS, RAIMON
ELIAS CASES, M.DOLORS
ELIAS CASTELLS, JOSEP
ELIAS CORBERO, J.
ELIAS CORNET, ELVIRA
ELIAS CORNET, JAUME
ELIAS DE RUIZ, M.
ELIAS GARRIGA, E.
ELIAS GUILERA, J. M.
ELIAS MARTOS, CARME
ELIAS PEREZ, ANGEL
ELIAS SOSPEDRA, M. E.
ELIAS SOSPEDRA, M. N.
ELIAS SOSPEDRA, M. T.
ELIAS SOSPEDRA, MERCE
ELIAS SOSPEDRA, V.
ELIAS SOSPEDRAS, PERE
ELIAS, TERESA.
ELIAS TOSA, ANTONI
ELIES ALTES, JOAN
ELIES BUSQUETA, PERE
ELIES GIBERT, XAVIER
ELMEVA VALLS, ANTONI
ELVIRA BOADA, JAUME
ENANTER PAGES, NARCIS
ENCABO DURD, M. DOLORS
ENCARNACIO, CARLES
ENGUIX DOLZ, C.
ENGUIX MORANT, ENRIC
ENJOANES, JAUME JOAN
ENJUANES ALTEMIR, P.

(1) Comptes de participació processats fins al 27/3/76. Seguiran altres relacions.

ENRICH RICART, JOAN
ENRICH VALOR, VIVES
ENRICH ARIMON, JOANA
ENRICH FRANCO, JAUME
ENRICH HOJA, JORDI
ENRICH LEAL, JOAN
ENRICH MARTINEZ, R.
ENRICH MASAS, EMILI
ENRICH PLANAS, MERCE
ENRICH REGAS, F.
ENRICH SACRISTAN, A.
ENRICH SOLA, JOSEP M.
ENRICH VALLS, F.
ENSEÑAT PAGES, JORDI
ENSEÑAT PAGES, P.
ENSEÑAT RUIZ, ANDREU
ENSEÑAT BERTRAN, T.
ENSESA GUBERT, JOSEP
ENSESA MONSALVATGE, J.
ENSESA VIÑAS, JULIA
ERALESA PERELLO, EMILI
ERITJA LORENTE, ROSA
ERMI SANS, FRANCESC
ERMITA LES PINYERES
EROLA JOVAL, FRANCESC
EROLEB BENABARRE, LL.
EROLE S., EDUARD
EROLE TUCA, JORDI
ERRUSI ROSELL, MANEL
ESBRI BENEDICTO, J.
ESBRI NÓGUES, J. A.
ESC PIA DE CATALUNYA
ESC PROV PIES CAT.
ESCABET LLONGUERAS, J.
ESCAICH FORTIS, J.
ESCALA SOTERAS, A.
ESCALADA X. JOSEP
ESCALE CASALS, JOSEP
ESCALE ESCALE, A.
ESCALE ESCALE, BENET
ESCALONA ZOZAYA, LL.
ESCAMILLA COSTA, F.
ESCANELLAS, JOAN
ESCARDIVOL II M
ESCARDIVOL, VALENTIAN
ESCARDO MARTORELL, E.
ESCARDO WAGNER, T.
ESCARPENTER LLAVI, C.
ESCARPENTER ROIG, J.
ESCARRA AYMERICH, R.
ESCARRA SERRA, JOAN
ESCARRE JARDI, ABUNDI
ESCARRE SEMA, JOAN
ESCAVIN CASTRO, J.
ESCAVIN ESCOBAR, E.
ESCAVIN SANCHEZ, E.
ESCATLLAR BONET, M.
ESCAVOLA BOIXADORS, A.
ESCAVOLA FERRER, PERE
ESCLASANS MILA, JOAN
ESCOBAIRO BOIX, E.
ESCOBAR FREIXA, M.
ESCOBAR MARTINEZ, J.M.
ESCOBAR ROURA, CARLES
ESCODA BALSEBRE, J.
ESCODA BONET, JOAN
ESCODA, ENRIC
ESCODA ESCODA, JOSEP
ESCODA FALCO, M.
ESCODA FERRE, ANTONI
ESCODA FONT, ANTONI
ESCODA MALLORQUI, JOSEP
ESCODA MÀSIP DELFI
ESCODA MONNER, JAUME
ESCODA PLANELLA, P.A.
ESCODA SABATES, JOSEP
ESCODA SANCHO, F.
ESCODA SANCHO, JOAN
ESCODA VILA, JORDI
ESCODA VILA, RAMON
ESCOFET CATAUS, J.
ESCOFET FRANCAS, M.
ESCOFET PEYRON, V.
ESCOFET POBLET
ESCOFET RGEZ, JOSEP M
ESCOFET ROVIRA, JOSEP
ESCOFET SOLER, JOAN
ESCOFET TORRECILLA, J.
ESCOFET VIDALS
ESCOLA BABAR
ESCOLA CAVELLO, R.
ESCOLA GAÑET, ANTONI
ESCOLA GALCERAN, J.
ESCOLA HEURA
ESCOLA L'HORITZO
ESCOLA PIA
ESCOLA PIA
ESCOLA PIA STA. ANNA
ESCOLA PIA CATALUNYA
ESCOLA PIA CATALUNYA
ESCOLA PIA CATALUNYA
ESCOLA PIA DE C
ESCOLA PIA DE CAT.
ESCOLA PIA DE CATAL
ESCOLA PIA DE CATAL
ESCOLA PIA ST. ANTONI
ESCOLA PUIGSERVER
ESCOLA REIG, JOSEP
ESCOLA TABOR
ESCOLA TARRIDA, RAFAEL
ESCORIHUELA FONTOVA
ESCORSÀ, PERE
ESCOS SANSANEDAS, J.
ESCRIBA ESCUER, PERE
ESCRIBA NADAL, JORDI
ESCRIBA SOLANS, JAUME
ESCRIB, JOAN
ESCRIB SOLSONA, ANTON
ESCRIBAS BADAL, E.
ESCRIBAS BADAL, F.
ESCRIBAS BERGUA, N.
ESCRIBI TERMES, RAFAEL
ESCRIBA GERGORI, J. M.
ESCRIBA SANCHIS, B.
ESCRIBA TOMAS, JOSEP
ESCRIBA VIVES, RAMON
ESCUDE BARANGO, S.
ESCUDE COMAS, JAUME
ESCUDE FERRER, LLUIS
ESCUDE GONZALEZ, X.
ESCUDE GUARDIET, M.
ESCUDE HOSTAL, M.

ESCUDE LLUCH, JOSEP
ESCUDE MANUBENS, J.
ESCUDE PLADELLORENS
ESCUDE RIBERA, E.
ESCUDE SEGURA, M.M.
ESCUDE CERQUEDA, M.
ESCUDE CLARAMUNT, J.
ESCUDE, FRANCESC
ESCUDE HERRERA, X.
ESCUDE MOLINS, M.
ESCUDE CLAVAGUERA
ESCUDE JUNCA, REMEI
ESCUDE MARTIN, S.
ESCUDE MARYAL, M.
ESCUDE, RAMON
ESCUDE RIBOT, F.
ESCUDE CERVO, JOSEP
ESCUDE MITJANS, F.
ESCUDE VIDAL, MIQUEL
ESCUER INGLADA, JORDI
ESCUER MARTI, JOSEP
ESCURA VIÑUELA
ESCURRIOLA PUÑAS, J.
ESCURSELL PUJOL, M.
ESERIO TERMES, ELOY
ESMARATS ESPARTELLA
ESPAÑOL BACH, EUDALD
ESPAÑOL PALAU, JOAN
ESPAÑA PIE, JOSEP M.
ESPAÑOL PROMIAS, J.
ESPAR ROCA, ANTONI
ESPAR TICO, IGNASI
ESPAR TICO, M. MERCE
ESPAR TICO, VICTORIA
ESPARDUER SEGURA, A.
ESPARTICO, XAVIER
ESPASA MOR, RAMON
ESPASA RODRO, RAMON
ESPASO NUALART, PERE
ESPEITA ROUSSY, E.
ESPEJO MINGUEZ, JOSEP
ESPEJO SOLANES, J.
ESPEJO SOLANES, J.
ESPEL MASFERRER, C.
ESPELT CLARET, JOSEP
ESPELT MAJO, JOSEP M.
ESPELT MONTANYA, ENR.
ESPERRE FRANCH, MIQUEL
ESPERT JIMENEZ, ANSEL
ESPI GRACIA, JAUME
ESPIÑA P., FRANCESC
ESPIAV SEDANE, FERRAN
ESPIES PUBILL, JOSEP
ESPIGOL CARBO, RAMON
ESPIGOL FABREGAS, J.
ESPIGOLE ROS, HONORAT
ESPIN CATLLA, LLUIS
ESPIN SALVADOR, JESUS
ESPINACH AGUILAR, J.
ESPINAGOSA, ENRIQUETA
ESPINAGOSA, ENRIQUETA
ESPINAL BOSCH, IGNASI
ESPINAL MERCADER, J.
ESPINAL PAGES, MARC
ESPINALT BOSCH, JOSEP
ESPINAS GEL, ARTUR
ESPINAS MASSIP, JOSEP
ESPINET BOVER, PERE
ESPINET GODAYOL, PAULA
ESPINOSA DE AMEZAGA, R.
ESPINOS DOLIN, M.
ESPINOS PENTINAT, LL.
ESPINOSA BRAVO, PERE
ESPINOSA CARMONA, R.
ESPLENDIN SOLER, B.
ESPLUGAS BATOR, A.
ESPLUGAS GUASCH, J. M.
ESPLUGUES FERRANDO, E.
ESPLUGUES JANE, JOSEP
ESPLUGUES TOMAS, E.
ESPONA BAYES, CANDID
ESPONA BAYES, JOSEP
ESPONA MUNS, JORDI
ESPONA MUNTAL, A.
ESPONA PEIPOCH, MARIA
ESPONA PUIGUINANELL
ESPT MAJO, CONXITA
ESPRESATE PONS, E.
ESPRIU CASTELLO, S.
ESPRIU MALAGELADA, A.
ESPUÑA DOMENECH, P.
ESPUÑA IBAÑEZ, MIQUEL
ESPUÑA IBARS, MIQUEL
ESPUÑA MENAYO, F.
ESPUÑA RIPOLL, JOAN
ESPUÑES SERRA, MANEL
ESPUÑES SERRADELL, E.
ESPUÑES M. R. TEODOSI
ESPUÑES MARTINEZ, R.
ESPUÑA BELLAFONT, A.
ESPUÑA LOZANO, G.
ESQUE CATALA, J.
ESQUERDA MARTIN, JOAN
ESQUERDA SEGUES, C.
ESQUERRA OLLE, NURIA
ESQUERRA RIVAS, JOSEP
ESQUERRA TUÑI, JOAN
ESQUERRA TUNYE, JOSEP
ESQUERRA VIADA, ENRIC
ESQUERRE FATSINI, JOAN
ESQUERRE GALLEN, JOAN
ESQUIERRES PRAT, ANTONI
ESQUIROL BLAJOL, N.
ESQUIROL GRAU, JOSEP
ESQUIROL JOAN
ESQUIROL JOAN
ESQUIROL, PALAU, T.
ESQUIS COLL, CARLES
ESQUIS RAMON
ESQUIUS ALSINA, JOAN
ESQUIUS SORIGUERA, J.
ESTANOL SANTACREU, J.
ESTADELLA SAGRERA, A.
ESTAFANELL NICOLAU, J.
ESTACH ESCODA, A.
ESTALELLA F., JAUME
ESTALELLA GUILMANY
ESTALELLA SINO
ESTALLE SERRET, JOSEP
ESTALLO BARTROLI, C.
ESTALLO BARTROLI, J.
ESTANY FRANCH, A.
ESTANY MORERA, M.

ESTANY S., JOSEP
ESTAPE ARNAU, S.
ESTAPE BOSCH, MANUEL
ESTAPE DE ROSSELLO, J.
ESTAPE SOLE, LLUIS
ESTAPER ROIG, ARTUR
ESTARAS ESTARAS, R.
ESTARTUS GASIONS, R.
ESTATUET USON, ANTONI
ESTEBAN LORES, JOSEP
ESTEBAN ALTIRRIBA, P.
ESTEBAN CALM, ALBERT
ESTEBAN COBENA, PERE
ESTEBAN DARDER, V.
ESTEBAN DELGADO, G.
ESTEBAN INFANTES, M.
ESTEBAN LOPEZ F
ESTEBAN MANUELA
ESTEBAN NIN
ESTEBAN PALLAS, M.
ESTEBAN VILAPLANA, R.
ESTEBANELL DEMESTRE
ESTEBANELL, MARIA D.
ESTEBARAN GONZALEZ, M.
ESTEBAS CUNILL, A.
ESTREBRICH LATRA, J.
ESTELA ALE, ANDREU
ESTELA MOLINET, DAMIA
ESTELA SERRA, JOAN
ESTELLA FRESQUET, J.
ESTELLER GOMEZ, JAUME
ESTELLER MONTARDIT, J.
ESTELLER QUEROL, M.
ESTELLES NOS, R.M.
ESTER CORDINS, JOAN
ESTER PASCUAL, RICARD
ESTERLI VILA, JAUME
ESTEVA ARMENGOL, R.
ESTEVA BALAGUER, B.
ESTEVA DE MONER, J.
ESTEVA FABREGAT, C.
ESTEVA MASSEGUER, F.
ESTEVA VENDRELL, J.
ESTEVA VENDRELL, J.
ESTEVAN UBEDA, TERESA
ESTEVE ADELACH, F.
ESTEVE AGUILERA, A.
ESTEVE AGUT, JORDI
ESTEVE ALIAS, JOSEP
ESTEVE ALQUEZAR, J.
ESTEVE ANTON, F.
ESTEVE BLASI, JOAN
ESTEVE BLASI, JORDI
ESTEVE CARBONELL, E.
ESTEVE CASAJUANA, J.
ESTEVE CLARAMUNT, P.
ESTEVE ESCRIN, M.C.
ESTEVE ESTOP, JOAN
ESTEVE FIGUERES, S.
ESTEVE FITE, ANTONI
ESTEVE FORTUNY, JAUME
ESTEVE GOMIS, XAVIER
ESTEVE GORT, PEPITA
ESTEVE GORT, ROSA
ESTEVE HERRERO, JOSEP
ESTEVE HERRERO, R.
ESTEVE HOMETES, C.
ESTEVE JULIETA
ESTEVE M., ANTONIA
ESTEVE MIRO, M. TERESA
ESTEVE NOGUERA, JAUME
ESTEVE PASTOR, ANTONI
ESTEVE RAFOLS, JOAN
ESTEVE RECASENS, C.
ESTEVE RECASENS, C.
ESTEVE RECASENS, J.
ESTEVE RIBA, JOAN
ESTEVE ROSET, F.
ESTEVE RUFIE, JOSEP
ESTEVE SABATE, JULIA
ESTEVE SOLER, LLORENS
ESTEVE SUBIRANA, A.
ESTEVE TARRANT, M.
ESTEVE VENTURA
ESTEVEZ BIGAS, LURDES
ESTEVEZ TORRENT, M.A.
ESTIVAL MASCLANS, E.
ESTIVIL SANCHO, X.
ESTIVILL ALONSO, LL.
ESTIVILL BAIXERAS, X.
ESTIVILL MARTI, JOSEP
ESTIVILL PERE
ESTIVILL SANCHO, J.
ESTIVILL TUDO, JOAN
ESTIVILL TUDO, JOAN
ESTOL MAREMA, JOSEP
ESTOP PONS, RAMON
ESTRADA ARMENGOL, J.
ESTRADA CALONGE, R.
ESTRADA CANELA, JOSEP
ESTRADA CARBONELL, J.
ESTRADA CARLOS, F.
ESTRADA CLARAMUNT, A.
ESTRADA CLERCH, MARIA
ESTRADA FARRERES, A.
ESTRADA LARPIN, ANNA
ESTRADA MOUPELET, P.
ESTRADA NOGUERA
ESTRADA NUBIOLA, T.
ESTRADA SIMON, JOSEP
ESTRADA TREPAT, E.
ESTRADA ALMIRALL, R.
ESTRADO MORET, NEUS
ESTRAGUES FERRES, A.
ESTRAGUES FERRES, F.
ESTRAGUES SIRVENT, D.
ESTRAGUES VENTURA, F.
ESTRANY GRACIA, MARIA
ESTRELLA E., M. CINTA
ESTREM PERE
ESTREM QUER, JOSEP
ESTREMS DOMINGO, J.
ESTRENJER MACIA, A.
ESTRUCH ESCODA, A.
ESTRUCH MOTO, EDUARD
ESTRUCH PASTOR, JOSEP
ESTRUCH SABI, JAUME
ESTRUCH TORRES, A.
ESTUDI CINC, A.D.
ESTUDI D'ARQUITECTES
ESTUPIÑA COLLET, A.
EUBRI NÓGUES, JOAN A

EUGUIX RABAZZA, J.
EZPONDA OLIVAN, V.
EZQUERDA GOTGORI, A.
EZQUERRO LOPEZ, C.
F
F.C.F. ESTRADA SALAD
FALLIMIANA, SALVADOR
FA SALTO, SALVADOR
FABRA ALBESA, M.
FABRA BARCALA, F.
FABRA BOLOIX, JAUME
FABRA CARBO, CARMEN
FABRA FERRER, JOAN
FABRA LLOPIS, JOSEP M.
FABRA MESTRE, DAVID
FABRA PASCUAL, ROSA
FABRA SLATRI, JOSEP
FABRE NIN, JOSEP
FABREGA AZON, JOSEP
FABREGA BADIA, JOAN
FABREGA BOSCH, JOAN
FABREGA ESCATLLAR, J.
FABREGA MUNTANYA, A.
FABREGA PASTOR, JOAN
FABREGA PONSDEVALL, J.
FABREGA PUIG, ROMAN
FABREGA QUERA, JOSEP
FABREGA QUEROL, R.
FABREGA ROSAS, JOAN
FABREGAS ALAVEDRA, A.
FABREGAS BARA, POMPEU
FABREGAS BARRI, E.
FABREGAS BASSOLS, A.
FABREGAS BORRAS, M.
FABREGAS CABANA, J.J.
FABREGAS CAPELL, J.
FABREGAS CASANOVAS,
FABREGAS CATALA, JOAN
FABREGAS CIURA, F.
FABREGAS CORTS, ELENA
FABREGAS FERRER, T.
FABREGAS ISERN, JORDI
FABREGAS ISERN, MARIA
FABREGAS MARIMON, R.
FABREGAS OLIVAN, J.
FABREGAS PARERA, J.
FABREGAS PANOSA, T.M.
FABREGAS PUIG, MARTI
FABREGAS SALA, MANEL
FABREGAS SURROCA, X.
FABREGAS VILASECA, F.
FABREGAS VIVES, JOSEP
FABREGAT ABELLA, M.
FABREGAT ARMENGOL, R.
FABREGAT CAROL, M.
FABREGAT ESCUDER, A.
FABREGAT MICO, I.
FABREGAT PIFERRER, J.
FABREGAT PLANAS, JOAN
FABREGAT ROSICH, N.
FABREGAT SERRET, A.
FABREGAT SOLER, E.
FABREGAT VIDAL, F.
FABREGUES MORLA, J.
FABRES AMOROS, JAUME
FABRO BALADA, RAMON
FABRO BALADA, RAMON
FACULTAT DE TEOLOGIA
FACUNDEZ MARTINEZ, J.
FAGEDA CODERCH, G.
FAGEDA SANCHEZ, J.
FAGES BRUNET, JOSEP
FAGES LA ROSA, CARLES
FAGES SOLA, MARIA D.
FAIBELLA PASCUAL, U.
FAIG AUMALLE, MIQUEL
FAIG PELEGRI, JAUME
FAJA BUIXEDA, SEGIMON
FAJAS TORRAS, JOAN
FAJULA GELI, JOAN
FAJULA VILAMITJANA, E.
FALAMIR FONT
FALCO CASAS, RAMON
FALCO ROVIRA, M.
FALCO TERESA
FALGARONA CANADELL, J.
FALGAS RUBAU, PERE
FALGUERA, JOSEP
FALGUERA TORRENTS, P.
FALGUERAS BERTRAN, J.
FALGUERAS BUSCARONS
FALLADA SOLE, MAXIM
FALLEN CASTILLO, J.
FALO LATORRE, ANGEL
FALO PEREZ, JOAN
FAMADAS GUELL, JOSEP
FAMADAS JOAN
FANDOS GUITART, F.
FANDOS MARTI, A.
FANDOS MARTI, ANTONI
FANECA ARRUFAT, J.LL.
FANER COLL, PAU
FANLO ALEGRET, F.
FANTO MALAGARRIGA, M.
FARELL DURAN, LLUIS
FARGA COLLGROS, JOAN
FARGA PERELLO, JAUME
FARGAS BESPIN, XAVIER
FARGAS CODINA, FRUITO
FARGAS COMPTE, MARC
FARGAS DRUGUET, J.
FARGAS FANE, TERESA
FARGAS FALT, JOSEP M.
FARGAS FERNANDEZ, J.
FARGAS LLUCH, S.
FARGAS MALLOL, JOSEP
FARGAS MOLET PEPITA
FARGAS ROGER, J.
FARGAS ROTTIER, F.
FARGAS SABAT, CARME
FARGAS SABATES, SALVI
FARIÑAS OLIVERAS, J.
FARIAS BOU, JOSEP
FARNALLI CARBONELL, J.
FARNOS SALVADO, M.
FARNO VALLES, G.
FARO PLANAS, CARME
FARO SERRA, CONXITA
FARRAN DALMASES, JOAN
FARRAN MOLINS, JOSEP
FARRANDO BOIX, B.
FARRANDO DOMINGO, E.

FARRANDO, JORDI
FARRARONS FUGAROLAS
FARRARONS GARUPERA,
S.
FARRARONS PUIG, JAUME
FARRAS EBRIERES, A.
FARRAS GUARCH, J.J.
FARRAS HUMET, ASSUMPTA
FARRAS MARTI, JOSEPA
FARRAS OLIVERAS, J. M.
FARRAS PAYTUBI, JOAN
FARRAS PORTA, URSULA
FARRAS SOLE, JAUME
FARRAU NADAL, JOAN
FARRE ARBOS, FRANCESC
FARRE BOIX, RAMON
FARRE BRUGAT, MIQUEL
FARRE CAMIZ, JOAN
FARRE CAMPABADAL, R.
FARRE CAMPS, FRANCESC
FARRE CANUDAS, JOAN
FARRE CARRERAS, A.
FARRE COTS, JOAN
FARRE CUSINE, ISIDRE
FARRE DAGUE, JOAN
FARRE ESCOFET, P. E.
FARRE FARRAS, ENRIC
FARRE FERRAN, JORDI
FARRE FIOL, CARME
FARRE GUAL, JOAN
FARRE GUAL, MARIA
FARRE JOAN, JOSEP M.
FARRE MAGRE, J. M.
FARRE MALERAS, LLUIS
FARRE MARTI, JOSEP M
FARRE MELENDRÉS, J.
FARRE MESTRE, MAGI
FARRE MIRO, JOSEP
FARRE OLIVELLA, MIQUEL
FARRE PASCUAL, JORDI
FARRE PELEGRIN, EMILI
FARRE PIÑA, RAMON
FARRE PLANES, JOSEP
FARRE PUBILL, RAMONA
FARRE PURROY, JOAQUIM
FARRE RABAL, JOAN
FARRE RAMONEDA, PERE
FARRE ROVIRA, F.
FARRE SAMSO, JOSEP M
FARRE SEGURA, RAMON
FARRE SICAR, ROSER
FARRE SOLE, ROSA
FARRE SOLER, ANTONI
FARRE SOSTRES, J.
FARRE TARRAGO, M.
FARRE VIADER, JOSEP M.
FARRELL FARO, JORDI
FARRELL FARO, M.
FARRELL PLANAS, JOAN
FARRENY ORTIZ, JOSEP
FARRENY VILAMAJÓ, J.
FARRENY VILAMAJÓ, J.
FARRERAS BOCHACA, T.
FARRERAS ILLA, TERESA
FARRERAS SOLER, JOAN
FARRERAS BOCHACA, I.
FARRERO PI, JOSEP
FARRERON GAILLARDE, J.
FARRERONS AMIGO, J.
FARRER BERNALDO, J.
FARRER CANTARELL, S.
FARRER CANTONS, RAFAEL
FARRER CARULLA, ALEX
FARRER CASAS, JOAN
FARRER CASTELLVÍ, LL.
FARRER FABREGAS, M.
FARRER GIRONA, I.
FARRER GIRONA, ROSA
FARRER GRAU, ENRIC
FARRER GRAU, PERE
FARRER MOLINS, JOSEP
FARRER PONS, JOAN-C
FARRER PONS, MARTI
FARRER, SALVADOR
FARRER TORMO, JOSEP M.
FARRER TRIAS, JOSEP
FARRER VDA, BASSOLS, A.
FARRER VIDAL, JOSEP M.
FARRER VILAFORT, J.
FARRER ESTEVE, JAUME
FARRIOL ESTRADA, JOAN
FARRIOL FERRER, MARIA
FARRIOL, JAUME
FARRIOL, JOSEP
FARRIOL VINYES, PERE
FARRUS PUBILL, JORDI
FARRUS TREPAT, JORDI
FATJO ARTES, ELISABET
FATJO CARBONELL, F.
FAU CLOSAS, PERE
FAULI OLIVELLA, JOSEP
FAULIN BERNED, ALBERT
FAULO ARRUEBO, ESTEBA
FAURA BADIA, B.
FAURA CASANOVES, E.
FAURA CASANOVES, JOAN
FAURA LLACH, RAMON
FAURA MONTANYA, M.
FAURA SANMARTIN, J. LL.
FAURA UBACH, JOSEP M.
FAURA VERDAGUER, J.
FAURAT VILA, ANTONI
FAURIA COLL, JAUME
FAURO QUINTANA, J. M.
FAURO SANCHEZ, M. C.
FAUS COSTA, RAMON
FAUS ESTEVE, RAMON
FAUSTINO RICARD
FAUTE RUBERT, JOAN
FAVA ARASA, JOAN
FAVA BARGALLO, FERRAN
FAVALDA SUGRAÑES, A.
FAYOS TORTOSA, SIMEO
FEBRER GENER, ANTONI
FEBRER GIRONELLA, JESUS
FEBRER GIRONELLA, M.
FEBRER PONS, GABRIEL
FEBRER PONS, JAUME
FEBRER ROTGER, LL.
FED CAT BASQUET
FEDERACIO FARMACEUTICA

FEIXA PENINA, ANTONI
FEIXAS CANALS, V.
FEIXAS GARCIA, JACINT
FEIXAS MORROS, JORDI
FEIXAS SIBILA, IGNASI
FELEZ MONTIEL, MANUEL
FELIP BRUFÀU, TERESA
FELIP CARANTA, LLUIS
FELIP FA, RAMON
FELIP FOIX, JOSEP
FELIP LLOVERAS,
FELIP PALAU, JOAN
FELIP QUERALT, MAGI
FELIP, ROBERT
FELIP SUGRAÑES, C.
FELIP TRIBO, SEBASTIA
FELIPE SORIANO, JOSEP
FELIU ARQUE, MERCE
FELIU BARNIOL, LLUIS
FELIU BARRIOL, TEODOR
FELIU BASET, JOSEP
FELIU BERGALLO, M.
FELIU FONTANILLAS, A
FELIU GISBERT, JOSEP
FELIU GUSINE, ROSA
FELIU MONTANA, F.
FELIU MONTFORT, G.
FELIU MURGADES, G.
FELIU NICOLAU, JORDI
FELIU PALAU, M. TERESA
FELIU PONS, JORDI
FELIU PUJALS, JOSEP
FELIU PUJALS, JOSEP
FELIU ROCA, ANTON
FELIU ROCA, M. ROSA
FELIU SABATA, ROSEND
FELIU SOLE, PERE
FELIUBADALO SUAU, A.
FELIX BOSCH, ERNEST
FELIX PARERA, EDUARD
FELIX PERERA, J.
FELIX RIUSECH, MARIA
FENECH GARCIA, VICENÇ
FENIG QUINTANA, S.
FENOLLOSA FERRANDO, J.
FERNANDEZ A., EMILI
FERNANDEZ ABELLA, M.
FERNANDEZ ALFREDO
FERNANDEZ ALTIMIRA, R.
FERNANDEZ BADIELLA, R.
FERNANDEZ BARRIGAN
FERNANDEZ BENEYTO, J.
FERNANDEZ BERLANGA, C.
FERNANDEZ CAMPRUBI, F.
FERNANDEZ CAVALLER, R.
FERNANDEZ COLLADO, J. J.
FERNANDEZ DE PRUNA
FERNANDEZ DEL REY, A.
FERNANDEZ DEZCIOF, D.
FERNANDEZ ESPUGAS, A.
FERNANDEZ FELIU
FERNANDEZ FERRE, LL.
FERNANDEZ FIGUERES, J.
FERNANDEZ FUSTER, M.
FERNANDEZ FZ, DANIEL
FERNANDEZ FZ, JOSEP
FERNANDEZ GIMENO, J.
FERNANDEZ JOVAL, F.
FERNANDEZ JURADO, R.
FERNANDEZ JUST, I.M.
FERNANDEZ LEOPOLDO
FERNANDEZ LLORET, A.
FERNANDEZ LOPEZ, M.C.
FERNANDEZ MATEU, P.
FERNANDEZ MEDINA, J.
FERNANDEZ MIRO, JAUME
FERNANDEZ MORENO, M.
FERNANDEZ NIETO, M.
FERNANDEZ OLIVELLA, R.
FERNANDEZ PEDROL, F.
FERNANDEZ PI, R.
FERNANDEZ PONS, S.
FERNANDEZ R. ANTONIA
FERNANDEZ RAMON
FERNANDEZ RUIZ, J.
FERNANDEZ SABATE, A.
FERNANDEZ SABATER, J.
FERNANDEZ SIMON, JOAN
FERNANDEZ SOLE, JOSEP
FERNANDEZ SUTIRA, F.
FERNANDEZ UREÑA, F.
FERNANDEZ VENTURA, F.
FERNANDEZ-CALZADA, C.
FERRA ROTGER, MIQUEL
FERRAGUT DOMENECH, A
FERRAGUT ESTADES, BAR.
FERRAN ANAS, PRADA
FERRAN ANGLÉS, JOSEP
FERRAN BAQUE, J.M.
FERRAN BARMANY, D.
FERRAN BARMANY, R.
FERRAN BLANCO, JOAN
FERRAN CUSACHS, F.
FERRAN DE POL, LLUIS
FERRAN GUITART, E.
FERRAN LLAVERIA, M.
FERRAN MESTRE, JAUME
FERRAN MESTRE, MERCE
FERRAN MORALES, A.
FERRAN PAGES, RAMON
FERRAN ROGER, E.
FERRAN ROVIRA, JOAN
FERRAN SASOT, PERE
FERRAN SOLSONA, JOSEP
FERRAN UDUÀ, PINYES
FERRAN URGELLES, J.M.
FERRANDO ANDREU, C.R.
FERRANDIZ CASTELLS, J.
FERRANDO BARBA, J.B.
FERRANDO BARDINA, S.
FERRANDO BATET, JOSEP
FERRANDO CASTELLVÍ, J.
FERRANDO COLEA, E.
FERRANDO CREIXANS, F.
FERRANDO JAUME
FERRANDO MONTSO, A.
FERRANDO MONTSO, P.
FERRANDO PADROS, M.
FERRANDO R. PILAR
FERRANDO ROCA MACIA
FERRANDO ROIG, JOAN
FERRANDO ROIG, JOAN
FERRANDO ROVELLAT, J.

FERRANDO SOLE, JOSEP
FERRAROS LLACH, MARTI
FERRATE GABRIEL, A.
FERRATE GILI, AMADEU
FERRATER C. JOAN
FERRE ALVAREZ, JOSEP
FERRE ARTAL, F.
FERRE ARTAL, HEL-LENI
FERRE ARTAL, LLUISA
FERRE AURA, F.
FERRE BARBA, F.
FERRE BOLEA, MARTI
FERRE BUSQUETS, G.
FERRE CABRE, I.
FERRE CASTELLO, V.
FERRE CUNILLERA, J.
FERRE DEL CAMPO, J.R.
FERRE EUGENI, JOSEP
FERRE FERNANDEZ, T.
FERRE FERRE, RAMON
FERRE FLORIT, M.T.
FERRE FUENTES, J.
FERRE GAUCHI, C.
FERRE GIL, JAUME
FERRE GIMENEZ, JOSEPA
FERRE GONZALEZ, JAUME
FERRE ISAMAT, LLUIS
FERRE MARTI, BASILI
FERRE MARTI, MIQUEL
FERRE MAS, AMADEU
FERRE MASIP, A.
FERRE MAREZ, JOAQUIN
FERRE PORRES, LLUIS
FERRE POU, LLUIS
FERRE QUINTANA, J.
FERRE ROIG, JOSEP
FERRE SERRA, GABRIEL
FERRE SERRA, JOSEP M.
FERRE TRENZANO, JOSEP
FERRE XORDIERA, F.
FERREGUELA COLON, A.
FERREGUELA COLON, E.
FERREIRO, BEGONIA
FERRE ALTE, F.
FERRER ALUJA, JOSEP M.
FERRER ANGUERA, MERCE
FERRER ARDIACA, JOSEP
FERRER ARDID, JOAN
FERRER ARGELAGUET, M.
FERRER ARTIGUES, A.
FERRER AZORIN, JAUME
FERRER AZORIN, JOSEP
FERRER BERNAT, JAUME
FERRER BUSQUETS, R.
FERRER CANELLAS, F.
FERRER CALDERON, E.
FERRER CANALS, DOLORS
FERRER CARRER, F.
FERRER CASALS, BENET
FERRER CASALS, ESTHER
FERRER CASALS, MIQUEL
FERRER CASTELLO, PERE
FERRER COCH, JOAN S.
FERRER COLL, JOSEP F.
FERRER COMAS, MATEU
FERRER CONDAL, LLUIS
FERRER CORADA, C.
FERRER CORDERAS, JOAN
FERRER COSTA, JOSEP
FERRER CUEVAS, JOAN
FERRER CUSCO, SAMUEL
FERRER DALMAU, MAGDA
FERRER DALMAU, XAVIER
FERRER DEL CAMPO, J.
FERRER DOMENECH, J.
FERRER DOMINGO, JOSEP
FERRER DURAN, JOAN
FERRER ESPIGOL, R.
FERRER FERRE, PERE
FERRER FERRER, RAMON
FERRER FERRERES, JOAN
FERRER FIGUERAS, JOSE
FERRER FITO, JOAN
FERRER FITO, RAFAEL
FERRER FUGUET, RAFAEL
FERRER GALLART, JOAN
FERRER GARRIDO, JOSEP
FERRER GARRIGA, JOAN
FERRER GARRIGA, JOSEP
FERRER GARRIGA, M.
FERRER GASULLA, J. LL.
FERRER GAY, XAVIER
FERRER GIMENEZ, MANEL
FERRER GIRONES, F.
FERRER GUILLEN, JORDI
FERRER HAZARO, JOAN
FERRER IZQUIERDO, LL.
FERRER, JORDI
FERRER, JOSEP MARIA
FERRER JULI, ANGELA M.
FERRER JULI, JOAQUIM
FERRER JULI, RICARD
FERRER LLOP, J. A.
FERRER LOPEZ, ALFRED
FERRER MACIA, JAUME
FERRER MALLOL, HELENA
FERRER, MANEL
FERRER MANUEL, C.
FERRER MARSA, JOAN
FERRER MARSA, JOAN
FERRER MARTI, ANTONI
FERRER MARTI, ORIOL
FERRER MESTRES, FELIX
FERRER, MONTSERRAT
FERRER MUNOZ, JOAN
FERRER NATER, JOAN
FERRER OLLE, JOSEPA
FERRER ORIOL, JOSEP
FERRER PAITUVI, J.
FERRER PAPIOL
FERRER PEINADO, J. A.
FERRER, PERE
FERRER PEREZ, J. M.
FERRER PERIS, JOSEP
FERRER PUEYO, ANTONI
FERRER PUIGNERO, J.
FERRER RIUS, DANIEL
FERRER RIUS, JOSEP
FERRER RUBLES, JORDI
FERRER ROCA, JOAQUIM
FERRER ROCA, JORDI
FERRER ROCA, JOSEP M.
FERRER RODRIGUEZ, V.

Un nou
ORION
 a Borri i
 Fontestà nº 11

Grup de D'Or

TELEVISIO

Violència... violència...

Què se ha fet d'aquells magnífics —i modèlics— telefilms que omplien l'última hora de la tarda dels diumenges? En tot cas, La luna del lobo, protagonitzada per David Janssen (l'obsessionant i etern Fugitivo de fa uns quants anys, però ara en un paper de "xèrif" que no li escau, massa de guarda-roba), com anteriorment Huida mortal, és d'una altra nissaga. De la nissaga de la violència, a luna del lobo llença mà al ja mite-tòpic de l'home-llop per adobar-ho. Però acabaria aquí la cosa, és a dir, no donaria lloc a l'encapçalament de la crònica, si no fos que, al cap de dues hores escasses, entrava en programa Shaft, el recent nou serial de la nit —recent a Espanya, car la seva difusió a Amèrica ve tenint-se quatre anys enrera— que, en matèria de violència, és tot un peix que es porta l'oli. Les aventures del teu filantrop, si hem de fer cas dels detectiu privat, de color —un detectiu episodis que n'hem vist— no manquen, en efecte, de cap dels ingredients que constitueixen l'adob insubstituïble, pel que sembla, dels serials "made in USA": agressions brutals, trets a gavadals, mofa de la legalitat, quan no exigeix el fet de sortir-se un amb la seva, etc., etc. Shaft, el detectiu privat de color, fou, originàriament, una sola pel·lícula que assolí un gran èxit, probablement per la novetat que l'heroi era un home de color. Un detectiu afortunat, a causa sobretot, de la

forta amistat que l'uneix a un finent de policia blanc. Una modèlica i edificant entesa racial. L'èxit esperonà els productors a temptar la fortuna amb una segona pel·lícula del personatge i, finalment, amb l'actual serial televisiu. Shaft —el ben plantat Richard Roundtree—, en El asesinato, se les heu amb una banda de proxenetes que controlen i exploten una negra, també ben plantada i fotogènica, antany amiga seva. El cap dels proxenetes és assassinat i l'acusació recau damunt Shaft, que, en defensa de la seva amiga, l'havia amenaçat públicament. L'únic testimoni de què disposa per a demostrar la seva innocència és la seva amiga, esdevinguda prostituta. Però aquesta, esporuguida pels pinxos del proxeneta —i per les necessitats alcohòliques— es fa fonedissa. Shaft adhuc abandonant el judici que se li està fent, emprèn pel seu compte i amb èxit la solució del cas. No podia ser d'altra manera.

JOSEP DESUMBILA

PROGRAMA PRIMERA CADENA

- 14.00 Només Principat i Illes: Míramar (informatiu regional).
14.30 "Aquí, ahora".
15.00 Telediari (1ª edició).
15.30 Salto mortal: "Amsterdam".
16.30 El vol del borinot, de Rimski-Korsakov, per l'Orquestra de RTVE.
16.40 Volta ciclista a Espanya: 1ª etapa. Des d'Estepona (Málaga).
18.30 Avenç informatiu.
18.35 Programa infantil.
19.00 El món de la música.
19.25 Arturo de Bretaña: "Enemigos y amantes".
20.00 Novella: "Beam", de Llorenç Villalonga (Capítol VII).
20.30 Revista de toros.
21.00 Telediari (2ª edició).
21.30 Volta ciclista a Espanya (Resum filmat).
21.40 "Bello amor" (Títol original: Maxime). Film rodat el 1959. Intèrprets principals: Michèle Morgan i Charles Boyer.
23.00 Telediari (3ª edició).

PROGRAMA SEGONA CADENA

- 20.00 Polisportiu.
21.30 Notícies al segon programa.
22.00 Cultura 2.
22.00 Quartet núm. 4, de Béla Bartók, pel Quartet Guarneri.
23.00 Sibelius (documental).

EL TEMPS

Nebulositat variable

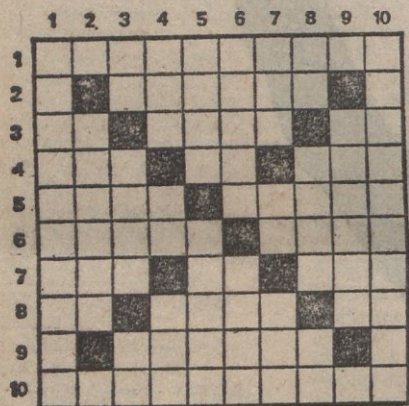
Règim de pressions normals amb moderada inestabilitat vertical que aixecarà nebulositat variable en les hores centrals del dia; això podrà arribar a produir algun xafec aïllat que serà més freqüent a les zones muntanyenques del Principat, Andorra i Perpinyà. En general, es formaran grans cúmuls, si bé amb grans clarianes, que, al matí, arriben fins i tot a cel serè. Els vents bufaran de diverses direccions, amb predomini del mestral a les hores nocturnes i del xaloc a les diürnes. Temperatures en lleuger ascens.

AHIR: Nebulositat abundant al matí i més escassa al vespre

La nebulositat variable del matí produí algunes precipitacions a les comarques de Girona i l'alt Pirineu,

A LA VORA DE... L'autèntica malaltia d'Hughes. La frase més senzilla, i una de les més interessants que coneç sobre Howard Hughes —el milionari nord-americà que vivia amagat des de feia tants anys, i que morí en l'avió que el duia a l'hospital de Houston— la pronuncià una actriu de cinema: Yvonne de Carlo. Howard Hughes s'havia convertit en un mite. Era embolicat en una colla de grans negocis, evidències legals, però sembla que també havia col·laborat econòmicament en algunes activitats més o menys dubtoses. Tots els intents de treure'l del seu amagatall havien estat inútils. S'havia tancat en la seva secretària i poderosa gàbia, i les fotos que d'ell circulaven eren antigues. Els motius d'aquest enclaustrament eren pures hipòtesis, i el que sorprenia més era que fins a una certa edat Hughes havia dut una vida social intensa i havia estat un personatge destacat —com a home d'empresa, pilot, play-boy— en l'àmbit públic dels Estats Units. En arribar a la maduresa, què li havia passat? Yvonne de Carlo afirma: "li feia por envellir, i fou precisament aquesta por la causa que començés a recloure's". D'altres han explicat que Hughes tenia uns pulmons especialment vulnerables a les infeccions a rel d'uns accidents d'aviació; probablement és cert. Algú ha descobert una sèrie de mesures protectores que el milionari havia disposat al seu voltant, i que s'expliquen per una creença en la pròpia debilitat (real o potser en part imaginària). Bé. Però l'actriu havia conviscut prou amb la persona Hughes perquè el seu diagnòstic tingui el valor de la profunditat. Tenia per d'envellir. Si fem excepció dels qui moren joves, envellir és un procés inevitable, i la consciència d'aquest procés ha de ser, en general, ben poc satisfactòria. Hi deu haver, però, una manera terrible d'envellir: amb por. S'ha dit que la vellesa és una malaltia, però pitjor malaltia és la por. (No n'hi ha d'altra tan capaç de transnornar el nostre judici, recorda Montaigne). Sembla que l'actiu, hàbil, ric, dominador i modern nord-americà Hughes no acceptà —o no conegué— la màxima d'un grec antic i estoic: "No s'ha de tenir por de la probresa, ni de l'exili, ni de la presó, ni de la mort. Del que cal tenir por és de la pròpia por". Envellir és un art difícil, perquè reclama naturalitat. I un amor molt numil, i gens possessiu, a la vida. En general, els intel·lectuals i els artistes suporten l'envelliment amb més paciència que els homes d'acció. Fou un músic qui va dir que envellir era l'única manera de viure molt de temps. Ja feia anys que Hughes havia mort, a mans de la por. JOSEP M. ESPINAS

ENCREUATS

HORIZONTALS

- 1. Pertanyents als mites. — 2. A l'inrevés continuarà existint. — 3. Consonant repetida. Llinatge català. Campió. — 4. Verga d'acer o de fusta flexible amb una corda fixada per a tirar fletxes. Consonants. A l'inrevés, a favor de. — 5. Manifestem una alegria viva i sobtada. Eina. — 6. Torbament de l'ànim irritat. A l'inrevés, possessiu plural. — 7. Adverbi de temps. Pronom. Extremitat toràdica dels ocells. — 8. Símbol del sodi. Líquids continguts en certs teixits. Símbol de l'antimoni. — 9. Sal de l'àcid nítric. — 10 A l'inrevés, que expressa vivament els afectes (fem).

VERTICALS

- 1. Riu afluent de l'Ebre a l'Aragó de parla catalana. — 2. Separarà. — 3. Possessiu. Bulb. Símbol químic. — 4. A l'inrevés, soroll que segueix al llamp. Pronom. Número. — 5 Al revés, galleda. Ajudes. — 6. Arranjament. Oxid de ferro hidratat de color groc. — 7. Mesura de longitud equivalent a quatre pams. Consonant repetida. A l'inrevés, tallat arran. — 8. A l'inrevés, número romà. A l'inrevés, cotxe. Consonants. — 9. Parts inferiors d'una planta. — 10. Susceptible d'ésser sospitat.

J. RUISELMA

SOLUCIONS

- 10. Sospitable.
8. ID. otua. TP. — 9. C. Arrela. X.
6. Ordre. Cere. — 7. Gta. Sa. Sar.
4. OFT. MI. Sis. — 5. Jaop. Ajuda.
2. I. Tlata. V. — 3. Ta. Ceba. NI.
VERTICALS. — 1. Matarranya.
Nitril. L. — 10. avlasserpxe.
10. Ala. — 8. Na. Sucs. Sp. — 9. X.
Estril. — 6. Hàbia. suet. — 7. Ara.
Aa. — 4. Arto. Pr. oep. — 5. Hien.
— 2. A. Barud. O. — 3. Tr. Toda.
HORIZONTALS. — 1. Antòloga

RETALLS

La «Generalitat de Catalunya»

Durant les darreres dècades hem estat víctimes d'un centralisme d'imptertació, que no té res a veure amb la genuïna tradició política que va permetre la convivència i el projecte comú entre totes les Espanyes. Es, doncs, urgent d'airejar unes institucions, lleis i costums que feren possible durant uns segles una convivència estable entre totes les nacionalitats fundadores d'aquest projecte polític que fou Espanya.

Es en aquest sentit que la Generalitat de Catalunya, que s'instaurà cap a l'any 1289 ha significat durant segles la institució política capaç de defensar el poble de Catalunya, mitjançant una fórmula federal que permetia l'existència d'allò que Soldevila qualificava d'Estat autònom en perfecta col·laboració amb els interessos generals dels altres pobles espanyols.

La Generalitat de Catalunya no és un bell projecte, ni un intent arri-

cat d'experimentar una novetat en el govern dels catalans. Res d'això; senzillament és tornar a la fórmula que durant uns segles mostrà el nostre poble tal com és, sense interferències odioses, sense maquilatges ridículs, i canalitzant el seu esforç cap a empreses comunes, sense recels, sense vacil·lacions, lliurement. La Generalitat de Catalunya fou dissolta l'any 1714, però la reivindicació d'aquesta institució clàssica de govern va continuar en tot moment. Es realment significatiu observar com

els mateixos catalans que havien lluitat a favor de Felip V en el plebiscitat de la Guerra de Successió, són els primers a sol·licitar el restabliment de la institució autònoma. Aquest és el sentit profund que mostra per exemple, el llunyà "Memorial de greuges de 1760". (Joaquim Ferrer, El Correo Catalán n. 30.658/23-4-76)

UNA "CACERA DE BRUIXES"

L'opinió pública està presta a rebre tota mena de manifest i comunicats que se li puguin oferir, entre altres raons perquè fa temps que aguantava una llarga seccada; no obstant això, el fet no suposa que els assimili tots, ni que s'hagi de confondre una conferència amb un acte electoral. Només les urnes són l'instrument idoni per a polsar i decidir representacions i capacitat de convocatòria. Però una cosa que no se li pot fer, a l'opinió pública —sobretot a una opinió pública eixida d'un règim totalitari—, és manipular els programes que un grup presenti com a —posem per cas— separatistes, sense més ni més. Igual que una "cacera de bruixes" en ple 1976. Aquesta actitud implica un complex de malifiança de les pròpies conviccions, una covardia i una violència reprimida, ultra la responsabilitat social que li pertoca. ("Mundo Diario" 2.321/24-4-76)

MOT A LA FI

PENA DE MORT

Des que Joan Carles és rei ningú no parla de l'abolició de la pena de mort. L'acte de gràcia que va fer el monarca quan va accedir al tron commutava totes les penes capitals per fets ocorreguts fins al dia de la seva proclamació va fer que les campanyes que propugnaven l'abolició, en allunyar-se el perill, emmudissin.

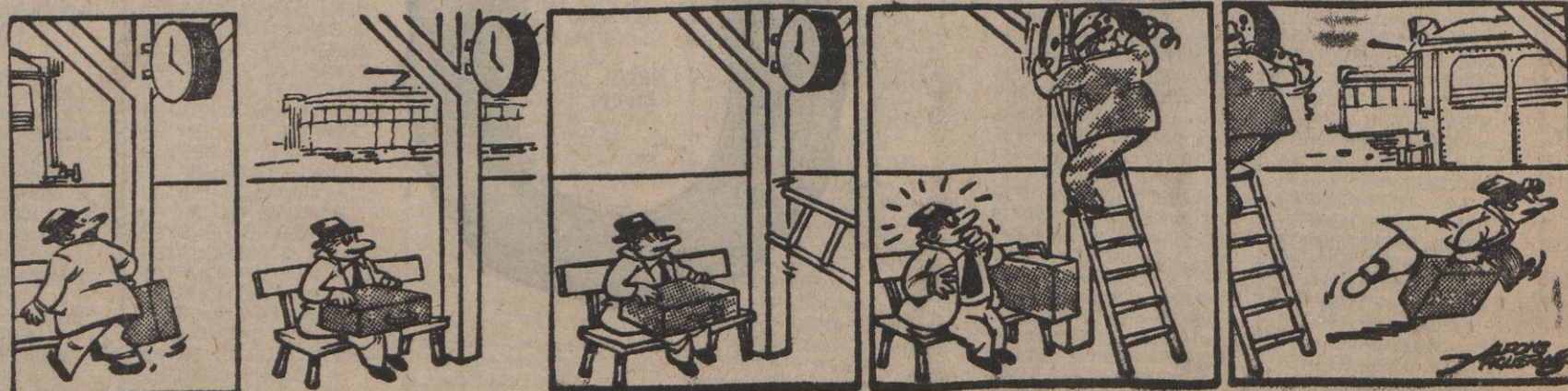
Però, per evitar males interpretacions, en aquests moments que s'afirma que hi ha una predisposició a revisar totes aquelles lleis que ens separen d'un estat millor, pensem que és ara el moment de demanar, d'una vegada per sempre, l'abolició d'aquesta condemna, tan inhumana com inútil, amb l'avantatge que, en aquest moment, no s'ha de personalitzar en cap cas —polític o comú— desesperat.

Tots recordem els mals moments que vàrem passar tots el mes de setembre passat. Allò, no podem ni caure en la temptació de repetir-ho. JOSEP M. ORTA

TEMPERATURES EXTREMES

Table with 2 columns: Location and Temperature. Locations include Alacant, Barcelona, Castelló, Ciutat de Mallorca, Girona, Lleida, Perpinyà, Tarragona, València. Temperatures range from 14.18 to 19.16 graus.

EL BON JAN

(27 d'abril 1976.)